

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்மொகுப்புத் திட்டம்

ciRAppurANam of umaRup pulavar Canto 1 part I (verses 1-596) (in tamil script, unicode format)

உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணம்
காண்டம் 1 (விலாதத்துக் காண்டம்)
படலங்கள் 1-9 / பாடல்கள் (1- 596)

Acknowledgements:

Etext preparation

(romanized/transliteration format) : Mr.

Vassan Pillai, New Mexico, USA

Proof-reading: Mr. Sriram Venkataraman,

Indianapolis, USA

Web version: Dr. K. Kalyanasundaram,
Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etxt in Tamil script but in Unicode encoding.

To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer

and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.
. In case of difficulties send an email

request to kalyan@geocities.com or
kumar@vt.edu

© Project Madurai 1999 - 2003

Project Madurai is an open, voluntary,
worldwide initiative devoted to
preparation of
electronic texts of tamil literary works and
to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at
the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute
this file, provided this header page is
kept intact.

உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணம்
காண்டம் 1 (விலாதத்துக் காண்டம்)
படலங்கள் 1-9/ பாடல்கள் (1- 596)

உள்ளுறை

கவியேறு		
உமறுப்		
1.0 புலவரவர்களின்		<u>மின்பதிப்பு</u>
வரலாற்றுச்		
சுருக்கம்		
சீறாப்புராணம்		
1.0 இயற்றப்பெற்ற		<u>மின்பதிப்பு</u>
வரலாறு		
கடவுள்		
1.1 வாழ்த்துப்	(1-20)	<u>மின்பதிப்பு</u>
படலம்		
1.2 நாட்டுப் படலம்	(21-76)	<u>மின்பதிப்பு</u>
1.3 நகரப் படலம்	(77-98)	<u>மின்பதிப்பு</u>
1.4 தலைமுறைப்	(99-	<u>மின்பதிப்பு</u>
படலம்	165)	
1.5 நபியவதாரப்	(166-	<u>மின்பதிப்பு</u>
படலம்	290)	
அலிமா	(291-	
1.6 முலையூட்டுப்	390)	<u>மின்பதிப்பு</u>
படலம்		
இலாஞ்சனை	(391-	

1.7 தரித்த படலம்	481)	<u>மின்பதிப்பு</u>
புனல்	(482-	
1.8 விளையாட்டுப்	538)	<u>மின்பதிப்பு</u>
படலம்		
1.9 புகைறா கண்ட	(539-	
படலம்	596)	<u>மின்பதிப்பு</u>

கவியேறு உமறுப் புலவரவர்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

அண்ணல் பெருமானார் முஹம்மது(ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அப்துல்லாஹ் இப்னு பாகிர் என்பார் வாழ்ந்திருந்தார்.பெருமானாரின் திருத்தோழராகும் பேறு பெற்ற அன்னார் , அண்ணலாரின் அாிய வாழ்த்தினைப் பெற்றவர்.அவரின் வழித்தோன்றல்கள் அனைவரும் காலமெல்லாம் கமழ்மணத்துடன் வாழவேண்டும் என்றே

அண்ணலார் ஆசி கூறினார். அந்த
பரம்பரையில் வந்தவரே 'சேகு முதலியார்'
என்ற செய்கு முஹம்மது அலியார் ஆவர்.
அன்னார் மலையாள நாட்டிலிருந்து
தமிழ்நாட்டிற்க்கு வந்து,திருநெல்வேலியைச்
சார்ந்த நாகலாபுரத்தில்
குடியிருந்துகொண்டு,அதையடுத்திருந்த
எட்டையபுரத்து மகாராஜாவிடம் வாசனைத்
திரவியங்களை எடுத்துப் போய் விற்றுக்
காலம் கழித்து வந்தார்.

உயர்ந்த மணப்பொருட்களை வழங்கித் தம்
உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட சேகு
முதலியார் தம் அருகிலேயே வாழ்ந்து
வரவேண்டு மென்று மன்னர்
விரும்பினார்.என்வே, சேகு முதலியாரும்
மன்னரின் விருப்பிற்க்குக்
கட்டுப்பட்டு,நாகலாபுரத்திலும்
எட்டையபுரத்திலுமாக வாழ்ந்து
வந்தார்.அக்காலத்தில்தான், அவருடைய
ஒப்பற்ற அருந்தவக் கொழுந்தாக 'உமறு'
என்ற அழகிய குழந்தை பிறந்தது.

இளமையிலே எழிலும் கல்வியார்வமும்
வாய்க்கப் பெற்ற சிறுவர் உமறு,
எட்டையபுரத்து அரண்மனைத்
தமிழ்ப்புலவராயிருந்த 'கடிகை முத்து
புலவர்' என்பாரிடம் தமிழ்க் கல்வி பயிலத்
தொடங்கினார். பல்வகைக் கல்வி-
கேள்விகளில் தேர்ந்த உமறு, தம் ஆசானின்
பெருமதிப்பிற்காகிய
மாணவரானார். இவ்வாறிருக்கையில், ஒருநாள்
வடநாட்டிலிருந்து ஆரியமும்
அருந்தமிழும் சுற்றுப் புலமை பெற்ற 'வாலை
வாருதி' என்ற புலவர் எட்டையபுர
அரசவைக்கு வந்து சேர்ந்தார். தம்மை வாதில்
வெல்லத் தக்கார் யாருமில்லார் என்று அவர்
மார் தட்டிப் பேசிப் பிற புலவர்களை
வாதுக்கழைத்தார். அதன்படியே
எட்டையபுரத்து அரசவையிலும் வந்து
அறிவித்தார். மன்னரும் ஆவன செய்ய
இசைந்தார்.

புலமைத் திறத்தாலன்றி, மாய

மந்திரங்களாலேயே பல அரசவைப்
புலவர்களை வெற்றிகொண்ட
வாலைவாருதியைப் பற்றிக் கடிகைமுத்துப்
புலவர் கேள்வியுற்றிருந்தார்.
அதனால்,வித்தைகள் பாடியும்
வித்துவானைத் தம்மால் எவ்வாறு
வெற்றிகொள்ள முடியுமென்ற நீங்காக்
கவலையில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

ஆசானின் கவலையை அறிந்த மாணவர்
உமறு,அவரை அணுகி,கவலைக்கான
காரணத்தை
விளங்கிக்கொண்டார்.என்வே,வாலை
வாருதியுடன் வாதிடுவதற்கான குறிப்பிட்ட
நாள் வந்ததும்,தம் ஆசிரியாிடம்
அவருக்குப் பகரமாக அரசவை
செல்லுவதற்கான அனுமதியை வலிந்துப்
பெற்று,எட்டையபுரத்து அரசவைக்கு வந்து
சேர்ந்தார்.உடல் நலக் குறைவால்
கடிகைமுத்துப் புலவர்
வரவில்லையென்றும்,அவருக்குப் பகரமாக
அவரின் மாணவர் வந்திருக்கிறார்

என்றும்,வாலை வாருதி தம்
சொற்பொழிவைத் தொடங்கலாம் என்றும்
மன்னர் உத்தரவிட்டார்.

அதைச் செவியேற்ற வாலைவாருதி,தம்
வலக்கையிற் போட்டிருந்த தங்கக் கடகத்தை
அசைத்து மேலேற்றினார்.வழக்கமாக
அக்கடகத்திலிருந்து ஒலிக்கும்
'வாலைவாருதி என்றறியீரோ'என்ற
சொற்கள்,அன்றைக்கு
மட்டும்,'வாலைவாருதி என்றறியாயோ
பிள்ளாய்!'என்று உண்டாயின.அப்போது
உமறுப் புலவர்,தம் இடுப்பில் செருகியிருந்த
யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாணியை எடுத்து
நிலத்தில் ஊன்றி,"என் எழுத்தாணியே!
இவருக்கெதிர் பேசு!"என்று
கட்டளையிட்டார்.ஒன்றும்
நிகழவில்லை!பின்னும் உத்தரவிட்டார்.

அப்போதும் ஏதும் நிகழவில்லை!மூன்றாவது
முறையிலும் முயன்று தோல்வி கண்ட உமறு,
கண்கள் சிவக்க,முகத்தில் தீக்கனல் பறக்கக்

கடுஞ்சினம் கொண்டு, எழுத்தாணியைப்
பார்த்து, 'பேசு!' என்று உரக்கக் கூறி
உத்தரவிட்டார். அவை கிடுகிடுத்த
அவ்வோசையைத்
தொடர்ந்து, அவ்வெழுத்தாணியிலிருந்து
கீழ்க்காணும் பாடல் உதிர்ந்து உள்ளங்களை
அதிர வைத்தது:

"சமரதூர கததுங்க மனருஞ்ச பாசென்று
சாிசமா சனமீதிலே
அமரவொரு நரகொம்பு தினமுஞ்சு
மாசெல்லு
மமுதகவி ராஜனானே
திமிரபகை வரைவென்ற பருதியெனு
மெமதெட்டத்
தீரனணி வாயில்வித்வான்
உமறுகுமு நிடிலண்ட முகடும்ப
டீரென்னு
முள்ளச்சம் வையும்பிள்ளாய்!"

இதனைச் செவியுற்ற புலவர்

வாலைவாருதி,உளம் பதறி,மெய்
நடுக்குற்று,தனது மந்திரச் சக்தியெல்லாம்
இத்தகைய அற்புதத்தின் முன் அற்பம்
என்றுணர்ந்து, எழுந்து சென்று உமறு
புலவாிடம் மண்டியிட்டு மன்னிப்புக்
கோரி,அரசவையை விட்டு அகன்றார்.

இந்நிகழ்ச்சி,மன்னருக்கு உமறுப் புலவர் மீது
ஒப்பற்ற மதிப்பை ஏற்படுத்திற்று. மகிழ்ச்சிப்
பெருக்கால்,மன்னர் தம்மிடமிருந்த
விருதுகள் பலவற்றையும் உமறுப்
புலவருக்கு வழங்கி
அனுப்பிவைத்தார்.வெற்றி பெற்று வீடு
திரும்பிய தம் மாணாக்கரை இறுகத்
தழுவிக்கொண்ட கடிகைமுத்துப் புலவர்,தாம்
அப்போது முதுமை
எய்திவிட்டதால்,அன்றுமுதல் உமறே
எட்டையபுரத்து அரண்மனை அவைப்
புலவராக இருக்கவேண்டுமென்று ஆசி கூறி
அனுப்பி வைத்தார்.அன்று முதல் உமறுப்
புலவர் எட்டையபுரத்து அரண்மனையை
அலங்காரித்து வந்தார்.

* * * * *

சீறாப்புராணம் இயற்றப்பெற்ற வரலாறு

தமிழகத்தில் ஆங்காங்கிருந்த முஸ்லிம் மக்கள் இலக்கிய ஆர்வத்துடன் கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்களின் உபந்நியாசங்களைக் கேட்டு வருவது அன்றைய வழக்கமாக இருந்தது. அக்காலத்தில், இராமநாதபுரச் சேதுபதி மன்னரின் அமைச்சராய் இலங்கி வந்த செய்கப்துல் காதிர் என்ற 'சீதக்காதி மரைக்காயர்' அவர்கள் இதனை உணர்ந்து, முஸ்லிம்கள் அவர்களின் மார்க்க அடிப்படையில் அமைந்த போலிக்கியங்களின் உபந்நியாசங்களைக் கேட்கவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பை உடையவராயிருந்தனர். தமது இவ்வேட்கையைத் தணிப்பதற்கான நல்வாய்ப்பை எதிர்நோக்கியும்

காத்திருந்தார்.

இவ்வாறிருக்கையில்,ஒருநாள் அரசாங்க வேலையின் நிமித்தம் சீதக்காதி மரைக்காயர் அவர்கள் எட்டயபுர அரசவைக்குச் செல்ல நேர்ந்தது.ஆங்கு உமறு என்ற பெயரில் ஒரு புலவர் இருக்கக் கண்டு,'இவரே பெருமானாரின் வாழ்க்கையைக் காப்பியமாகப் பாட வல்லவர்'என்று ஓர்ந்தார். சின்னாட்கள் கழிந்த பின்னர் தமதில்லத்தில் நிகழ்ந்த விருந்தில் கலந்துகொள்ள உமறுப் புலவர் வந்த போது தமது உள்ளக் கிடக்கையை அன்னாரிடம் வெளியிட்டார் சீதக்காதி வள்ளல்.புலவரும் இத்தை அடக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டார். எனினும்,வள்ளல் பெருமானாரின் வரலாற்றுச் செய்திகளை உரையாகத் தருவது யார் என்ற கேள்வி எழுந்தது.சீதக்காதி வள்ளல் தம் ஆன்மீக வழிகாட்டியான 'இறைநேசர் ஷெய்கு சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா'அவர்களை அணுகி,பெருமானாரின் வாழ்க்கைச் சரிதையினைக் காவியமாகப்

பாட உமறுப் புலவருக்கு உரை வழங்குமாறு
கோரி நின்றார்கள்.

உமறுப் புலவரின் அலங்கோலத்
தோற்றத்தைக் கண்டு,உரை கொடுக்க அப்பா
அவர்கள் இசையவில்லை.உளம் வாடிய
உமறுப் புலவர்,பெருமானாரின் வாழ்வைக்
காவியமாக்கி, அதன் நிமித்தமாக
அன்னாரைத் தாம் காணும் நாள் எந்நாளோ
என்று ஏங்கி,பள்ளிவாயி லுக்குள்
சென்றமர்ந்து தம் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைப்
பாக்களாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.
இவ்வாறு எண்பத்தெட்டு பாடல்கள்* பாடி
முடித்தபோது புலவரைத் துயில்
ஆட்கொண்டது. பெருமானார்(ஸல்)
அவர்கள், புலவரின் கனவில்
தோன்றி,மறுபடியும் அப்பா அவர்களிடம்
சென்று உரை கேட்குமாறு பணித்தனர்.கண்
விழித்த உமறுப் புலவர் கருணை
நபியவர்களின் கட்டளையைச்
சிரமேற்கொண்டு,அப்பா அவர்களிடம்
சென்று உரை கோரினர்.முன்போலன்றி,

புலவரை எதிகொண்டழைத்து உபசரித்த
அப்பா அவர்கள்,சீறா உரை கொடுக்கச்
சம்மதித்தனர்.அப்பா அவர்கள்
தாங்களாகவும்,தம் மாணாக்கராகிய மஹ்முது
பந்தர் என்று வழங்க பெற்ற 'பறங்கிப்
பேட்டையைச் சார்ந்த 'மாமூ நைனார்
லெப்பை' என்பார் மூலமும் உமற்ப்
புலவருக்கு உரை
வழங்கினர்.அச்செய்திகளைக் கொண்டு
சீறாக் காப்பியம் படைக்கத் தொடங்கினார்
நம் புலவர்.

இதற்கிடையில்,சீறாவைப் பாடப்
பேருதவியாக இருந்த சீதக்காதி மரைக்காயர்
அவர்கள் இறையடி சேர்ந்தனர்.காப்பியம்
படைத்து வந்த உமறுப் புலவரின்
உள்ளத்தில் போரிடி
விழுந்தது.அந்நிலையில்,புலவரின் இரங்க
தக்க நிலையை உணர்ந்த 'அபுல்காசிம்
மரைக்காயர்'என்ற வள்ளல்
பெருமான்,புலவரை அன்புடன்
ஆதரித்து,சீறாவை இயற்றத் தாம்

உறுதுணையாயிருப்பதாக வாக்களித்துப் பல உதவிகளும்செது ஊக்கினார்.

'சீறாப்புராணம்' என்ற ஒரு பெருங்காவியம் உருவெடுத்தது. ஈடிணையில்லா இப்பேருதவி- களுக்கு நன்றி சொலும் முகத்தான், உமறுப் புலவர், அபுல் காசிம் மரைக்காயரைத் தம் சீறாப்புராணத்தில் பல இடங்களில் மறவாமல் நினைவு கூர்ந்து போற்றி புகழ்ந்துள்ளார்.

உமறுப் புலவரின் 'சீறாப்புராணம்' அண்ணல் பெருமானாரின் வாழ்க்கை முழுவதையும் கூறவில்லை

என்பது, வியப்பிற்காயுதும், வருந்தத் தக்கதுமாகும்! யாது காரணத்தாலோ சீறாவில் நபியவர்களின் வரலாறு முழுமையாகக் கூறப்பெறவில்லை. இருப்பினும், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் சீறாப்புராணத்திற்கு தனியோர் இடமுண்டு.

பெருமானாரின் தூய திருவாழ்க்கையின் எஞ்சிய பகுதிகளை பனூ அகமது

மரைக்காயர் யாத்து முடித்தார்கள்.இதுவும்
'சின்ன சீறா'என்ற பெயரில்
பிரபலமாகியுள்ளது.

பண்டிதர்களிடையே ஓரளவு பழக்கத்தில்
இருக்கும் சீறா,சாதாரண வாசகர்களிடையே
நிலையான ஓர் இடத்தைப் பெறாமல்
போனது வியப்பிற்கரியதாகும்.சீறாவின்
பிரதிகள் எளிதில் கிடைக்காமல் இருந்தது
இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.
பாடல்களில் விரவிக் கிடக்கும் அரபி,பார்சிச்
சொற்கள்,படிப்போருக்கு மலைப்பைக்
கொடுத்திருக்கலாம். இக்குறைகளை
ஓரளவுக்குச் சாிசெய்வதற்கு நாங்கள்
முயன்றுள்ளோம்.இப்பணியில் எங்களை
ஈடுபடுத்திய வல்ல நாயனுக்கு மீண்டும்
மனம்,மெய் மொழி ஆகியவற்றால் நன்றி
கூறி அமைகிறோம்.வஸ்ஸலாம்.

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

சீறாப்புராணம்

முதலாவது காண்டம் - விலாதத்துக் காண்டம்

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

நஹ்மதுஹூ வ நுஸல்லீ அலா ரஸூலிஹில்
கரீம்

1.01 கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்

காப்பு

திருவுருவா யுணருருவா
யறிவினொடு

தெளிவிடத்துஞ் சிந்தி யாத

அருவுருவா யுருவுருவா

யகம்புறமுந்

தன்னியிலா வடங்கா விற்பத்

தொருவுருவா யின்மையினி

லுண்மையினைத்

தோற்றுவிக்கு மொளியா யாவு

மருவுருவாய் வளர்காவன்
முதலவனைப்
பணிந்துள்ளி வாழ்த்து வாமே.

கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்

- 1 திருவினுந் திருவாய்ப்
பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளவினுந் தெளவதாய்ச்
சிறந்த
மருவினு மருவா யணுவினுக்
கணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி
யனைத்தும்
பொருவினும் பொருவா
வடிவினும் வடிவாய்ப்
பூதலத் துறைந்த பல் லுயிரின்
கருவினுங் கருவாய்ப்
பெருந்தலம் புரந்த
கருத்தனைப் பொருத்துதல்
கருத்தே.

1.1.1

- 2 சிறந்தமெய்ப் பொருளை

யழிவிலா மணியைத்

தெரிந்துமுகக் காலமு முணர்ந்து

துறந்தவ ரிதயா சனத்திருந்

தவனைத்

துடரின்ப துன்பமற் றவனைப்

பிறந்தபல் லியிரின் மனத்தள

வுறைந்து

பிறப்பிறப் பென்றிலா தவனை

மறந்தவர் சுவர்க்கப் பதியையு

மறந்து

மண்ணினின் மதிமறந் தவரே.

1.1.2

3 இருவிழி சிவந்து கனற்பொறி

தெறிப்ப

வெடுத்தகைக் கதையினா

லுறுக்கி

வருமவ ரெதிர்நின்

றொருமொழி கேட்ப

மறுமொழி கொடுத்திட

வறியேன்

தருமமும் பொறையு மறிவுமற்

றறிந்துன்

றன்னையு மென்னையு மறியப்

பெருவரந் தருவா யாதிநா
யகனே

பேதியாச் சோதிமா முதலே.

1.1.3

4 கடலினை மலையைக் கதிர்மதி
யுடுவைக்

ககனமற் றறுஷொடு குறுசைப்
புடவியைச் சுவனப் பதியினை
யமரர்

பொருந்திட மடுக்கடுக்
கவையை

வடிவுறத் தனது பேரொளி
யதனால்

வகுத்துவெவ் வேறென
வமைத்தே

யுடலினுக் குயிரா யுயிரினுக்
குடலா

யுறைந்தமெய்ப் பொருளினைப்
புகல்வாம்.

1.1.4

5 வேறு

அருமறை தெரிந்துநீதி நெறிமுறை

நடந்துதீனிவ்

வகிலதல மெங்கு மீறவே
யொருகவிகை கொண்டுமாறு
படுமவரை வென்றுநாளு
முறுபுகழ் சிறந்த வாழ்வுளோர்
திருவொளி வெனும்ஹபீபு
நபிமுகம்ம தன்றுவானர்
சிரமிசை நடந்து சோர்வுறா
விருசரண நம்பினோர்கள்
வரிசைக ணிறைந்தபேர்க
ளெவரினு முயர்ந்த பேர்களே.

1.1.5

6 வேறு

கவியா லுரைத்தபுகழ் பெறுவார்
மிகுத்தகவி

யடைவார் கலக்க மறவே
செவியார மெய்ப்பொருளை
யறிவார் மனத்தினுறு
செயல்கே டகற்றி விடுவார்
புவியார மொய்த்தநெறி
மறைநாலினுக்குமொரு
பொறியா யுதித்த வடிவார்
நவியார் சவர்க்கபதி நயினார்

பதத்துணையை

நடுநாவில் வைத்த வர்களே.

1.1.6

7 வேறு

ஆதிதன் கிருபை தாங்கி யகிலமீ

தரசு வைகித்

தீதிலாச் சோதி போலத் தீன்பயிர்

விளக்கஞ் செய்தே

மூதறி வுடைய ரான முறுசலீன்

களையெந் நாளும்

போதர வுடனே போற்றிப்

புந்தியின் மகிழ்ச்சி செய்வாம்.

1.1.7

8 வேறு

தாரா தரத்தையே மேலே

கவிக்கவே

தாடாண்மை பெற்ற நயினார்

பேரா யுதிக்கவே வானோ

ருரைக்கவே

பேறாய் விளக்கு முரவோ

ராராய்வின் மிக்கபேர்

நூறாயிரத்துநா

லாறாயிரத்து நபிமார்

மாராய மிக்கபேர் வாயார
வைத்தபேர்
வாழ்வார் சுவர்க்க பதியே.

1.1.8

9 வேறு

புரசைக் கடக்கரிச ணிரைதட்
டற்க்குபிரர்

புவியைப் படக்க டவியே
சரகுற்ற நற்பதவி வழியிற்
புகுத்தியுயர்

தலைமைக்கு வைத்த

பெரியோர்

பிரசத் துளித்திவலை சிதறிக்
கிடக்குமிரு

பிணையற் புயத்து நயினா
ரரசுக்கு வைத்தநெறி வரிசைக்கு
மிக்கதுரை

யபுபக் கரைப்புகலுவாம்.

1.1.9

10 வேறு

அமரிலெதிர்த் தோர்களாவி
யெமதிசையைத் தேடியோட
வடருமடற் சூர வீரவேள்
மமதைகெடச் சாதிநீதி

முறைமைதனக் காகவோது
மகனைவதைத் தோரொ
றாமலே
திமிரபகைப் பானுமேனி
கருகிவிடப் பார்வையேவு
தெரிமறையிற் கார ணீகனா
ருமறுதிருத் தாளநாளு
மனதினினைத் தோதுவோர்தம்
முரியதவப் பேறு மீறுமே.

1.1.10

11 வேறு

விதுமாற வொளிவான வதனாதி
நபிநாவில்

விளைவான திரு வேதமே
பதிவாக வொருசேக ரமதாக
நிலமீது
பயிராக வுரை தூவினோர்
சதுமாம றையினோர்கள்
பெரியோர்கள் சிறியோர்க்
டமதாவி யென வாழ்வோ
ருதுமானை யொருகாலு
மறவாம லிருகாலு

முளமீது நினை வாமரோ.

1.1.11

12 வேறு

படிகிடு கிடெனநாக முடிநெறு
நெறெனவாரி

படுதிரை யளற தாகவே
வடவரை யசையாவான
முகடுடை படவறாத
மழைமுகில் சிதறி யோடவே
யடையலர் கெடிகள்கோடி
யிடிபடு படலதூளி
யலரியி னுடலின் மூழ்கவே
நடமிடு கடினவாசி மிசைவரு
சமரசூர
நரர்புலி யலியை யோதுவாம்.

1.1.12

13 நலிவற வுலகநீதி நெறிமுறை

பெருகநாளு
நமருயி ரரிய காவலா
யொலிகட லுலகமீது தெரிதர
வரியதீனு
முறுகதி ருதைய மாகவே
மலிபுக மூரசர்சீய மிர்கமத

நறைகுலாவு
மறைநபி மருக ராகிவா
ழலிதிரு மதலையான வசனுசை
னுபயபாத
மனுதின மனதி லோதுவாம். 1.1.13

14வேறு

ஆலகால வாரிபோலு மாகொடூர
மாகிய
காலகேள்வி தானடாத காரணீக
ராளவே
தாலமீதி லாதிதூதர் சாரமேவு
வாழ்வினோர்
நாலொடாறு பேர்கள்பாத
நாவினாளு மோதுவாம். 1.1.14

15வேறு

ஆத மீன்றமனு நீதி யாண்டமுறை
யாலு மோங்குபுக ழாகினோர்
தூத ராங்கடவு ணாவி
லாய்ந்தமறை
தூவி நான்கு மக்க பாகினோர்
நீத வான்களுறு போத

வான்கள்குரு
நேர்மை யாந்தகைமை
யாகினோர்
வேத வான்களெனு
நாலிமாம்கள்பத
மேலு மியாம்புகல வேணுமே. 1.1.15

16வேறு

உரமுறு தீன்பா ரெல்லா
மொளிரவே விளக்கஞ் செய்யுந்
துரமுறு மவுலி யாவாய்த்
தோன்றின பேர்க்கு மேலாம்
வரமுறு முகியித் தீன்செம் மலரடி
யிரண்டு மென்றன்
சிரமிசை யிருத்தி வாழ்த்திச்
செந்தமிழ்ப் பனுவல் செய்வேன். 1.1.16

17நம்மையா ளுடையான் வேத
நபிதிரு வசனந் தீனோர்
சம்மதித் திடப்பா ரெல்லாந்
தழைக்கவே விளக்கஞ் செய்தோ
ரிம்மையு மறுமை யும்பே
றிலங்கிய சதக்கத் துல்லா

செம்மல ரடியி ரண்டுஞ் சிந்தையி 1.1.17
லிருத்தி னேனே.

18 அவையடக்கம்

வேறு

திக்க னைத்தினும் பாரினுந்
தீவினுஞ் செங்கோற்
புக்க நன்னெறித் திகிரிமன்
னவர்கண்முன் பொருந்தக்
தக்க கூலியுஞ் செய்துண
வறிகிலான் சரிபோன்
மிக்க செந்தமிழ்ப் புலவர்மு
னியான்விளம் புவதே.

1.1.18

19 படித்த லத்தெழு கடல்குல

கிரிநிலை பதற

வெடுத்து வீசிய சண்டமா

ருதத்தினுக் கெதிரே

மிடித்து நொந்தசிற் றெறும்பொரு

மூச்சுவிட் டதுபோல்

வடித்த செந்தமிழ்ப் புலவர்மு

னியான்சொலு மாறே.

1.1.19

20 அடிய டித்தொறும் வழுவலால்

விதிவிலக் கறியேன்
படிப டித்தசெஞ் சொற்புல
வோர்முனம் பகர்த
லிடயி டித்திடு மாரவா ரத்தினுக்
கெதிரோர்
நொடிநொ டிப்பது போலுமொத்
திருந்தென் நூலே.

1.1.20

கடவுள் வாழ்த்துப் படலம் முற்றிற்று.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.2. நாட்டுப்படலம்

21 தருங்கொடை நயினார் கீர்த்தி
சகமெலாம் பரந்து மிஞ்சி
நெருங்கியே விசம்பி லண்ட
முகடுற நிறைந்த வேபோ
லிருங்கண வெள்ளை மேக
மிரைபசுங் கடல்வீழ்ந் துண்டோர்
கருங்கட லெழுந்த தென்னக்

ககனிடைல் செறிந்து மீண்ட.

1.2.1

22 வேறு

அகில மெங்கணுந் திடுக்கிட

வாய்திறந் ததிர்ந்து

மிகும ழைக்குல மடிக்கடி

விழிப்பபோன் மின்னிக்

ககன மெண்டிசை யடங்கலும்

பரந்துகா லூன்றிச்

சிகர பூதர மறைதரச் சொரிந்தன

செருமி.

1.2.2

23 அதிரு மாமழைத் துளியிடை

யிடையணி யணியாய்

முதிரு மிந்திர கோபமு மாலியு

முதிர்ந்த

கதிர்செய் முத்தமு மாணிக்க

ராசியுங் கலந்தே

யுதிரும் வண்ணமொத் திருந்தன

கிரியொருங் கொருங்கே.

1.2.3

24 பம்மி யெங்கணும் பொழிதரு

சாரல்வாய்ப் பட்டுக்

கம்மி னத்தக டுறக்கொடு

கியகுளிர் கலக்க

மும்ம தக்கரி களுமரி களுமுர
ணறவே
சம்ம தித்தொரு புடைகிடப்
பனவெனச் சாரும்.

1.2.4

25 தந்தி மான்மரை யணில்கொடு
வரிதக ருடும்பு
மந்தி சிங்களங் கவரிமா
வழுங்குதே வாங்கு
முந்து மான்மத மெண்குசெந்
நாய்பணி முண்மா
நந்தி மிஞ்சிய விலங்கினங்
கொடுகிமெய்ந் நடுங்கும்.

1.2.5

26 வேங்கை சந்தனஞ் சண்பகம்
நெல்லிவெய் தான்றி
கோங்க சோகுதேக் காசினி
பாடலங் குறிஞ்சி
நாங்கு காரகில் குங்கும மிலவு
நாரத்தை
தாங்கும் வேரற வரையொடு
வரையிடை சாய்க்கும்.

1.2.6

27 விலங்கி னங்கடங் குலத்தொடுங்

குழுவொடும் வெருட்டிக்
கலங்கு மஞ்சிறைப் பறவைக
ளைனைத்தையுங் கலைத்தே
யிலங்கு பைங்கனி சிதறிடத்
தருக்களை யிடறி
நலங்கொள் பைங்கதிர்க்
கிரியிடை சரிந்தன நாரம்.

1.2.7

28 வேறு

வரிவிழிச் செவ்வாய்க் குறத்திய
ரிதணு

மனையையுந் தினையையும்
வாரிப்

புரிநரம் பிசையாழ் தொண்டகப்
பறையும்

பொடிபடத் துறுகலின் மோதி
விரிதலைக் குறவர்

குழாத்தொடும் வெருட்டி
விளைந்தமுக் கனிசத கோடி
சரிதர வீழ்த்தி மரகதக் கிரணத்
தடவரை யருவிகொண்
டிறங்கும்.

1.2.8

29 மலையெனு மரசன் புயங்களைத்
தழுவி

மகிழ்ச்சிசெய் தவனுழைச்
சிறந்த
நிலைகெழு பொன்னு
முரகசெம் மணியு
நித்தில ராசியுங் கவர்ந்து
தொலைவிலாப் பண்ட
மனைத்தையும் வாரிச்
சுருட்டியே யெல்லைவிட்
டகலும்
விலைமகள் போன்று பலபல
முகமாய்
வெள்ளரு வித்திரள் சாயும்.

1.2.9

30 வேறு

தாது குத்துவண் டார்த்தெழத்
தருத்தலை தடவி
வீதி வாய்நுரை தரவரு பாகெழு
வீசிக்
காது மாகளி நெனநதி கழைக்கடங்
காது
மோதிக் காலினா லெற்றியே

யணையிட முறிக்கும்.

1.2.10

31 பரந்த வெண்ணுரைத் துகிலுடுத்
தறற்குழற் பரப்பி
விரைந்து பாய்கயல் விழியெனத்
திரைக்கரம் வீசிச்
சுரந்த புற்புதத் தனத்துடன்
சுழியுந்தி தோற்றப்
பொருந்து மானதி விளங்கிழை
மகளிரைப் போலும்.

1.2.11

32 கிடந்த சந்தனங் காரகில்
கிளைமணி கரிக்கோ
டுடைந்த முத்தம்வெண் டந்தமுச்
சுடரொளி யொதுங்கக்
கடந்த செம்மணிப் பையுடன்
கொடுகட லேற
நடந்த வாணிக னொத்தது
செழுங்கழை நதியே.

1.2.12

33 வேறு
இத்தகைக் குறிஞ்சி நிலத்தினைக்
கடந்தே
யெரிதழற் பாலையிற் புகுந்து

மைத்தடங் கூந்தற் கருவிழிச்
செவ்வா
யெயிற்றியர் வயிறலைத்
தேங்கக்
கைத்தலத் தேந்து குழந்தையுஞ்
சிறாரும்
வேடர்தங் கணத்தொடும்
வெருட்டி
முத்தணி சிறப்ப விருகரை
கொழித்து
முல்லையிற் புகுந்தது சலிலம்.

1.2.13

34 பாறயிர் நறுநெய்க் கலத்தொடுங்
கலக்கிப்

பட்டியுங் குட்டியுஞ் சிதறிச்
சூறையிட் டுதறி நெய்முடை
கமழுஞ்
சுரிசூழற் றொறுவிய ருடுத்த
கூறையுங் குழலுங்
குடுக்கையுந் தடுக்குங்
கொண்டெடுத்த தவர்நிரை
சாய்த்து
வேறரை யரைப்போற்

பெருவளங் கவர்ந்து
மருதத்திற் பரந்தன வெள்ளம்.

1.2.14

35 வேறு

கன்னன் மானதி வெண்டிரை
நுரைகரை புரளத்
தென்னி லைப்பகுப் பாகிய
காலெலாஞ் செருமி
யன்ன மென்சிறைப்
பெடையொடுங் குடம்பைவிட்
டகலத்
துன்னு மேரியுந் தடங்களு
நிறைந்தன தோயம்.

1.2.15

36 அலையெறி ந்திரை கடலென
வருநதி யதனைத்
தொலைவின் மள்ளர்கள்
குளந்தொறும் புகுத்திய தோற்றங்
கொலைம தக்கரிக் குழுவினை
வயவராய்க் கொடுபோய்
நிலைத ரித்திடும் படுகுழிப்
படுத்தவை நிகர்க்கும்.

1.2.16

37 தடமு மேரியும் வாவியுங்

கழனியுஞ் சலசக்
கிடங்கு மெங்கணு நிறைதரப்
பெருகூலாலங்
குடம்பை யின்பல பேதமா கியசத
கோடி
யுடம்பு தோறினு முயிர்நின்ற
நிலையினை யொக்கும்.

1.2.17

38 வேறு

ஏரியை யுடைத்துக் குளங்கரை
தகர்த்தே
யிடிபட வணையினை
முறித்துச்
சேரியுட் பரந்து கொல்லையுட்
புகுந்து
செழுங்கருப் பாலையைச்
சாய்த்து
வேரியுஞ் சலசக் கழனியைச்
யுழக்கி
விரிதலை யரம்பையைத் தள்ளி
வாரியிற் செறித்து
பணையெலா நிரப்பி
மட்டிலா மலிந்தன வனமே.

1.2.18

39 வேறு

அலையெ நிந்திரு கரைவழி
யொழுகுகம் பலையுங்
கலையும் வெள்ளனஞ் சிறைவிரித்
தசைத்த கம்பலையு
மலைதி றந்தன மதகின்வாய்
வழிந்தகம் பலையுஞ்
சிலைத ரித்தபே ரொலிபெரும்
படையொலி சிறக்கும்.

1.2.19

40 முறைமு றைக்கிணைப்

பறையொலி கடலென முழங்க
நிறையுஞ் சேரிவிட் டெழுந்தன
ருழவர்க ணெருங்கிச்
செறிக டக்களி றினமென
வயின்வயின் றிரண்டு
மறிபு னற்கரை யிடந்தொறுஞ்
செறிந்தனர் மலிந்தே.

1.2.20

41 மட்டு வாய்வயி றாரவுண்

டெண்ணிலா மள்ளர்
கொட்டு வாங்கியே யிருபுயங்
குலுங்கிடக் கரண்கள்
வெட்டு வார்சிலர் மென்கரத்

தேந்தியே வரம்பு
கட்டு வாரடைப் பார்திசை
தொறுங்கணக் கிலையே.

1.2.21

42 வேறு

தெரிபொறி முகட்டுக் கவட்டடி
யலவன்

சிதைந்திடக் கமடமுள் ளழுந்த
வரிவளை நெரிய வலம்புரிக்
குலத்தின்
வயிற்றிடை கொழுமுகந் தாக்கி
விரிகதிர்த் தரள மணிபல
வுசுப்ப
வெருண்மதக் கவையடிப்
பேழ்வாய்
நிரைநெறி மருப்புக் கரும்பக
டிணக்கி
நீள்வய லெங்கணு முழுதார்.

1.2.22

43 முள்ளரைப் பசுந்தாள் வட்டிலைக்
கமல

முகையுடைந் தொழுசுதேன்
றெறிப்பக்
கள்ளவிழ் குவளை

யொருபுறஞ் சரியக்
கடிமலர்க் குமுதமு மடிய
மள்ளர்கார் சேற்றி லிடறிய

பதும

மணியின மலரளி யெழுப்ப

வெள்ளநீர் பரப்பு கழனிக

டோறு

மென்கருஞ் சேறுசெய் தனரே. 1.2.23

44 சுந்தரப் பொறியஞ் சிறையறு
காலே

ழிசையளி தொகுதியிற் கூடி

மந்தர மனைய தருவின்மேல்

வீழ்ந்து

வாய்விட முழங்கிய வோதை

கொந்தெறி கமலங்

குமுதஞ்செங் கழுநீர்

குடியொடு மடிந்தன வினிமே

லந்தர மலது வேறிட

மிலையென்

றமுகுரன் மயங்குவ போலும். 1.2.24

45 சுரும்பின மிருந்து தேனுண்டு
தெவுட்டிச்

சுருதிசெய் பன்மலர் சிறந்த
 விரும்படி கிடங்கிற் கிடந்துமூச்
 செறிந்த
 வெருமையின் கவையடிப்
 பருஉத்தா
 ணிரம்பிடப் பதிந்த சலஞ்சலத்
 தரள
 நீணிலா வெறிப்பது நிறைந்த
 கரும்பொறிக் கவைநாத்
 துளையெயிற் றரவு
 கவ்விய கதிர்மதி போலும். 1.2.25

46 கலன்பல வணிந்து தொண்டியுண்
 டெழுந்து
 கதிரவன் றனைக்கையார்
 றொழுது
 குலந்தரு தெய்வ வணக்கமுஞ்
 செய்து
 குழுவுட னுழுநர்கள் கூண்டு
 நிலந்தனை வாழ்த்தி வலக்கராங்
 குலுக்கி
 நென்முளை சிதறிய தோற்றம்
 பொலன்பல சிறப்ப விடனற

நெருங்கிப்
பொன்மழை பொழிவது
போலும்.

1.2.26

47 படர்மருப் பெருமைக் குடம்புரை
செருத்தற்

பருமுலைக் கண்டிறந் தொழுகி
நடைவழி சொரியு மமுதமும்
வாழை

நறுங்கனி யுகுத்தசெந் தேனு
முடைபடு பனசப் பசங்கனிச்
சுளையி

லூற்றிருந் தோடிய தேனுங்
கடிமலர் போர்த்த வரம்பினைத்
தகர்த்துக்

கழனியிற் பரந்துபாய்ந்
துடைக்கும்.

1.2.27

48 அருமறை நெறியும் வணக்கமுங்
கொடையு

மன்புமா தரவுநல் லறிவுந்
தருமமும் பொறையு
மிரக்கமுங் குணமுந்
தயவுஞ்சீ ரொழுக்கமு

முடையோர்

பெருகிய செல்வக் குடியொடு

கிளையும்

பெருத்தினி திருந்துவாழ்

வனபோன்

மருமலர்ப் பழனக் காடெலா

நெருங்கி

வளர்ந்தது நெல்லிலை நாற்றே. 1.2.28

49 கோதற வெழுந்த நாற்றினைப்

பறித்துக்

குவித்திடு முடியிட மடுத்துக்

தீதுறுங் கருங்கட் செய்யவாய்

வெண்பற்

சிற்றிடைக் கடைசியர் வாரிப்

பூதர மனைய சுணங்கணி

முலையிற்

புள்ளியிற் சேதகம் போர்ப்ப

வாதரம் பெருகி நிரைநிரை

வடிவா

யணியணி நாற்றினை நடுவார். 1.2.29

50 கையினிற் செறிந்த முடியினைச்

சிதறிக்

கடைசியர் கரங்கடொட்
 டொழுங்காய்ச்
 செய்யினிற் பதிப்பத் துளிகருஞ்
 சேறு
 தெறித்திடுஞ் செழுமுகச்
 செவ்வி
 துய்யவெண் டிரைப்பாய்
 சுருட்டிமே லெறியுந்
 தொடுகடன் முகட்டிடை
 யெழுந்து
 வையகஞ் சிறப்ப வருமுழு
 மதியு
 மறுவுமொத் திருந்தன மாதோ.

1.2.30

51 பனைமதுத் தேக்கி யிருவிழி
 சேப்பப்

பைங்கழை நிகர்த்ததோ ளசைய
 வனநடை சிதையச் சேவடி
 பெயர்த்திட்
 டள்ளலஞ் சேற்றிடை நடுவோர்
 சினமத கரிக்கோ டெனுமுலைத்
 தடத்திற்

சேதகந் தெறிப்பது திரண்ட
வனசமென் முகையிற்
பொறிவரி யறுகால்
வண்டுமொய்த் திருப்பது
போலும்.

1.2.31

52 முற்றிழை கிடந்த முலைக்குவ
டசைய

முகிறவழ் கருங்குழ் னெகிழ்ச்
சிற்றிடை யொசிய மதிமுகம்
வெயர்ப்பச்
சேற்றிடை நாற்றினை நடுவோர்
பற்றுமென் கரத்திற்
கரும்பொனின் கடகம்
பசியநெற் பயிரொளி பாய
மற்றெனை யுரைப்ப விரிகதிர்
பரப்பு
மரகதக் கடகமொத் திருந்த.

1.2.32

53 வெறிமது வருந்தி மரகதக்
கோவை

மென்பிடர் கிடந்துருண்
டசையக்

கறுவிய மனத்தோ டினத்தொடு
மிகலிக்

கடைசியர் களிப்பொடு தவளச்
சிறுநகை தரளப் பவளமெல்
லிதழிற்

செழுமலர்க் கைவிரற் குவித்துக்
குறிகுரற் குரவை கூன்பிடர்ப்
பேழ்வாய்க்

குடவளைக் குரவையோ

1.2.33

டிகலும்.

54 கூந்தலம் பிடிமா மென்னடை
பயிலுங்

குடமுலைக் கடைசியர்

செழுங்கைக்

காந்தண்மெல் விறர்குங் கடுவரி

விழிக்குங்

கடைந்திணைக் கியகணைக்

காற்குஞ்

சேந்திணை பொருவா

தினமென வெருவிச்

செங்கயல் வரிவராற் கெிளறு

பாய்ந்தயல் போய வனத்திடை

யொளித்துப்

பங்கமெய் படப்பயப் படுமே. 1.2.34

55 குருகின மிரியப் புள்ளினம் பதறக்

கொக்கினம் வெருவிட

வெகினம்

விரிமலர்க் கமலப் பாயல்விட்

டகல

மென்சிறைப் பேட்டனந்

துடிப்பச்

சொரிமதுத் துளித்துக்

குவளையாய் சிதறச்

சுருட்டிவால் விசைத்திடத்

துள்ளி

வரிவராற் பகடு வளைநில

வெறிக்கு

மடைத்தலைக் கிடந்துமூச்

செறியும்.

1.2.35

56 வரிசையிற் செறிந்த நிரைபசுஞ்

சாலி

வளர்கிளைக் கிளையெனக்

கிளைத்துப்

பெருகுசூன் முதிர்ந்தீன் றாரமு
துறைந்து
பிடர்குனி தரக்குலை சேந்து
சொரிகதிர்ப் பவள நிறம்பல
படைத்துச்
சுடர்மணி முத்தினந் தெறிப்பத்
தரையினிற் படிந்தே யருட்கை
சுரந்த
தருவினம் வெருவிடக்
கிடக்கும்.

1.2.36

57 கொத்தலர் சூடி யரைத்துகி
லிறுக்கிக்

குடமதுக் கைமடுத் தருந்தி
மைத்தவழ் கனகக் கிரிப்புயந்
திரண்ட
மள்ளர்கள் வனப்பினுக்
குடைந்த
சித்தசன் கரவாட் பறித்ததை
வளைத்த
செயலெனப் பிள்ளைவெண்
பிறைவாட்

கைத்தலத் தேந்திக் கழனியிற்
புகுந்து
கதிரரிந் தரிநிரை யிடுவார்.

1.2.37

58 திருந்திய வரியைக்

கொடுங்கையிற் கிடத்தித்
திரைசெய்து சும்மையிற்
சேர்த்துக்
கருந்தடங் கூந்தற் செவ்வரி
வேற்கட்
கடைசியர் குழாத்தொடுந்
திரண்டு
விரிந்தசெங் கமலக் கரம்பல
வருந்த
விசித்திறுக் கியசுமை யேந்திப்
பொருந்திய வரப்பி
நெறிகடைக் கதலிப்
புலியடிக் குலைத்தலை
சாய்க்கும்.

1.2.38

59 அசைந்தசிற் றிடைமென்

கொடிவருந் திடநீ
ளணிவட மார்பிடைப் புரளப்
பசங்கிளிப் பரிவேள்

படையெனத் திரண்ட
கடைசியர் சுமையெலாம்
பரப்பி
யிசைந்திட நிறைத்துக்
குவித்தநெற் போர்க
ளெங்கணு மிலங்கிய தோற்றம்
விசும்பினைத் தடவ வரைசத
கோடி

வீற்றிருந் தனவெனச் சிறக்கும். 1.2.39

60 கார்த்தகக் களிற்றின் வனப்பினை
யழித்த

கருங்கடா வினம்பல
விணைத்துப்
போர்த்தலை திறந்து
திரித்துவை நீத்துப்
பொன்னிறச் செந்நெல்லைக்
குவித்துச்
சேர்த்திடுஞ் சகடந்
தொறுந்தொறு மியற்றித்
திரண்மனை வயின்வயின்
செறிப்பா
ரார்த்தபே ரோதை யினமணி

கொழிக்கு
மறைதிரைக் கடலினைப்
பொருவும்.

1.2.40

61 செந்நெலிற் பெருக்கின் கனைகுரற்
சகடந்

திசைதொறு மலிந்தன
செருக்குங்
கன்னலங் கழனி புகுந்தறுத்
தடைந்த
களமர்க ளொலிகுரற் செருக்குந்
துன்னுபூங் கமுக சிதறுசெம்
பழுக்காய்
சுமப்பவர் கம்பலைச் செருக்கு
மன்னவன் வகுதைத்
துரையபுல் காசீம்
வளமனைச் செருக்குமொத்
திருக்கும்.

1.2.41

62 வேறு

கால வட்டவாய் முளரியி லூறுகள்
ளருந்திக்
கோல வட்டவஞ் சிறையளி

குழுவுடன் பாடுஞ்
சோலை வட்டவாய் மயிலினஞ்
சூழ்ந்துகார் நீல
வால வட்டமொத் திருந்தமென்
சிறைவிரித் தாடும்.

1.2.42

63 அரக்கெ றிந்தசெவ் வாம்பல்வா
யணியிழை மடவார்
நெருக்கி யிட்டகாற் சிலம்பொலி
விசும்புற நிமிர
விருக்கும் வாவியுட் பெடையன
மிடர்கொலென் றிரங்கித்
தருக்கி ழந்துதன் சேவல்வாய்த்
தொனியெனத் தயங்கும்.

1.2.43

64 நலங்கொ டாமரை முகமலர்
தரநறுங் குவளை
விலங்கி வள்ளையில் விழியெனக்
கிடப்பமெல் லரும்பு
துலங்கு மென்முலை தோன்றிடப்
பச்சிலைத் துகில்போர்த்
திலங்கு வாவிச ளணியிழை
மகளிரொத் திருந்த.

1.2.44

65 நிரைந்த சண்பகம் பாடலந்
தடக்கரை நிரம்பச்
சொரிந்த பன்மலர் மீதினில்
வரியளித் தோற்ற
மெரிந்தி லங்குபொற் கரையினை
யிரும்பினா லிறுகப்
பரிந்த றைந்தசுள் ளாணியின்
புறமெனப் பரந்த.

1.2.45

66 தோட விழ்ந்துபூந் தாதுகக்
குடைந்தினைச் சுரும்பு
பாட வாவி யு ளிளநிலாத்
தோற்றிய பான்மை
சாடும் வார்புன லலைதரத்
திரைகளிற் றத்தி
யோட மோடுவ தொத்திருந்
தனவென வொளிரும்.

1.2.46

67 வாய்ந்த மெல்லிழை மடந்தையர்
தடத்தின்மெய் வருந்தத்
தோய்ந்து நீர்குடைந் தாடுவோர்
மதிமுகத் தோற்றஞ்
சேந்த கஞ்சமுங் குவளையு
மெனவெழில் சிறந்த

கூந்தல் வெண்டிரைக் கடலிடை
முகிலெனக் குலவும்.

1.2.47

68 திருந்து மெல்லிழை மடந்தையர்
புனலிடை திளைப்பச்
சரிந்த கூந்தலி லிருந்தவண்
டெழுந்துபூந் தடத்தில்
விரிந்த காவியில் வீழ்வது
மின்னனார் விழிக்குப்
பொருந்து மோவெனச் சினத்துட
னுதைப்பது போலும்.

1.2.48

69 மறிந்து தூங்கிய நாவலின்
கனியையோர் மங்கை
யெறிந்து பார்மது கரத்தினைக்
கரத்தினா லெடுப்பப்
பறிந்து போதலிற் றுணிக்கின்கை
யுதறிமெய் பதறிச்
செறிந்து சூழ்தரச் சொரிந்தமைக்
கனியையுந் தீண்டாள்.

1.2.49

70 கரிய மைவிழி மங்கையர்
பூங்குழற் காட்டிற்
சொரியு மென்மலர்த் தாதுக்க

ளுதிர்ந்தன சுடர்மின்
விரியு மெல்லிழைப் பூணொடு
பூண்பல மிடைந்து
பொருது ரிஞ்சதிற் பொற்பொடி
யுதிர்வன போலும்.

1.2.50

71 பிடித்த கொம்பிருந் தோடிமுட்
குடக்கனி பிடித்துக்
கடித்த போதினிற் காம்பறக்
கனியுடன் கவியும்
படித்த லத்தினில் வீழ்ந்திடப்
பதறிமெய் பதைத்துத்
துடித்துத் தன்னுயிர்க் கடுவனை
யணைத்துட றுணுக்கும்.

1.2.51

72 தாறு கொண்டபைங் கதலிதே
மாப்பலாத் தருத்தே
னூறு கொண்டசெங் கனிசிறு
கிடங்கிடை யுகுப்பச்
சேறு கொண்டதிற் கிடந்திருள்
செறிகரு மேதி
வேறு கொண்டுபொன் மேதியின்
குலமென விளங்கும்.

1.2.52

73 கள்ள விழ்ந்தபூம் பொய்கையிற்

புள்ளினங் கலையத்
துள்ளு மேல்வரிக் கயலுண்டு
நாரைகண் டீங்கு
முள்ள மன்புறச் சேவலின்
சிறைநிழ லொதுங்கி
வெள்ள னப்பெடை தாமரைத்
தவிசில்வீற் றிருக்கும்.

1.2.53

74 ஏல வார்குழற் கிடுபுகை
மஞ்சினோ டிகலுஞ்
சோலை வாய்தொறு முக்கனித்
தேன்மழை சொரியு
மாலை வாய்தொறுங் கரும்புடைத்
தாறெடுத் தோடு
நீல வாய்மலர் வாவிகள்
பெருங்கட னிகார்க்கும்.

1.2.54

75 தெருளு றும்படி தேன்றுளி
தெறித்திடச் சிதறிப்
பொருத லைத்திடு மாங்கனி
தேங்கனிப் பொழிலே
மரும ணம்பெறுஞ் சந்தகில்
சண்பக வனத்திற்

றருவே னும்பெயர் பெறச்சிறந்
தீந்திருந் தனவே.

1.2.55

76வேறு

நினக்கும்பொற் பொருளே
நிந்தனை மற்றோர்

நிந்தனை சிந்தனை யிலையே
யினக்கருஞ் சுரும்பு மதுத்துளி
யருந்து

முவையலான் மதுப்பிறி
திலையே

சினக்கரி முனைக்கோட்

டிகமுலைப் புலவி

திருத்தும்பொய் யலதுபொய்
யிலையே

வனக்கனி கறுத்த குலைக்கள

வலது

மறுத்தொரு கொலைக்கள

விலையே.

1.2.56

நாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திருமடப

1.3. நகரப்படலம்

77 நிலங்க ளேழுக்கு நாவலந் தீவுகண்
ணிகர்க்கு
நலங்கொ டவுக்குக் கண்மணி
யறபுநன் னாடே
புலன்கொள் கண்மணிக் குள்ளுறை
யுயிரெனப் பொருந்தி
யிலங்கு மக்கமா நகர்வளஞ்
சிறிதெடுத் திசைப்பாம். 13.1

78 வேறு
விரிகதி ரெறித்த மணிவளை
யுகுப்ப
விரிதிரை யகழெனுந் தடத்தி
லெரிசைகைக் கிரணப் பதுமமா
மணியி
னின்பல சூழ்ந்திருந் திலங்கப்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்த
பொன்னிதழ்க் கமலம்
பூத்திருந் ததுவெனப் புரிசை
தெரிதரச் சிறந்து செல்வமுஞ்
செருக்குந்

திகழ்தர வீற்றிருந் ததுவே.

13.2

79 வடவரைப் புடைசூழ் நிலத்தெழு
தீவும்

வரவழைத் தொருதலத் திருத்தித்
தடமுடிக் கிரணத் திகிரிமால்
வரையைச்

சதுர்தரப் புரிசையாய் நிறுத்தி
யிடனற நெருங்கும்

பெரும்புபுறக் கடலை

யிதற்கக மெனப்பெய ரிட்டுப்

படவர வரசன் றிருமுடி

மணியைப்

பதித்தது மக்கமா நகரம்.

13.3

80 கானகத் துறையும் வயிரவொண்
கதிரோ

கடல்படு நித்திலக் கதிரோ

தேனவிழ் பதும மணிக்கதி

ரதுவோ

சிறந்திடு மக்கமா நகரில்

வானவர்க் கிறைவன் ஜபுறயீல்

பலகால்

வந்தவர் மெய்யொளி பாய்ந்தே

யீனமி னகரஞ் செழுங்கதிர்
பரப்பி

யிருப்பது பிறிதுவே றிலையே. 13.4

81 சரிகதி வேக மாருதஞ் சிதையத்

தாவிய புரவியி னொலியு
நிரைமணி யுருட்டுப் பசங்கதி
ரிரத

நெருங்கிட நடத்துபே ரொலியு
முரலடிச் சிறுகட் பெருமதப்
பிறைக்கோட்

டொருத்தலி னிடிமுழக்
கொலியும்

விரிதிரைக் கரங்கொண்
டறையுவாப் பெருக்கும்

வெருக்கொளத் தெருக்கிடந்
தொலிக்கும்.

13.5

82 மின்னிடை நுடங்கச் சிலம்பொலி
சிலம்ப

மேகலைத் திரண்மணிக்
கதிர்செம்

பொன்னொடு மிலங்க

மறுகிடைப் புகுந்த
புனையிழைப் பிடிநடை

மடவார்

மன்னிய பதத்தி னலத்தக

நிலத்தில்

வரிபடக் கிடப்பன சிறந்த

துன்னிதழ்க் கமலப் பதத்தினை

நிகர்ப்பச்

சுவட்டடி தொடர்வன போலும். 13.6

83 கண்ணகன் ஞாலம் விலைசொலற்

கரிய

கலைபல நிரைத்தலாற்

பணியாற்

றண்ணெனக் குளிர்ந்து பிறவுரு

வமைத்துத்

தரும்படி மக்கலப் பெருக்கான்

மண்ணினிற் சிறந்த நகர்த்திர

வியத்தான்

மரக்கலத் திறக்கிய சரக்கா

லெண்ணிறந் தெழுநல்

வளம்பல படைத்தங்

கிருந்தது கடைத்தெருத்

84 மான்மதக் குவையுஞ் சந்தனத்
தொகையு

மணிக்கருங் காழகிற் றுணியும்
பான்மதிக் குழவிக் குருத்தெனக்
கதிர்கள்
பரப்பிய மதகரி மருப்புந்
தேனமர்ந் தொழுகுங் குங்குமத்
தொகையுஞ்
செறிதலா லுயர்ச்சியால்
வளத்தா
லீனமி லிமயப் பொருப்பெனப்
பணைத்தங்
கிருந்தது கடைத்தெருத்
தலையே.

85 தந்தியின் குழுவங் குரகதத் திரளுந்
தடவரை பொருவுதேர்க்
கணமுஞ்
சிந்துரப் பிறைநன் னுதற்கருங்
கூந்தற்
செவ்வரித் தடங்கண்ணார்

நெருக்கும்
வந்தவர் நினைத்த பொருளுமா
ரமிர்தும்
வகைவகை தருதலான் மணியு
மிந்திர தருவும் வறிதென
மதர்த்தங்
கிருந்தது கடைத்தெருத்
தலையே. 13.9

86 நிரைத்தபைங் கதிரார் மரகத
மணியா

னீணிலாக் கருப்புரத் தகட்டாற்
பருத்தசங் கினத்தால் வலம்புரிக்
குலத்தாற்
படர்கொடித் திரட்பவ ளத்தால்
விரித்தவெண் ணுரைபோல்
வெண்டுகி லடுக்கால்
விரைசெறி யம்பரின் றிடரா
லிரைத்தபே ரொலியாற்
பெருங்கட னிகரா
யிருந்தது கடைத்தெருத்
தலையே.

13.10

87 பைங்கடற் பிறந்து வணிகர்கை
புகுந்த

பருமணி நித்திலக் குவையுந்
தங்கிய கிரண வனசமா மணியுந்
தயங்கொளி வயிரரா சிகளுஞ்
செங்கதி ரெறிக்கு மிரவியு
மமுதச்
செழுங்கதிர் மதியமு முடுவு
மிங்கிவண் குடிபுக் கிருந்தது
போன்று
மிருந்தது கடைத்தெருத்
தலையே.

13.11

88 அணிபெற வொழுங்காய்
வயின்வயின் நிரண்ட

வகிற்புகை முகிலின மெனவுங்
குணில்பொரு முரசப்
பெருங்குரல் கிடந்து
குழுமிவிண் ணேறொலி
யெனவு
மணிவளைத் தடக்கைத்
துவரிதழ் கனத்த

வனமுலை மின்கண்மின்
னெனவுந்
தணிவில நிவந்த செழுங்கதிர்
மாடந்
தமனியக் கிரியினோ டிகலும்.

13.12

89 வெண்ணில வெறிக்கு மிரசதத்
தகடு

வேய்ந்தமே னிலைவயின்
செறிந்து
பண்ணிருந் தொழுகு
மென்மொழிக் குதலைப்
பாவையர் செழுங்குழல் விரித்து
நண்ணிய துகிலுங் கமழ்தர
ஆட்டு
நறும்புகை சுருண்டெழுந்
தொழுங்காய்
விண்ணினிற் படர்வ
தேணியொன் றமைத்து
விசம்பினுக் கிடுவது போலும். 13.13

90 அடுசெழும் பாகுந் தேனுமா
ரமிர்து

மனத்தொடு மனத்தொடுந்

திருந்தி
யிடனற விருந்து விருந்தொடு
நுகர்வோர்
மனையிட மெண்ணினை
மறைக்குங்
கடுவினை யடர்ந்த
கொடுவினை விழியார்
கறைதவிர் மதிமுகங் கண்டோ
படர்தரு மாடக் குடுமியின்
விசித்த
பசங்கொடி மதிமறுத்
துடைக்கும்.

13.14

91 தேங்கமழ் சுருதி வரிமுறை
படர்ந்து

திகழ்தரு நித்திலக் கொடிக
ளொங்கிட மாடக் குடுமியி
னடுநின்
றுலவிய திரவினும் பகலும்
வீங்குசெங் கதிரி னிரவியுந்
தவள
வெண்கதிர் மதியமும் விலகிப்

பாங்கினிற் புகுமி னெனக்கர
மசைத்த
பான்மையொத் திருந்தன
மாதோ.

13.15

92 வேறு

மானை யன்னகண் மடந்தையர்
வதுவையின் முழக்குஞ்
சேனை மன்னவர் படைமுர
சதிர் தெரு முழக்குந்
தான மிந்நகர் முதலெனச் சாற்றிய
முழக்குஞ்
சோனை மாமழை முழக்கென
வைகலுந் தொனிக்கும்.

13.16

93 வீதி வாய்தொறு மிடனற

நெருங்கிய மேடைச்
சோதி வெண்கதி ரந்தரத் துலவிய
தோற்ற
நீதி மானபி பிறந்தநாள்
விண்ணவர் நெருங்கிக்
கோதில் பொன்னகர் திறந்தவாய்க்
கதிரெனக் குலவும்.

13.17

94 மன்ற லங்கம ழுகழ்புனை
சுதைதிகழ் மதிளா
னின்றி லங்கிய கணமணிக்
கொடுமுடி நிரையான்
முன்றி லெங்கணு மசைதரு
கொடிநிறை முறையா
லென்று மிந்நகர் பொன்னக
ரென்பதொத் திடுமே.

13.18

95 பட்ட முற்றிடு நபிகளால்
விண்ணவர் பரிவாற்
கட்டு பேரொளிக் ககுபத்துல்
லாவிருக் கையினான்
மட்டு வார்புளிர் சோலையான்
மலிந்தபொன் னுலக
மெட்டு மொன்றெனத் திரண்டுவந்
திருந்ததொத் திருக்கும்.

13.19

96 தெரிந்த செவ்வியர் முறைவழி
தெளிந்தவர் செந்நூற்
சொரிந்த நாவினர் முதியவர்
திரண்டசொல் லோதை
யெரிந்த செங்கதி ரிலங்கிய
பள்ளிக ளெவையும்த்

விரிந்த வாய்திறந் தோதுவ
போன்றன வேதம்.

13.20

97 சந்திர காந்திசெய் பலகையை
மடிமிசை தரித்தே
யிந்திர நீலமொத் திருந்தமை
தோய்த்ததி லெழுதி
மந்திர மாமொழி மறைபயி
லிளையவர் நெருங்கி
யெந்த வீதியு முழங்குவ
திவையலா லிலையே.

13.21

98 மறையின் மிக்கவ ரோதிய
வோசையும் வரிசைத்
துறவின் மிக்கவர் திக்கிறி
னோசையுஞ் சூழ்ந்தே
யிறைவ னைத்தொழு திருகையு
மேந்திய வாமீன்
முறைமு றைப்படிக் கூறிய
வோசையு முழங்கும்.

13.22

நகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம்3-க்குத் திருவிருத்தம் 98.

1.4. தலைமுறைப் படலம்

- 99 மருவிரி வாவி செந்தா மரைமலர்க்
கைக ளேந்தச்
சொரிமது சிந்துஞ் சந்தத்
துடவைசூழ் மதினா தன்னிற்
றெரிதர வரசு செய்து தீனிலை
நிறுத்திச் செல்வந்
தருநபி யிறசூ லுல்லா தலைமுறை 1.4.
தோற்றஞ் சொல்வாம். 1
- 100 தெரிபொரு ளரிய வேதத்
துட்பொருட் டெளவ தாக
வருபொரு ளாதி பாரின் முகம்மதை
விளக்கஞ் செய்யப்
பரிவுறு மனுவா தத்தைப்
படைக்கமண் ணெடுத்து வாவென்
றுரைதர இசுறா யீலு முவந்துமண்
ணெடுத்துப் போந்தார். 1.4.
2
- 101 கதிர்வடி வொழுகி நின்ற

ஹபீபுமெய் வகுக்க வேண்டி
விதியவன் ஜிபுற யீலை
விரைந்துமண் கொடுவா
வென்றான்

துதிபெறு மதினா தன்னிற் றூயவோ
ரிடத்திற் றோன்றி
யிதமுற வெடுத்துப் போந்தா
ரிமையவர் தலைவ ரன்றே.

1.4.
3

102 திறலுறு ஜிபுற யீல்தந் திருக்கையி
லேந்திப் போந்த
பிருதிவி தனையே மிக்கோர்
பெறும்பதி சுவனந் தன்னில்
நறைவிரி யமுத மெந்த நாளினு
மதுர மாறாத்

துறைவிரி நதிக டோறுங் கழுவினர்
துலங்க வன்றே.

1.4.
4

103 வரிசையும் பேறும் வாய்த்த
முகம்மது நயினார் தோற்றந்
தெரிதர வானோர்க் கெல்லாஞ்
சோபனஞ் சிறக்கச் சொல்லி
யரியமெய் பூரித் தோங்கி

யகத்தினின் மகிழ்ச்சி பொங்கிப் 1.4.
பெரியவன் றிருமன் வைத்தார் 5
பேரொளி யிலங்கிற் றன்றே.

104 மன்னிய கதிர்கள் வீச மண்ணினை
மனுவா தத்தின்
வெந்நிடத் திருத்தி யங்கம்
வியனுறும் வடிவ தாகத்
தென்னுறு ஜலால் ஜமாலென்
றேத்திய திருக்கை யாரத்
தன்னிக ரில்லாத் துய்யோன் 1.4.
வகுத்தனன் தழைக்க வன்றே. 6

105 மெய்யெழில் வாய்ப்பச் சீவன்
விடுத்தனன் விடுத்த போதில்
ஐயமற் றெழுந்து சென்னி மூளையி
னவத ரித்து
வையகஞ் சிறப்ப வானோர்
மனங்களிப் பேறி விம்மத்
துய்யநற் கலிமா தன்னைச்
சொல்லியங் கிருந்த தன்றே. 1.4.
7

106 உரைதெரி கலிமா வோதி
யோதியங் கிருந்த சீவன்

இருவிழி தனிலி றங்கி யிருந்தகண்
விழித்துச் சொர்க்கச்
சொரிகதிர் வாயின் மேலாய்
நோக்கின சுடர்க டீங்கும்
வரியுறு கலிமாத் தன்னை
வளம்பெறக் கண்ட தன்றே.

1.4.
8

107 துண்டத்தி னாவி தோன்றத்
தும்மலுந் தோன்றிப் பின்பு
விண்டுரை பகரு நாவின் மேவியல்
ஹம்தை யோதிக்
கொண்டபின் பிரத்தி சொன்ன
குதாதிரு வசன நோக்கி
யண்டர்நா யகனைப் போற்றி
யாதமொன் றுரைப்ப தானார்.

1.4.
9

108 கணித்தள வறுக்க வொண்ணாக்
கடவுளே குதாயே நீங்கா
மணிக்கதி ரெறிக்குஞ் சொர்க்க
வாயிலி னிலைக்கு மேல்பாற்
பணித்தநின் றிருநா மத்தி
னுடனொரு பெயரைப் பண்பா
யணித்துவைத் திருப்பக் கண்டே
னவரெவ ரறியே னென்றார்.

1.4.

- 109 மாதர்சூ லகட்டுட் டோன்றா
 மனுநெறி ஆத மேநின்
 காதலி லுதவு கின்ற காண்முளை
 யதிலோர் பிள்ளை
 வேதநா யகமா யெங்கும்
 விளங்குதீன் விளக்காய்ப் பின்னாட்
 பூதல நபியாய்க் காணப் 1.4.
 படைத்தனன் புகலக் கேண்மோ. 11
- 110 கலைமறை முகம்ம தென்னுங்
 காரண மில்லை யாகில்
 உலகுவிண் ணிரவி திங்க
 ளொளிநுடுக் கணஞ்ச வர்க்கம்
 மலைகட னதிபா தாளம் வானவர்
 முதலா யும்மை 1.4.
 நிலையுறப் படைப்ப தில்லை 12
 யெனவிறை நிகழ்த்தி னானே.
- 111 பரத்தினை யிறைஞ்சி வாழ்த்திப்
 பரிவுபெற் றிருந்த வாதஞ்
 சிரத்தினி லிருந்த வாவி தேகத்தி
 னிறைந்த பின்னர்
 வரத்தினி லுயர்ந்த வண்மை

முகம்மது புவியிற் றோன்றத்
தரித்தபே ரொளிவுக் கந்தச் சசிகதிர் 1.4.
மழுங்கு மன்றே. 13

112 உடலுறைந் துயிருண் டென்னு
மொருவடி வில்லான் செவ்வி
மடலவிழ் வனச பாத முகம்மதி
னொளிவுக் காக
வடலுறு மக்கட் கெல்லா மதிபதி
யாதத் துக்கே
யிடமுறு மமரர் யாரும் சுஜுதுசெய்
திடுக வென்றான். 1.4.
14

113 தூயவ னுரைப்பக் கேட்ட
சொன்மறா தெழுந்து தங்கள்
காயமு மனமும் வாக்குங்
கலந்தொன்றாய் மகிழ்வு பொங்கி
நேயமுற் றிடப் பணிந்த
நிரைநிரைக் கைக ளேந்தி
வாயினிற் புகழ்ந்து போற்றி 1.4.
மலக்குகள் வணக்கஞ் செய்தார். 15

114 வானவர் செய்யு மந்த
வணக்கத்தின் முறைசெய் யாமற்

போனத னால ஜாசீல் பொறைநிறை
யறிவு போக்கி

யீனவன் குணத்த னாயி லகுனத்து
முனிவும் பெற்றே

யானவம் பிபுலீ சென்னும்

பெயரும்பெற் றலைந்து போனான்.

1.4.

16

115 பொருப்புருக் கொண்ட தன்னப்

புயத்தெழி லாதந் தன்னுள்

விருப்பெனும் போக முற்றி

விழைவுபெற் றிடுத லாலே

கருப்பமுற் பவிக்க வேண்டுங்

காரண காட்சி யாக

மருப்புசுங் குழல்ஹவ் வாவை

வல்லவன் பிறப்பித் தானே.

1.4.

17

116 தேங்கமழ் குழலுஞ் சோதித்

சிறுபிறை நுதலும் வாய்ப்பப்

பாங்கிருந் தமுதஞ் சிந்தும்

பனிமொழி மாதை நோக்கி

யோங்குநின் பெயரைக் கூறென்

றுரைத்திட ஹவ்வா வென்றா

ரீங்கிவ ணுறைந்த வண்ண மேதென 1.4.

- 117 செவ்விமன் னெறியா தத்தின்
றிருமதி முகத்தை நோக்கி
மவ்வலங் குழலா ரிந்த வானகம்
புவிமற் றுள்ள
வெவ்வையும் படைத்தோ
னென்னை வகுத்துநும் வயின்செல்
கென்றா
னவ்வழி யடைந்தே னென்றா 1.4.
ரழுகொளிர் பவள வாயால். 19
- 118 செப்பிய மாற்றங் கேட்டு
ரோமங்கள் சிலிர்த்துப் பூரித்
தப்பொழு திறையைப் போற்றி
யாதம்ஹவ் வாவை நோக்கி
மைப்படுங் கரிய கூந்தன் மடமயில்
வடிவுட் கொண்டு 1.4.
துப்புறை யமுதந் துய்ப்பத் 20
தொடுவதற் கொருமித் தாரே.
- 119 பகரருங் குணமுந் திவ்ய பரிமள
மணமு மாறாச்
சிகரமு மயங்க வெற்றி திகழ்தரு
புயமு நோக்கி

நிகரருங் குரிசி லேநன் னிலைபெறு
வாழ்வே யென்றன்

மகரினைத் தருக பின்னர்

வருகவென் றுரைத்திட் டாரே.

1.4.

21

120 கேட்டனர் மகரென் றாதங்

கிலேசமுற் றிறைபாற் கெஞ்சி

வாட்டமில் லவனே யெந்த

வகைமகர் கொடுப்ப தென்றார்

நாட்டிய புகழ்சேர் மக்க முகம்மது

நபிதம் பேரிற்

சூட்டிய சலவாத் தீரைந் துரைமென

விறைவன் சொன்னான்.

1.4.

22

121 மதிக்கதிர் விலக்குஞ் சோதி

முகம்மதின் சலவாத் தோத

விதித்தன னிறையென் றாதம்

விளங்கொளிச் சலவாத் தோதித்

துதித்தனர் ஹவ்வா கேட்டுச்

சோபன மகர்பெற் றேனென்

றிதத்தித மித்து நெஞ்ச மிருங்களிப்

பேறி னாரே.

1.4.

23

122 கடிமலர்க் கொடியுஞ் செவ்விக்

கற்பகத் தருவும் போலப்
பிடிநடை மயிலும் வெற்றி
பெறுந்திற லரசுங் காம
மிடையறா தமிழ்த போக
மினிதுண்டு களித்துப் பொங்கி
வடிவுறு மின்ப வெள்ள வாரிக்கு
ளமுந்தி னாரே.

1.4.
24

123 துறக்கநன் னகரிற் சேர்ந்து சுகமனு
பவிக்கு மாத
மறக்கரும் பொருளே வேதம்
வருமுறைக் குரிய கோவே
பெறற்கருஞ் சுவன வானோ
ரனைவரும் பெருது கூண்டென்
புறக்கணி னிருப்ப தென்னோ
புகலெனப் புகல லுற்றான்.

1.4.
25

124 நிதமழ கொழுகி வாச
நிறைந்தமெய் முகம்ம தென்னு
முதிர்கதிர் விளங்கி நுந்த முதுகிடத்
திருக்கை யாலே
பதவியி னரிய விண்ணோ
ரெண்ணிலாப் பகுப்புக் கூடி

யிதமுறத் தெரிசிக் கின்றா ரென்றன 1.4.
னென்று முள்ளோன். 26

125 மருள்கடிந் தறிவு பொங்கு
முகம்மதி னொளியை யென்மு
னருள்கவென் றிருகை யேந்தி
யாதநன் னபியுங் கேட்கப்
பெரியவன் கருணை கூர்ந்து
பெறுமுறை யிதுகொ லென்ன
நெரிநடுப் புருவக் கான்மே 1.4.
னெற்றியி லொளிர் செய்தான். 27

126 வேறு
தாதவிழ் மலர்த்தா ராதநன் னுதலிற்
றண்ணெனுங் கதிர்கள்விட்
டொழுகுஞ்
சோதியைத் தெரிசித் தமரர்க
ளணுவுந்
தோன்றுதற் கிடமற நெருங்கிக்
கோதறப் பெருகி முன்னிலை
திரண்ட
குழுவினைக் கண்டுகண்
குளிர்ந்து
மாதவம் பெற்றே னெனமன

மகிழ்ச்சி 1.4.
வாரியிற் குளித்தன ரன்றே. 28

127 அறவரி தான காட்சியும் பேறு
மமரர்க ளியாவரும் பெற்றா
ரிறைவனே யானும் பெறுவதற்
கென்க
ணிடத்தினிற் றெரிகிலே
னென்றார்
நிறைநடு வாகி யுலகெலா
நிறைந்த
நெடியவ னினிதருள் புரிந்து
விறல்புரி யாதம் வலதுகைக்
கலிமா 1.4.

விரனகத் திடத்தில்வைத் தனனே. 29

128 வரிச்சுரும் பலர்த்தி நறைவிரி
துருக்க
மருவுபொற் புயத்தெழி லாதம்
விரித்தக மகிழ்ச்சி பெருக்கியென்
முதுகில்
விளங்கொளி யின்னமு
முளவோ
தெரித்தருள் புரியென்

றிறையுடன் மொழியச்
செவ்விய முகம்மது நபிதம்
முரித்துணைத் தோழர்
நால்வருண் டவர்த
மொளியுள வெனவுரைத்
தனனே.

1.4.
30

129 அப்பெரும் பெயர்க ணான்குபே
ரொளியு

மகுமதி னொளியடுத் திருப்ப
வைப்பையென் விரல்க
னான்கினு மென்ன
வல்லவ னவ்வழி யமைத்தான்
மெய்ப்பொருள் கலிமா விரனடு
விரன்மென்
விரற்சிறு விரற்பெரு விரல்க
ளிப்படி விரல்க ளைந்தினு
மைவர்

1.4.

விளங்கொளி யுகிரிலங் கினவே. 31

130 பகுத்தொளி விரிக்கு நகத்தொளி
விருக்கும்

பண்புகண் டதிசயித் தாத

மகத்தினின் மகிழ்ந்து
கண்ணிணை மலரி
னடிக்கடி வைத்துவாய் முத்தி
மிகுத்திடும் வரிசை நபிசல
வாத்தை
விளக்கிவாய் மறாதெடுத் தோதி
வகுத்தவல் லவனைப்
பணிந்துவா எனத்தில்
வாழ்ந்தினி திருக்குமந் நாளில்.

1.4.
32

131 மிக்கெழி லாத மேலவன் விதித்த
விலகலைப் பொருந்தின படியா
லக்கையின் விரல்க
ளொளிவுமுன் னிருந்த
வணியணி முதுகிடத் தாகித்
துக்கமு மிகுந்து சுவர்க்கமு
மிழ்ந்து
தொல்லுல கடைந்துவெவ் வேறு
திக்கினின் மயங்கி யிருவரு
மலைத்துத்
தீவினைக் குரியவ ரானார்.

1.4.
33

132 ஆதியே ஹக்கா றப்பனா விறையே
யழிவிலாப் பேரின்ப வாழ்வே

நீதியே யெனவும் பலதரந் தவுபா
 நிகழ்த்தியுந் துன்பம்விட்
 டொழியாப்
 போதிலே யெனது முதுகிடத்
 துறைந்த
 பொருளொளிச் சிறப்பெனும்
 பொருட்டாற்
 சோதியே தவுபாத் தனைக்கபூ
 லாக்கென்
 றுரைத்தனர் சுடர்முடி யாதம்.

1.4.
34

133 நறைதரு மறுவி கமழ்முகம் மதுநந்
 நபிதிருப் பெயர்சொலும்
 பொருட்டா
 யிறைவனு மாதஞ் செயுந்தவு
 பாவுக்
 கிசைந்தினி துறக்கபூ லாக்க
 வுறைதரு துன்ப மனைத்தையும்
 போக்கி
 யூழ்வினை பின்புமொன் றாக்க
 மறுமதி யகடு தொடுமுடி யறபா
 மலையினி லிருவருஞ் சேர்ந்தார்.

1.4.
35

134 கூடிய விருவர் தாமுஞ்சுத் தாவிற்
 குடியிருந் திருபது சூலில்
 நாடிய பொருட்போ னாற்பது
 பெயரை
 நன்குறப் பெற்றதின் பின்னர்
 சூடிய கிரீட பதிநபி யமரர்
 துரைகனா யகமெனு மிறசூல்
 நீடிய வொளியு சிறந்தொரு சூலி
 னிலமிசை சீதுதித் தனரே.

1.4.
36

135 மருமலர்த் திண்தோ ணிறைமதி
 வதன
 முகம்மதின் பேரொளி யிலங்கித்
 தெரிமறை ஆத மக்களிற் சிறந்த
 சீதுவி னிடத்திருந் ததனாற்
 பரிவுறு நபிப்பட் டமும்வரப்
 பெற்றுப்
 பல்கலைக் குரிசிலென் றேத்த
 வரியவன் கொடுத்த வரிசைக
 ணிறைந்த
 வைம்பது சுகுபிறங் கியதே.

1.4.
37

136 சீதுவி னிடத்தி னிருந்தவர் மதலை
 சிறந்தமா மணிமுடிக் குரிசின்
 மாதவர் கமல வதனயா னுசுதம்
 வயினுறைந் திருந்தணி சிறந்து
 தாதவிழ் மலர்த்தார்க் குங்குமக்
 கலவைத்
 தடப்புயர் யானுசு தருகார்
 நீதிசேர் ஹயினா னிடத்தினி
 லிருந்து
 நிலைபெற விளங்கிய தன்றே.

1.4.
 38

137 தண்மணிக் கதிர்விட்
 டெறிக்கும்வெண் கவிகைக்
 தடவரை மணிப்புய ஹயினான்
 கண்மணி மகுலீ லிடத்தினி
 லிருந்து
 கவின்குடி கொண்டெழுந்
 தோங்கி
 வெண்மணித் தரளத்
 தொடைப்புய மகுலீல்
 வேந்தருக் குற்றசே யெனவாழ்
 உண்மைநன் னெறிசே ரெறுதுவி

னிடத்தி 1.4.
னுறைந்தினி திலங்கிய தன்றே. 39

138 வடவரை குலுங்க நடமிடு துரங்க
மன்னவ ரெறுதுதம் மதலை
கடகரிக் குவட்டி னிணையெனப்
பணைத்த
கதிர்முலைத் துடியிடை மடவார்
விடமெனக் கரிய கொலைவிழிக்
கணங்கள்

வீற்றிருந் திடுமலர்ப் புயத்தார்
இடிமுர சதிரு முன்றிலா ருகுநூ 1.4.
கிடத்தினி லிருந்திலங் கியதே. 40

139 கடலெனத் தானை யரசர்வந்
தீண்டிக்

கைகுவித் திருபுற நெருங்கச்
சுடர்மணித் தவிசி னுயர்ந்தர
சியற்றிச்
சுருதிநே ருறையுகு நூகு
புடையிருந் தவர்செய்
யறமெலாந் திரண்டோர்
புத்திர வடிவெடுத் தென்ன

விடுகொடை கவிப்பப் புரந்தசே 1.4.
யிதூர் 41

சிடத்தினி னிறைந்திருந் ததுவே.

140 நன்னெறி நயினா ரொளியிருந்
ததனா

னபியெனும் பட்டமும்

பெறலாய்

உன்னுதற் கரிய முப்பது சுகுபு

முடையவ னருளினா லிறங்கிப்

பன்னிய வுலகத் தொழிலெவை

யவைக்கும்

பரிவுறு முதன்மையே யிவரென்

றெந்நிலங் களுக்கும் பெயர்பெற

வரசா

யிருந்திட வியற்றிய தன்றே

1.4.
42

141 மெய்த்தவக் குரிசி னபியிது ரீசு

விருப்புற வுதித்தநன் மதலை

யுத்தமர் மத்தூ சல்குதம் மிடத்தவ்

வொளியுறைந் துலகெலா

மிறைஞ்சு

வைத்தபின் மத்தூ சல்குதம்

மைந்தர்
மடந்தையர் மடலெடுத் தேந்தச்
சித்திரக் கவின்பெற் றிருந்தலா
மக்கு
வயின்சிறந் திலங்குமவ்
வொளியே. 1.4.
43

142 தருமநன் னெறியா லுலகெலாம்
புரக்கத்

தகும்புக ழானலா மக்குத்
திருமக நூகு வயினுறைந்
திருந்து
சிறந்தபே ரொளியினா
லவர்க்கும்
பெருகிய நபிப்பட் டமுமிகப்
பெறலாய்ப்
பிரளயப் பெருக்கெடுத் தெறியுங்
கருநிறக் கடல்வங் கமுங்கவி
ழாது
காட்சியாய்க் கலாசுபெற் றதுவே. 1.4.
44

143 வரிசையு மிமையோர் துதிசெயும்
பரிசும்

வரப்பெறு நூகுதம் மதலை
தரைபுகழ்ந் தேத்தச் சாமிடத்
திருந்து
தனபதி கனபதி யாக்கிக்
கருவிளை விழியார் கவரிகா
லசைப்பக்
கனகசிங் காதனத் திருத்தி
விரிகட லுலகம் பொதுவறப்
புரக்கும்
வேந்திவ ரெனவியற் றியதே.

1.4.
45

144 சாமுதன் மதலை யறுபகு சதுமன்
றம்மிடத் தவதரித் திருந்து
தூமமும் புழுகுந் தகரமுஞ்
சாந்துந்
தோய்ந்திருண் டடர்ந்தபூங்
குழலார்
காமுக ரெனச்செய் தணிமணிப்
புயங்கள்
கண்கொளா தழுகிருந் தொழுகு
மாமதக் களிற்ற ரறுவகு சதுமா
மதலைசா லகுவயி னடைந்த

1.4.
46

145 சாலகு தம்பா லடைந்துவாய்

மைக்குந்

தவத்திற்கும் பவுத்துக்கு மிவரே
மேலவ ரெனச்செய் திருந்தவர்
மதலை

வேந்தர்ஐ பறுவயின் புரந்து
காலடி மறைக்கக் கவிழ்மத
மிறைக்குங்

கடகரி யரசர்ஐ பறுசேய்

பாலகு வயின்வீற் றிருந்துல

கெல்லாம்

பரித்திடப் பண்புபெற் றதுவே.

1.4.
47

146 தேன்கிடந் தொழுகுங் குங்குமத்

தொடையற்

செழும்புயன் பாலகு மதலை

வான்கிடந் தனைய மின்னொளிர்

வடிவார்

மன்னன்றா குவாவிடத் திருந்து

கூன்கிடந் தனைய பிறைகறைக்

கோட்டுக்

குஞ்சரத் தரசர்கை கூப்ப

மீன்கிடந் தலர்வான் மதியெனுங்

கவிகை

வேந்தர்வேந் தெனவிளைத்
ததுவே.

1.4.
48

147 வாரணி முரச மிடியெனக் கறங்கும்

வாயிலான் றாகுவா மதலை

தாரணி தருவா யுதித்தசா றாகு

தம்மிடத் திருந்தெழில் சிறந்து

காரணக் குரிசி லானசா றாகு

கண்ணினை மணியென

விளங்கும்

ஏரணிப் புயனா கூறிடத்

துறைந்தங்

கிலங்கிய தருமறை யொளியே.

1.4.
49

148 வெண்டிரை புரட்டுங் கருங்கட

லுடுத்த

மேதினிக் கரசென விளங்குந்

திண்டிற னாகூ றுதவிய மதலை

செழும்புக ழாசறு வயின்வந்

தெண்டிசை முழுது மொருதனிச்

செங்கோ

லியற்றுவ திவரென வியற்றி

வண்டணி மலர்த்தா ராசறு

தவத்தால்

1.4.

வருமொரு வடிவுறு மதலை.

50

149 முருகவிழ் புயத்தார் நபியிபு றாகீம்

செய்தவப் பலனொரு வடிவாய்

ஈனமி லிசுமா யீல்நபி யிடத்தி

னிருந்திலங் கியவொளிப்

பொருட்டால்

வானகத் தமரர் சுடர்விரி சுவன

மடந்தைய ரினிதுவாழ்த்

தெடுப்பக்

கானகு மலர்த்தார் செழுமணிக்

கழுத்திற்

கருவிவாய் தடவில வன்றே.

1.4.

51

150 தீனிலைக் குரிய நபியிபு றாகீம்

செய்தவப் பலனொரு வடிவாய்

ஈனமி லிசுமா யீல்நபி யிடத்தி

னிருந்திலங் கியவொளிப்

பொருட்டால்

வானகத் தமரர் சுடர்விரி சுவன

மடந்தைய ரினிதுவாழ்த்

தெடுப்பக்

கானகு மலர்த்தார் செழுமணிக்
கழுத்திற்
கருவிவாய் தடவில வன்றே.

1.4.
52

151 மன்னவ ரிசுமா யீல்தரு மதலை
மணிவிளக் கனையதா பித்து
தன்னிடத் திருந்து தரணியேழ்
புரக்குந்
தலைபதி நிலைபெற வியற்றி
மின்னவிர் மௌலி விளங்குதா
பித்து
வேந்தர்பெற் றெடுத்தமா மதலை
யிந்நிலம் புகழு மெசுஹபு
வெனும்பே
ரெடுத்தவ ரிடத்திலங் கியதே.

1.4.
53

152 உடல்பிளந் துயிருண் டுதிரங்கொப்
பளித்தா
னுணங்குவேற் கரரசு ஹபுதம்
பிடிநடை மடவாள் பெற்றெடுத்
துவந்த
பிள்ளையஃ றுபுவயி னிருந்து
கடல்கிளர்ந் தனைய தானையஃ

றுபுதங்

கண்மணி தயிறகு என்போர்

இடமுற விருந்து நெடும்புகழ் 1.4.

விளக்கி 54

யெழில்கனிந் திலங்கிய தன்றே

153 சந்தனந் திமிர்ந்து திரண்டமற்

புயத்தார்

தயிறகு தருதிரு மதலை

கந்தெறி தறுகட் கரடமா

லியானைக்

காவலர்க் கசனிநா கூறு

சுந்தர வதனத் திலங்கிட விருந்து

சொரிமழைச் செழுங்கைநா கூறு

மைந்தர்மிக் குவந்தம்

மிடத்துறைந் திருந்து 1.4.

மாட்சிபெற் நிலங்கிய தன்றே. 55

154 மிக்குவ மெனும்பே ரரசுதம் மதலை

வெயில்விடு மணிமுடி யுதது

பக்கலி லிருந்து செல்வமுஞ்

செருக்கும்

பண்புறப் பெருக்கிட நிறைத்துத்

திக்கனைத் தினும்பேர் விளங்கிட

விளங்கித்

திறல்பெறு முத்துநன் மதலை

தக்கமெய்ப் புகழ்சே ரிருநிதி

யதுனான்

தம்மிடத் திருந்தெழி றழைத்த

1.4.

56

155 வெண்ணிலா விரிக்கு மொருதனிக்
குடைக்கீழ்

வேந்துசெய் தருள்புரி யதுனான்

கண்ணின்மா மணியா யுதித்திடு

முஅத்து

கவின்பெற விருந்தவ ரிடத்தில்

எண்ணிலா வரச ரடிபணிந்

திறைஞ்ச

வியற்றிய பேரொளி முஅத்து

புண்ணியப் பொருளா

யுருவெடுத் துலகம்

புரந்தநி சாறிடத் துறைந்த

1.4.

57

156 ஒருகுடை நிழற்கீ ழிருநிலம்
புரந்திட்

டுருமென மும்முர சதிரத்

திருநிறை நான்கு திக்கினுஞ்

செங்கோல்

செலுத்திய நிசாரெனு மரசர்
பெருகிய நிலைமைக் குலக்கட
னாப்பண்
பிறந்தெழுங் கதிரவ னொப்ப
வருமுகின் முலறு நபியிடத்
துறைந்து
மகிதலம் புகழ்ந்திட விருந்த.

1.4.
58

157 அறிவெனுங் கடலாய் வரம்புபெற்
றிருந்த

வருமறை முலறுநன் னபிக்குப்
பெறுபல னெனவந் துதித்தஇல்
யாசு
நபியெனப் பேரொளி தங்கித்
துறவலர்க் கரசா யிருந்தஇல்
யாசு

புத்திரர் பவுத்தெலா நிறைந்த
மறுமனர் குலக்கோ ளரியெனப்
பிறந்த

மாமணி முதுறக்கத் தெனுமால்.

1.4.
59

158 முகம்மது நயினா ரொளிவிருந்
திலங்கு

மன்னவர் முதுறக்கா மதலை
 செகமகிழ் குசைமா வயினுறைந்
 தரசர்
 செழுமுடி நடுமணி யெனலாய்
 நகுகதிர் விரிவெண் குடைநிழ
 லிருந்த
 நரபதி யெனுங்குசை மாமன்
 புகழெனத் தோன்றி வருதுறை
 கனானாப்
 பூபதி யிடத்தின்வந் திருந்த.

1.4.
60

159 மடங்கலே றனைய தன்பதி கனானா
 மகிபதி தவத்துறு மதலை
 நுடங்கிடை மடவார்
 கருத்தினைக் கவரு
 நுலறெனு மழகுறு மரசர்
 தடம்புயங் களின்மா நிலங்குடி
 யிருப்பத்
 தங்கியங் கவர்பெறு மரசர்
 முடங்குளைப் பகுவாய்
 மடங்கலங் கொடியார்
 மோலிமா லிக்குசார் பிருந்த.

1.4.
61

160 திண்டிற லரசர் சிரம்பொடி படுத்திச்

செவந்தவாட் கரத்தர்மா லிக்கு
மண்டலம் விளக்கு முழுமணி
விளக்காய்

வந்தமன் பிஃறிடத் திலங்கி
எண்டிசை யிடத்து மெழுகடற்
புறத்து

மறுவகைத் தானைகொண்
டெதிர்ந்து

கொண்டமர் கடந்த வரசெனப்
பெயருங்

1.4.

கொடுத்தது திருநபி யொளியே.

62

161 குரிசிலென் றுயர்ந்த பிஃறெனு
மரசர்

குறைஷியங் குலத்துறு மதலை
விரிதிரை யுவரி நடுநிலம் புரந்த
வேந்தர்கா லிபுவயி னிலங்கிக்
கரிபரி பதாதி ரதம்புடை
நெருங்குங்

கடைத்தலை காலிபு தருசேய்
முருகவிழ் மரவத் தொடைப்புயர்
லுவையு

முகமலர் தரவிருந் தொளிரும்.

1.4.

162 வான்மதி பகுந்த முகம்மது நயினார்
 வடிவுறும் பேரொளி லுவையாங்
 கோன்மகன் ககுபு தம்மிடத்
 திலங்கிக்
 குன்றினி லிடும்விளக் காகிச்
 சூன்முதிர் மழைக்கை ககுபுகண்
 மணியாய்த்
 தோன்றிய முறத்திடத் துறைந்த
 சேனமுங் கொடியுந் தொடர்கதிர்
 வடிவேற்
 செம்மலென் றுயர்ச்சிபெற்
 றிருந்தார்.

1.4.
64

163 கொந்தலர்ந் திருண்ட கருங்குழன்
 மடவார்
 கொங்கையிற் றடம்புய
 மழுந்துஞ்
 சுந்தரர் முறத்து மதலையாய்
 நிலத்திற்
 றோன்றிய மதிமுகக் கிலாபு
 மந்தர மனைய தடம்புய
 ரிடத்தில்

வந்திருந் தவர்தரு மதலை
கந்தடர் தறுகட் கரடமா
லியானைக்
காவலர் குசையிடத் துறைந்த

1.4.
65

164 வில்லுமிழ் வயிரத் தொடைபுரண்
டசைந்த

விறற்புயர் குசைதரு மதலை
செல்லென விரங்குஞ்
சினந்துவே றாங்கும்
செழுங்கர ரப்துல் முனாபு
மல்லலைத் திணிதோ ளரசர்நா
யகர்தம்
வயினுறைந் தவர்பெறு மதலை
யெல்லவ னெனவே கலியிரு
டுரத்தி
யிருந்தஹா ஷீமிடத் துறைந்த.

1.4.
66

165 கிம்புரிக் கோட்டுக் கடமலை
துளைத்துக்

கிளைத்திடும் வேற்கரர் ஹாஷீம்
அம்புவிக்கரசாய்ப் பெற்றெடுத்
துவந்த

வருமணி யப்துல்முத் தலிபு
நம்பிய தவப்பே நெனவிருந்
திலங்கி

நறைகமழ் அப்துல்முத் தலிபு
தம்பெயர் விளக்கக் குவலயத்
துதித்த

சந்ததி யப்துல்லா வென்போர்.

1.4.
67

தலைமுறைப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 4-க்குத் திருவிருத்தம் - 165
உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.5. நபியவதாரப் படலம்

166 பெருகிய கோடிசந் திரப்பிர

காசமாய்

வருமொரு பெருங்கதிர்

மதியம் போலவே

கருணைவீற் றிருந்தசெங்

கமலக் கண்ணிணைத்

திருநபி வருமவ தாரஞ்

செப்புவாம்.

1.5.1

167 வேறு

கடியி ருந்தெழு கற்பக

முஞ்சுடர்

வடிவி ருந்த மணியும்

வனசமும்

படியுங் கார்முகி லேமும்

பழித்துவிண்

குடியி ருத்துங் கொழுந்தடக்

கையினார்.

1.5.2

168 வேறு

விண்டொடு கொடுமுடி மேரு

வீறழித்

தெண்டிசைக் கிரியொடு

மிகலுங் கொங்கையர்

கொண்டமா மயலொடு

மனமுங் கூர்விழி

வண்டொடும் வண்டுறை

மாலை மார்பினார்.

1.5.3

169 கொன்னுனை வெண்ணிறக்

கோட்டு வாரணச்

செந்நிறக் குருதியிற் நிமிர்ந்து
வாய்கழீஇ
மின்னவிர் கணமணி விளங்கு
மாமுடி
யொன்னல ருயிரைமேய்ந்
துறங்கும் வேலினார்.

1.5.4

170 முடங்கலங் கைதைமுள்
ளெயிற்று வெண்பணிப்
படங்களா யிரத்தினும் பரித்த
பாரெலா
மிடங்கொள்பூ தரப்புயத்
திருத்தி யேதிலார்
மடங்கலே றெனுமன வலியின்
மாட்சியார்.

1.5.5

171 மாக்கட னெடும்புவி வளைந்த
வன்கலி
நீக்கிய வெண்குடை நீழ்
லோம்புவோர்
வீக்கிய கழலடி வேந்தர்
பொன்முடி
தாக்கிய மருச்செழுங் கமலத்

தாளினார்.

1.5.6

172 வரபதி யுலகெலாம் வாழ்த்து

மக்கமா

புரபதிக் கதிபதி யென்னும்

பூபதி

பரபதி யரசர்கள் பணிந்

திறைஞ்சிய

நரபதி யப்துல்லா வென்னு

நாமத்தார்.

1.5.7

173 செழுமழை முகிலென வழதஞ்

சிந்திட

வழிகதிர் நபியென வகுத்த

பேரொளி

பொழிகரத் தப்துல்லா விடத்திற்

பொங்கியே

யெழிறரு திருநுத லிடத்தி

லங்குமே.

1.5.8

174 அயிலுறை செழுங்கரத் தப்துல்

லாவெனும்

பெயரிய களிறுக்கோர் பிடியும்

போலவ

ருயிரென விருந்தசைந்
தொசிந்த பூங்கொடி
மயிலெனு மாமினா வென்னு
மங்கையே.

1.5.9

175 இற்புகுந் தெழுமதி யிலங்கு
மாமணி
விற்புரு வக்கடை மின்க
ணாயகம்
பொற்பெலாம் பொதிந்தபொற்
கொடிநற் பூவையர்
கற்பெலாந் திரண்டுருக்
கொண்ட கன்னியே.

1.5.10

176 அறத்தினுக் கில்லிட மருட்கோர்
தாயகம்
பொறுத்திடும் பொறுமையிற்
பூமிக் கெண்மடங்
குறைப்பெருங் குலத்தினுக்
கொப்பி லாமணிச்
சிறப்பினுக் குவமையில் லாத
செல்வியே.

1.5.11

177 குணிப்பருங் குறைசியங்

குலமென் றோங்கிய
மணிப்பெருங் கடலிடை
வளருஞ் செல்வமே
தணிப்பிலா தெடுத்தெறி தரங்க
மேனடுப்
பணிப்படா தெழுந்தசெம்
பவளக் கொம்பனார்.

1.5.12

178 இத்தகைக் குலமயி லாமி
னாவெனு
முத்தவெண் ணகைக்கனி
மொழியு மோகனச்
சித்திர அப்துல்லா வென்னுஞ்
செம்மலு
மொத்தினி தமுதமுண் டுறையு
நாளினில்.

1.5.13

179 வேறு
வீசு தெண்டிரைக் கடன்மலை
யடங்கவெண் குடைக்கீ
ழாசி லாதசிங் காசனத்
திருந்தசிக் கந்தர்
காசி னிக்கர சியற்றுதுல்

கருனையின் கால
மாசி லாக்கணக் கெட்டுநூற்
றெண்பத்தோர் வருடம்.

1.5.14

180 கரைத்த மின்றெளத்
தெழுத்தெனச் சிறக்குமக் காவி
னிரைத்த கார்க்குலந்
திரண்டெனக் களிறுக
ணெருங்கி
யிரைத்த டர்ந்துமும் மதங்களை
வாரிநின் றிறைத்து
வரைக்கு லங்கள்போல்
வந்ததற் கொருமுதல் வருடம்.

1.5.15

181 திங்க ளாமிற சபுமுதற்
றேதிவெள் ளியிராத்
துங்க வார்கழன் முகம்மது
பேரொளி துலங்கி
யெங்க ணாயக ரப்துல்லா
நுதலிடத் திருந்து
மங்கை யாமினா வயிற்றினிற்
றரித்தன வன்றே.

1.5.16

182 திருத்தும் பொன்னக ரமரரே

திரண்டவா னவரே
கருத்தி னுண்மகிழ்ந்
தெவ்வையு மலங்கரித் திடுமின்
வருத்த மென்றிலா முஹம்மதை
யாமினா வயிற்றி
லிருத்தி னேனென வுரைத்தன
னியாவர்க்கு மிறையோன்.

1.5.17

183 பரந்த வாய்க்கொடும்
பாந்தளும் விடங்கொள்
பஞ்சரமுங்
கரிந்து பொங்கிய குழிகளுங்
கனற்பொறி கதுவ
வெரிந்து செந்நெருப்
பொழுகிய நரகங்க ளேழும்
விரைந்த வித்தடைத்
திடுகவென் றனன்முதல்
வேந்தன்.

1.5.18

184 விற்கெ முமறு சொடுகுறு
சந்தரம் விளங்கச்
சொர்க்க வாயிலுந் திறந்தலங்
கரித்தனர் துன்ப

மிக்க வாரிபாழ் நரகங்க
ளடைத்தனர் வானோர்
கற்கு மாமறை முதலவன்
விதித்தகட் டளைக்கே.

1.5.19

185 அந்தண் பொன்னக ரடங்கலு
மலங்கரித் ததுவும்
வெந்த பாழ்நர கங்களை
யடைத்தபல் விதமுஞ்
சந்த திண்புய முகம்மது
நபிதரித் ததுவு
மிந்த வாறுக ளனைத்தையு
மறிந்திபு லீசு.

1.5.20

186 நடுங்கி வாயினீர் வறந்திட
நாவுலர்ந் துடல
மொடுங்கி யைம்பொறி
மயக்குற நெஞ்செலா முடைந்து
புடங்கொள் வங்கம தாய்நினை
வுருகினன் புலம்பத்
துடங்கி னானடிக் கடிபெரு
மூச்சொடு சுழன்றே.

1.5.21

187 கரைவ னேங்குவன்

மலங்குவன் கலங்குவன் கதறி
யிரைவன் கன்னத்திற்
கையைவைத் திருந்தெழுந்
திருப்பன்
றரையின் மேல்விழுந்
தெனக்கிலை யினிச்சிங்கா
சனமென்
றுரைம றந்திடக் கிடந்தன
னிருகணீ ரொழுக.

1.5.22

188 அறிவ ழிந்தமன் னவன்றனை
மக்கள்வந் தடைந்து
குறியுந் துன்பமும் வந்தவா
றேதெனக் கூறி
நிறையு மக்களோ டுறும்வர
லாரெலா நிகழ்த்தி
யுறையு மில்லிட மிவணிலை
நமக்கென வுரைத்தான்.

1.5.23

189 இந்த வாசகங் கேட்டலு
மக்களெல் லோருந்
தந்தை யேயிதற்
கென்செய்வோ மெனத்தடு

மாறிப்

புந்திநொந்து நொந் தவரவர்

திசைதிசை புகுந்தார்

சிந்தை நொந்திபு லீசுவுந்

திகைத்திருந் திடைந்தான்.

1.5.24

190 தரித்தி டுமுதற் றிங்களிற்

றரைபுக ழாத

முரைப்ப ராமினா கனவினி

லுன்றிரு வுதரத்

திருக்குஞ் சந்ததி வலிமையை

யுடையதிவ் வுலகத்

தருக்க னொப்பல நாமமு

கம்மதென் றகன்றார்.

1.5.25

191 கருப்பந் திங்களி ரண்டினி

லாமினா கனவின்

மருப்பு குங்குழல் வல்லிநின்

வயிற்றினின் மதலை

யருப்பும் வீறுடை யவர்பெயர்

முகம்மதென் றதிக

விருப்ப மாயிது நீசுநன்

னபிவிளம் பினரே.

1.5.26

192 இக்கெ னும்மொழி யாமினாக்

கினிதுறத் திங்கள்
புக்கு மூன்றினி னூகுநன்
னபிமனப் பொலிவாய்
மிக்க வுண்மையும் விளங்கிய
வெற்றியு முடையோர்
தக்க பேர்முகம் மதுவெனச்
சாற்றிவிட் டகன்றார்.

1.5.27

193 திங்க ணான்கினி லாமினா
கனவினிற் றெளவா
யிங்கி தத்திபு றாகிநன்
னபியியம் பினராற்
சங்கை யாய்மிகு வரிசையும்
பெருங்கொலுத் தனையும்
பொங்கு வாழ்வினர்
பெயர்முகம் மதுவெனப்
போந்தே.

1.5.28

194 அம்பொற் கும்பத்தி னருவநீர்
மஞ்சன மாடிச்
செம்பொற் பட்டுடுத் தெறிகதி
ரணியிழை திருத்திப்
பம்பு மேகலை தரித்துமென்
கரவளை பரித்துக்

கம்ப லைச்சிலம் பணிந்தனர்
பதங்கவின் பெறவே.

1.5.29

195 நெறித்த வார்குழ லிறுக்கிமென்
மலர்பல நிறைத்துக்
குறித்த வேலிணைக் கண்களி
லஞ்சனங் கோட்டிச்
செறித்த மான்மதஞ் சந்தனக்
கலவையுந் திமிர்ந்தே
யெறித்த நன்கதிர் விளக்கென
வாமினா வெழுந்தார்.

1.5.30

196 இனத்து ளாரெனுஞ்
செழுமலர்க் கொடிநடு
விடையே
கனத்த மாமணிக் கொம்பென
நடந்துக்ஃ பாவின்
மனத்தி ருக்கற வலஞ்செய்து
வாயிலில் வந்து
நினைத்தி டும்பொரு
டருகெனப் போற்றினர்
நிறைந்தே.

1.5.31

197 வண்டு வாழ்குழன் மடந்தையர்
திரண்டுவாழ்த் தெடுப்பக்

கண்டு மென்கொடி யாமினா
தாமரைக் காலின்
முண்ட கச்செழு மலர்சொரி
தலைமுகங் கவிழ்த்
தெண்ட னிட்டது புத்தென
வுறைந்ததே வதையே.

1.5.32

198 அஞ்ச லித்தது புத்தென
மனத்ததி சயித்து
மஞ்ச வார்குழ லாமினா
பயந்துமெய் வருந்திக்
கஞ்ச மின்னனார் கணத்துடன்
வாயிலைக் கடந்தே
யின்சொ னன்குலக் கிளியென
மனையில்வந் திருந்தார்.

1.5.23

199 தெரியுந் திங்களைந் தினிலிசு
மாயில்செப் பினரா
லுரிய மென்மயி லேநின
துதரத்தி லுறைந்தோர்
தரிய லர்க்கிடி யாயடுத்
தவர்க்கொரு தருவாய்
வரிசை யுற்றவர் பெயர்முகம்

மதுவென வகுத்தே.

1.5.34

200 ஆறு திங்களில் வந்தமு சாநபி
யழகாய்க்
கூறு மென்கரும் பேநின்றன்
வயிற்றுறு குழந்தை
வீறு பெற்றிடுந் தலைமையும்
பெரும்பத வியையு
மாறி லாதவர் பெயரிடு
முகம்மதென் றுரைத்தார்.

1.5.35

201 சினவு வேற்கரத் தப்துல்லா
வெனுமொரு சிங்க
மனைவி யாகிய ஆமினா
வெனுங்குல மடமா
னிளமு மாயமும் வாழ்த்திடக்
கருப்பமு மிலங்கக்
கனவு கண்டக மகிழ்ந்தினி
திருக்குமக் காலம்.

1.5.36

202 மக்க நன்னக ரப்துல்முத்
தலிபெனு மன்ன
ரக்க மன்னமன் னப்துல்லா
தமையழைத் திருத்தித்

தக்க புத்திய முறைமையுந்
தொழிலையுஞ் சாற்றி
யொக்கல் கூட்டுறப் புறநகர்க்
கெழுகவென் றுரைத்தார்.

1.5.37

203 தந்தை கூறிட அப்துல்லா
மனந்தறு காமன்
மந்திர வாளெடுத்த தினிதுற
விசித்தனர் மருங்கி
லிந்திர வில்லென வில்லெடுத்த
தொருகையி லேந்திக்
கந்து கங்கொணர் கென்றுகட்
டுரைத்தனர் கடிதின்.

1.5.38

204 பாட லத்தின்மேற் கொண்டுறு
தனிற்பரி வாரங்
கூடு கோளரித் திரளென
வரநெறி குறுகிக்
காடுங் கானமுங் கடந்துசெந்
தேம்பொழிற் கனிசூழ்
நாட டைந்துபோய்ப் புகுந்தனர்
மதீனமா நகரில்

1.5.39

205 மதினத் தின்னுறை ரசவருக்

கங்களு மதினப்
பதிய டுத்தவூர்ச் சரக்கையுங்
கொண்டுபந் தனமாக்
கதிர்கொண் மாடத்திற்
கட்டிவைத் தவரவர் கரத்திற்
புதிய வாணிபத் தலைவிலைக் 1.5.40
கீந்தனர் பொருளை.

206 வாணி பத்தொழி லனைத்தையு
முடித்துமன் னவருங்
காணு நாட்சில விருந்துதன்
பதிவரக் கருதிப்
பூண ணிந்தழ குறுமிளை
யவர்புடை சூழ்ச்
சேண டைந்தபு வாவெனுந்
தலத்தினைச் சேர்ந்தார். 1.5.41

207 ஆதி கற்பனை யூழ்விதிப்
பயனும்வந் தடைந்து
போது நாட்களு நாழிகைக்
கணக்கையும் போக்கி
நீதி மன்னவ னப்துல்லா
தனையறி நினைவாய்ச்
சோதி மென்முக மிலங்கிடத்

துயில்வபோன் நிறந்தார்.

1.5.42

208 கூடிச் சூழ்ந்தவர் விதிப்பய

னெனக்குலை குலைந்து

வாடி மன்னனை யெழில்பெற

மணத்துட னடக்கிப்

பாடி யூரபு வாவைவிட்

டகன்றுபோய்ப் பதியை

நாடி வந்தவ ராமினாக்

கிவையெலா நவின்றார்.

1.5.43

209 மாற்றங் கேட்டலு மடமயின்

மனமுடைந் தலறித்

தோற்று மாமழை

சொரிந்தெனக் கண்ணினீர்

சொரியப்

போற்றுங் காழகிற் புகைக்குழ

னிலம்புரண் டசையக்

கோற்றொ டிக்கரக் காந்தடா

மரைமுகங் குழைக்க.

1.5.44

210 வருந்தி நொந்தழு தாமினா

விடைதலும் வளைந்து

திருந்தி ழைக்கொடி மடவிய
ரிரங்குத றிரண்முத்
திருந்த சூல்வலம் புரியினைச்
சூழ்ந்தசங் கினங்க
ளிரைந்தி ரங்குவ போன்றன
வெங்கணு நிறைந்தே.

1.5.45

211 சலித்து விம்மிய மயிலினைக்
கண்டுமெய் தளர
வலித்த தோபகை விதிகொலோ
மகப்பெறும் பலனோ
பலித்த தேதென வறிகிலோ
மெனப்பதை பதைத்தே
யொலித்தய் யோவென
விரங்கின ரூரினி லுளரே.

1.5.46

212 உடுத்த பூழியிற் புதைமணி
யெனவுட லொடுங்கி
வடித்த கண்ணினீ ரொழுகிட
விருந்தபொன் மயிலை
யடுத்து வந்திருந் தன்புட
னப்துல்முத் தலிபு
தொடுத்த துன்பங்க ளாற்றிநல்

வழிபல சொன்னார்.

1.5.47

213 இனத்து ளார்சொலு நல்வழிக்
குருகிநெஞ் சிடைந்து
நினைத்த பற்பல துன்பமு
மகற்றிநீ ணிலத்தி
லனைத்தை யும்விதித்
தவன்செய லினையுமுற் றறிந்து
மனத்தி னிற்றெிள வாகினர்
குலக்கொடி மயிலே.

1.5.48

214 தவிசி ருந்துநன் னெறிமுறை
நடத்துதா ளுது
நபியுந் திங்களோ ரேழினிற்
கனவினி னவின்றா
ரவியுங் காலமன் றாட்டத்துக்
குரியவ ரானோர்
புவியி னிற்பெயர் முகம்மதென்
றிடுமெனப் போந்தே.

1.5.49

215 நலங்கொ டிங்களோ
ரெட்டினில் சுலையுமா னபிவந்
திலங்கு பூணணி மயிலனீர்
நின்வயிற் றிருந்தோர்

பெலன்கெ முமது னான்கிளைப்
பேரொளி நபியாய்த்
துலங்க வந்தவர் பெயர்முகம்
மதுவெனச் சொன்னார். 1.5.50

216 மாத மொன்பதி லாமினா
கனவினின் மதித்தே
வேத நான்மறை நேர்வழிக்
குரியவர் விளங்கக்
கோதை யேபெறின் முகம்மது
வெனப்பெயர் கூறென்
றாதி நாய்கன் வரிசையீ சாநபி
யறைந்தார். 1.5.51

217 ஈத லாலிமை யவர்தின
மிடைவிடுத் திலராய்ப்
போது சேர்குழ லாமினா
கனவினிற் போந்தே
யாதி தூதுவர் முகம்மது
பெயரென வ திக
நீதி யானமா ராயமே
பெறநிகழ்த் தினரால். 1.5.52

218 என்றும் வானவ ரிசைத்திடுங்

கனவெலா மெடுத்தும்
வென்றி நன்னபி மார்சொலுங்
கனவெலாம் விரித்து
மன்ற லங்குழ லாமினா
படிப்படி வகையா
நன்றி தேர்ந்தசொற் றாயர்க்குத் 1.5.53
தினந்தொறு நவின்றார்.

219 பெற்ற தாயருங் கனவினின்
பெற்றியைப் பிரித்தே
யுற்ற பேரொடு மனத்தொடுந்
தெளந்தறிந் தோர்ந்து
சொற்ற தன்மகட் குறிப்பெலாங்
காண்குறத் துணிந்து
குற்ற மின்றிய முகம்மதே
பெயரெனக் குறித்தாள். 1.5.54

220 செறிந்த வார்குழ லாமினா
வுரைத்தசெய் தியைக்கேட்
டறிந்து தாயதற் கெதிர்மொழி
கொடுத்தலு மாராய்ந்
துறைந்த வல்லிருட் சீத்தெறி
மதியென வோங்கி
நிறைந்த பேரொளி முகமலர்

தரசபா நிகழ்த்தும்.

1.5.55

221 திரிந்த பாலெனச்
செறுத்துப்பண் ணேழையுஞ்
சினந்து
விரிந்த தெண்டிரைக் கடலிடை
யமுதென விளங்கிச்
சொரிந்த தேன்மொழி யாமினா
வயிற்றினிற் சூலா
யிருந்த நாளெலாங் கனவலா
லொழிந்தநா ளிலையே

1.5.56

222 உள்ள கங்குளிர்ந் தருமறை
மூன்றையு முணர்ந்தோர்
வள்ள லாகிய அப்துல்லா
வயிற்றினில் வடிவாய்ப்
பிள்ளை யொன்றுதோன்
றிடுமுகம் மதுவெனும் பெயரி
னெள்ள லின்றிய வுண்மைநன்
னபியென விசைத்தார்.

1.5.57

223 சொரியும் பூந்துகட் டுடவைசூழ்
சாமினிற் றோன்ற
லரிவை தன்னகத் தறிவினுந்

தேர்ந்துணர்ந் தறிந்து
தெரியக் கூறிய பெரியவர்
சொல்லினுந் தெளிந்து
வரிசை நேருமக் காவினில்
விரைவினில் வந்தாள். 1.5.58

224 வந்து நல்வழிக் குரியவ
ரிருக்குமக் காவிற்
சந்த னப்புய னப்துல்லா
தனைமணம் புரியச்
சிந்தை நேர்ந்தன ளவ்வுரை
கேட்டுளந் திடுக்கிட்
டிந்த ஓருளர் மிகுதிபேர்
மணத்தினுக் கிசைந்தார். 1.5.59

225 எனக்கு எனக்கென மடந்தையர்
மணத்தினுக் கிகலத்
தனக்கு நேரிலா னெழுதிய
படிதனி முடிந்து
வனக்க ருங்குழ லாமினா
வெனுமட மானைச்
சினக்கும் வேற்கரத் தப்துல்லா
மணத்தொடுஞ் சேர்ந்தார். 1.5.60

226 அந்த வாறறிந் தரிவைய ரிந்நக

ரனைத்து
மிந்து வாணுத லாமினா
மனைவெறுத் திருந்தார்
கந்த மென்குழல் கருப்புமு
முதிர்ந்தன காலம்
வெந்து வானவர் பிறரிலை
யென்கொலோ விளைவே.

1.5.61

227 மண்ண ருந்திலள் புளிப்பையும்
விரும்பிலள் வயினோ
யுண்ணி ரந்தில மெய்ப்பல
வருந்தில வுதரக்
கண்ணி ருந்தபூப் பொன்றுமே
கண்டில கனிமென்
பண்ணி ருந்தவாய் வெளுத்தில
பலன்பெறும் படியே.

1.5.62

228 சிறுத்த மெல்லிடை பருத்திருந்
திலதிரு வுதரம்
பொறுத்து வீங்கில வுந்திமேற்
புடைத்தில பொருப்புங்
கறுத்திருந்தில பசுநரம்
பெழுந்தில கவின்கள்

வெறுத்தி ருந்தில கருப்பமென்
றழகுறும் விதமே. 1.5.63

229 என்றும் பற்பல மொழிந்துச
பாசலித் திருப்ப
மன்ற லங்குழ லாமினா
கருப்பமும் வலியு
மின்று தோன்றுவ தெனவெடுத்
தியம்பின ரிலங்கும்
வென்றி வேல்விழி
மடந்தையர்க் கிவைசொலி
விடுத்தார்.

1.5.64

230 உரைத்த வாசகங் கேட்டலு
மந்நக ருறையோ
ரிரைத்த டங்கலு
மொருமொழிப் படவெடுத்
திசையா
வரைத்த னிக்கொடி யாமினா
மனையினின் மறந்துங்
கரைத்த லாயினும் வருவதில்
லெனக்கழ றினரே.

1.5.65

231 உற்ற வாய்மையைக் கேட்டலு

மாமினா வுலைந்து
குற்ற மேதுநம் மிடத்தென
மனத்தினிற் குறித்துப்
பெற்ற சூல்வலி யடிக்கடி
பெரிதெனப் பதறி
வெற்றி வாட்கரத் தப்துல்முத்
தலிபுக்காள் விடுத்தார்.

1.5.66

232 சருவு வேல்விழி மடந்தையர்
விடுத்தவர் சாற்றக்
குரிசில் கேட்டவ
ரவர்கெல்லாம் வகைவகை கூறி
வருக வென்றலுங்
கொடியிடைப் பிடிநடை மடவா
ரொருவ ரும்மவண் புகுவதில்
லெனமறுத் துரைத்தார்.

1.5.67

233 மஞ்ச வாழ்குழ லாமினா
வுரைத்தது மறுத்தா
ரின்சொற் கூறிநா மழைக்கவு
மனமிரங் கிலரென்
றஞ்சி யுள்ளகம் புழுங்கிநின்
றப்துல்முத் தலிபு

தஞ்ச மீதெனக் கஃபத்துல்
லாதனைச் சார்ந்தார்.

1.5.68

234 வடிவி ருந்தொளிர் கஃபத்துல்
லாதனை வலமாய்க்
கடிதிற் றுன்புற வருங்கரு
மாரியின் களையாற்
கொடியி டைப்பர தாபமும்
வருத்தமுங் கூறி
நெடிது யிர்த்தயர்ந்
திரந்துகொண் டிருக்குமந்
நேரம்.

1.5.69

235 வேறு
அரியமெய்ப் பொருளா
யளவிடற் கரியோ
னருளின னமரர்கள்
சுவர்க்கத்
தெரிவையர் பறவைக்
குலங்கண்மற் றெவையுஞ்
செழும்பொழிற் செகதலத்
திறங்கி
வரிஞிமி றுதறிக் கருங்குழன்

முடித்த
மடக்கொடி ஆமினா
மனையி
னிரைநிரை செறிந்தங்
கவருரை மறாது
நின்றிடும் பணிவிடைக்
கெனவே.

1.5.70

236 கருவினிற் றோன்றா தொளிவி
லுருவாய்க்

கண்ணிமைத் துண்டுறங் காத
பெருவடி வழகாய்க்
குழுவுடன் நிரண்டு
பெரியவ னுரைமறா
தெழுந்து
விரிகதிர்க் ககனம் புடவிமட்
டொழுங்காய்
விண்ணவ ரெண்ணிறந்
தனையோ
ரருவரை யனையா
ருருவமுஞ் சிறிதா
யாமினா திருமனை
சூழ்ந்தார்.

237 தேன்பெருக் கொழுகி

வழிதருங் கணிகள்

சிதறிடுஞ் சோலைவாய்த்

தெள்ளந்த

வானதி மூழ்கித் துகிலெடுத்த

துடுத்து

வளைபணித் தொகையெலா

மணிந்து

கான்மலர் முடித்துக் கடுவரி

வடிவேற்

கண்களி லஞ்சனங் குலவச்

சூன்முதி ராமி னாமனை

யிடத்திற்

சூழ்ந்தனர் விண்ணவர்

மகளிர்.

238 மறுவறுத் திருந்த நிறைந்தபூ

ரணமா

மதிக்குலந் திரண்டுவந்

ததுவோ

வுறைதரு மமுதத் திரளைக

ளுருவா
யொழுங்குட னெழுந்திடுந்
திரளோ
கறைபடாச் சுவனக்
காட்சிவாழ் வனைத்துங்
கலந்துட னிலங்கிவந்
ததுவோ
குறைபடாச் சுவனத்
தருவினி லுதித்த
கொழுங்கதிர்ச் செழுங்கனிக்
குலமோ. 1.5.73

239 அணித்துலைக் கனலி
லுருக்கிடா தொளிரு
மாயிரங் கோடிமாற்
றெனவுங்
கணித்திடாப் பசும்பொ
னெடுத்தெடுத்த தமைத்த
கவின்குலங் கூண்டெழுங்
கணமோ
மணிக்கதி ரிழைத்துத்
திரட்டிவைத் துருவ
வடிவமைத் தெழுந்திடுங்

குழுவோ
துணித்துமின் குலங்கண்
மறைபடா தெழுந்த
தொகுதியோ வெனவறி
கிலமால்.

1.5.74

240 இருட்டடை கிடக்குங்
கருங்குழற் பின்ன
லெழுபதி னாயிரமி லங்க
விரித்தபொன் னிழைப்பூந்
துகிலுமே கலையும்
விட்டொளிர் வீசிடத்
துலங்கத்
தரித்தமுத் தார முடுக்குல
மனைத்துந்
தான்குடி யிருந்தெனத்
தயங்கக்
கரித்தகண் ணிமையா
முலைக்குவ டசையாக்
கன்னியர் திரண்டிருந்
தனாரால்.

1.5.75

241 பண்ணமைத் தீஞ்சொ
லரம்பையர் மேனிப்

பரிமளந் தெருவெலாங்
கமழ
விண்ணகத் திரவிக்
கதிரொளி மணிகள்
விடுவெயில் விழுதுவிட்
டொழுகத்
தண்ணகைத் தரளக் கதிரிரு
டுணிப்பத்
தரையெலாம்
பொன்மைபோர்த் திருப்ப
மண்ணகத் திருந்த வாமினா
மனையை
வானவர் பதியென லாமால். 1.5.76

242 பறவைக ளனைத்து மேவலின்
படியே

படியினு மந்தர மனைத்து
நிறைதரப் பெருக
வதிலொரு வெண்பு
ணித்திலக் கதிர்கள்
கான்றொழுக
வுறைதரு மாமி னாதிரு
மனையி

னுட்புகுந் தெதிர்வரு

வதுகண்

டறைதர மனமும் பயந்திட

வொதுங்கி

யஞ்சிநின் றதிசயித் தனரே.

1.5.77

243 வருந்திநொந் திருந்த வாமினா
திருமுன்

வந்துநின் றழகுறும் வெண்பு

ளிருந்தவெண் சிறையை

விரித்தொளி சிறந்தே

யிலங்கிட வீசிய காற்றாற்

பொருந்திய சரீர

வேர்வையுந் தீர்ந்து

புளகெழச் சிலிர்த்தன ரோமந்

திருந்திழை மனத்துட்

பயங்கர மகன்று

தேகமுங் குளிர்ந்தன

வன்றே.

1.5.78

244 அண்டரி லொருவர் மரகதக்
கிண்ணத்

தமுதினை யேந்திவந்

தடுத்தக்

கொண்டவர் கொடுப்பக்
கூறுலீன் வாங்கிக்
கொடியிடை மடமயிற் கீய
முண்டகக் கரத்தாற்
றாங்கியே பருக
முதிர்பர தாபமு நீங்கிக்
கண்டெனு மொழியார்
கருப்பநோ யகன்று
கலக்கமுந் தெளிந்தன
ரன்றே.

1.5.79

245 பொன்னொளிர் கவினு
முறக்குழைத் தெழுது
பூந்துகில் வெண்ணிறங்
கவின
மின்னொளி கரப்பக்
கதிர்விடுங் கலையை
விரைந்தொரு தட்டினி
லேந்திப்
பன்னிய வமரர்
தொகையினி லொருவர்
பரிவுடன் கொணர்ந்ததை
வாங்கி

யன்னமோ மயிலோ
வெனுமொரு மடமா
னாமினா திருக்கையி
லீயந்தார்.

1.5.80

246 செவ்விவீற் றிருந்து முகமதி
யிலங்குந்

திருந்திழை ஆசியா தமையு
மவ்வலங் குழலார்
மறியுமென் றுரைக்கு
மயிலையு மரம்பையர்
தமையுங்
கவ்வையங் கடல்கூழ்
புடவியிற் சிறந்த
காட்சி சேர் மக்கமா நகரி
னவ்விவேல் விழியா
ராமினா விருக்கு
நறைமனை புகவிறை
யுரைத்தான்.

1.5.81

247 இறையவ னுரைப்பச் சுவனமா
மடவா

ரெங்கணும் பரந்தெழு
மொழுங்கு

மறியமு மழகு பழுத்தொளி
ததும்பு
மானனா ராசியா தாமு
நிறைமதி யிரண்டு வானகத்
திழிந்து
நிலத்திடை யுடுவொடுந்
திரண்டே
யறைகழல் சிலம்ப
வருவபோல் வந்தங்
காமினா திருமனை
புகுந்தார்.

1.5.82

248 படித்தலம் புகலு மாமினா
வலது

பாரிசத் தாசியா தாமும்
வடித்ததெள் ளமிர்த
மெனுமொழிக் குதலை
மறியமு மிடதுபாரி சத்தி
லடுத்தவப் பொழுதி
லரம்பையர் சிலர்வந்
தணிமுழந் தாடுடை
கணைக்கால்

பிடித்தடி வருடி நின்றனர்
மனையும்
பேரொளி பிறங்கின
வன்றே.

1.5.83

249 மடந்தையு மகப்பே றடுத்திடுஞ்
சமயம்

வானவர் குழுவினை நீந்திக்
கடந்துவந் தொருவர்
நின்றன ரவர்செங்
கரத்தினிற் கிண்ணமொன்
றேந்தி
யிடங்கொளா துறைந்த
கூறுலீன் களிலோ
ரேந்திழை கடிதினில் வாங்கி
யடர்ந்தில்லம் புகுந்து
கொடுப்பதைப் பருகி
யாமினா மகிழ்ந்தன ரகமே.

1.5.84

250 பானகம் பருக வொளிவும்வந்
திறங்கிப்

பகலவன் கதிரெனப் பரப்ப
வானவர் மகளிர் மருத்துவம்

புகுத
மறியமு மாசியா தாமுந்
தேனவிழ் பதுமச்
செழுங்கரங் கொடுத்துச்
சேர்ந்தணைந் தருகுறச்
சிறந்த
கானமர் குழலா யஞ்சலென்
றுரைப்பக்
கனிந்திள கினகருப் பமுமே. 1.5.85

251 கோதறப் பழுத்து மதுரமே

கனிந்த
கொவ்வைவா யரம்பையர்
வாழ்த்தித்
தீதற நெருங்கி யேவல்செய்
திருப்பச்
செழுங்கம லாசனத் திருந்த
மாதருக் கரசி யாமினா வுதர
மனையிடத் திருந்துமா
நிலத்தி
லாதரம் பெருக நல்வழிப்
பொருளா
யகுமது தோன்றின ரன்றே.

252 கிடந்தொளி பரப்பி

வாசங்கொப் பளித்துக்

கிளர்கிபு லாவைமுன்

னோக்கி

யிடங்கொளந் தரநேர்

சிரசினை யுயர்த்தி

யெழில்பெறச் சுசூதுசெய்

திணைத்தாட்

டிடன்பெற மடித்துக்

குறியிடக் கையாற்

சேர்த்தொளிர் வலக்கைகான்

மேல்வைத்

துடனணி கலிமா விரலினை

யுயர்த்தி

யுதித்தனர் முகம்மது நபியே. 1.5.87

253 சிரசினி நெய்தோய்த்

திருவிழிக் கருமை

சிறந்திடக் கொப்புளுங்

கொயலாய்

மருவுசன் னத்துஞ்

செய்யலாய்த் துடக்கின்

வருங்குறி யொன்றுமில்
லாதாய்ப்
பரவுகஸ் தூரி மனையெலா
நிறைந்த
பரிமளங் கமகம கமெனப்
பெருகிய வொளிவு
வானமட்டு லவப்
பிறந்தனர் முகம்மது நபியே. 1.5.88

154 செம்மையங் கோட்டுக் கடகரிக்
கலகந்

தீர்ந்தபி னைம்பதா நாளி
லம்மதி மாசத்
தொகையினில் றபீயு
லவ்வலிற் பனிரண்டாந்
தேதி
யெம்மனைக் சும்பே
றெனவரும் பொருளா
யிசைத்திடுந் திங்களி ராவின்
மும்மையென் றுரைக்கும்
புவனமும் புரக்க
முகம்மது நபிபிறந் தனரே. 1.5.89

255 பூதலத் தரசு பதியென வுதித்த
புகழ்பெறு மக்கமா நகரிற்
சீதவொண் கதிர்சேர்
கஃபத்துல் லாவின்
றிசையினில் வடகிழக் காக
வேதமொன் றணுகாச்
செமுறத்தி லுஸ்தா
வெனுமொரு தலத்தினி
னடுவே
மாதவ ரபித்தா லிபுதிரு
மனையின்
முகம்மது நபிபிறந் தனரே. 1.5.90

256 நெறிநிலை திரியா மருண்மத
மிகுந்து
நெடுநில மெங்கணும் பரந்து
துறவறந் தவறி யில்லற
மடிந்து
சுடரிலா மனையது போலக்
குறைபடுங் கால
மிருளெனுங் குபிரின்
குலமறுத் தறநெறி விளக்க
மறுவிலா தெழுந்த முழுமதி

போல

முகம்மது நபிபிறந் தனரே.

1.5.91

257 பானுவின் கதிரா லிடருறுங்
காலம்

படர்தரு தருநிழ லெனலா
யீனமுங் கொலையும்
விளைத்திடும் பவநோ
யிடர்தவிர்த் திடுமரு
மருந்தாய்த்
தீனெனும் பயிர்க்கோர்
செழுமழை யெனலாய்க்
குறைசியிற் றிலதமே
யெனலாய்
மானிலந் தனக்கோர்
மணிவிளக் கெனலாய்
முகம்மது நபிபிறந் தனரே.

15.92

258 செங்கதிர் பரப்பி யுலகெலாம்
விளக்கித்

திரிதின கரனும்வெண்
ணமுதந்
தங்கிய கிரணச் சசியுமந்

தரத்திற்
றவழ்தரு முடுக்குல
மனைத்தும்
பொங்கொளி யெவையுஞ்
சுவனநா டனைத்தும்
பூதலம் விசும்புமற் றனவு
மிங்கெழின் முகம்ம
தொளிவினி லென்றா
லிவர்க்கெவை
யுவமைசொல் லுவதே.

1.5.93

259 மகிதலம் புகழீ சாநபி பாரில்
வந்தநாட் டொடுத்திடை
விடாது
பகுமத மிலையென் றாறு
நூறாண்டு
பாரிசுக் காரர்கள் வணங்கும்
புகையுடன் கெழுமிப்
பொறிபல தெரிப்பப்
புரிந்தெழு மக்கினிக்
கொழுந்து
திகைதொறுந் தெரிய
வெரிந்தசெந் நெருப்புத்

தேய்ந்துநூந் தமிழ்ந்தன
வன்றே.

1.5.94

260 படியிடை புடைப்பப்

பெருக்கெடுத் ததிரப்

பாயலைச் சுருட்டிவிட்

டெறிய

விடுகடல் சாவா வெணும்பதி

யிடத்தில்

வெறுந்தரை யாயின வறந்து

குடிமடம் டோங்கி மஞ்சடை

கிடக்குங்

கொத்தள மொருபதி னான்கு

மிடிபட வீழ்ந்து சேருவா

னகர

மெங்கணுங் கலங்கிய

தன்றே.

1.5.95

261 சிலையெடுத் துருவாய்

வைத்தபுத் தனைத்துஞ்

சிரசுகீட் படமுகங் கவிழ்த்த

சலமதி லிபுலீ சியற்றிய

சிங்கா

சனமுமன் றிடிந்தன

சயித்தான்
குலமுமன் றொதுங்கி
வானகம் புகாமற்
கூண்டு நக்கேத்திர மெரிந்து
நிலமிசை வீழ்ந்த வினுஞ்சில
புதுமை
நிகழ்த்துதற் கரியதன்
றிரவே.

1.5.96

262 சிறந்தநன் மதலை தனைவிரைந்
தெடுப்பத்

தெரிவையர் மனத்தினி
னினைப்ப
மறந்திகழ் விழியார்
தொடத்தகா தென்றன்
முகம்மதை விரைவினி
லேந்தி
நிறந்திகழ் சுவனப் பதியினிற்
கொடுவம்
மென்றன னெடியவ னதனா
லறந்திக ழாமி னாதிரு
மனைபுக்
கடுத்தவர் பிள்ளையை

யெடுத்தார்.

1.5.97

263 அமரருக் கிறைவன் சபுறயீல்
வரிசை

யகுமதை யெடுத்தினி

தேந்தித்

தமருடன் சுவனப் பதியினிற்

கொடுபோய்ச்

சலநதி தொறுமுழு காட்டி

யிமைதிறந் திருகண்

மையினை யெழுதி

யெண்ணெயிட் டமிர்தமு

மூட்டிச்

சுமைதர வாசந்

திகழ்த்தியெண் டிசையுஞ்

சுற்றியே சிலமொழி

பகர்வார்.

1.5.98

264 ஆதிநா யகன்றன் றிருநபி
யிறகு

லாமிவர் தங்கலி மாவைப்

பூதலத் துறைந்த

படைப்பெவை யவையும்

போற்றுதல் செய்யவும்

வேண்டு
மீதலா லமர ரிவர்கலி மாவுக்
கிசைந்தன ரென்பது
மிசைத்துச்
சூதர மொழியா ராமினா
விடத்திற்
றோன்றலைக் கொடுத்தகன்
றனரே.

1.5.99

265 அந்தர மவனி கடன்மலை
யெழுதீ

வகத்தினு மெண்டிசை
முழுதுஞ்
சுந்தர வதன முகம்மதைக்
கொடுபோய்ச்
சுற்றியெங் கணும்பெயர்
விளக்கிச்
சந்தமென் முகத்தா
மரைமலர் குளிரத்
தடஞ்சிறை வானவர்
திரண்டு
வந்தது மாமி னாதிரு
மனையில்

வைத்தது மொருநொடிப்
பொழுதே.

1.5.100

266 வள்ளலென் றுதவிப்

பெயர்நிலை நிறுத்தி

வளந்தரு புகழ்புல் காசீ

முள்ளக நிறைந்த

செம்மலர்ப் பதந்தொட்

டொளிர்பெறு மிணைவிழிக்

கேற்றி

விள்ளரும் பவளம் விரிந்தன

கனிவாய்

விளங்கிட வாழ்த்தெடுத்

துவந்து

தெள்ளமு தனைய முகம்மது

நபியைச்

சபாதிரு மடிமிசைக்

கொண்டார்.

1.5.101

267 மலர்தரு கரத்தா லேந்தியே

மடியில்

வைத்தினி திருக்குமந் நேர

மலர்தரு பவள வாயிதழ்
திறந்தே
யமுதனர் முகம்மது நபியு
முலகமும் விசம்பு நிறைதரப்
பொருந்து
முடையவன் சத்தமுண் டான
திலகிய கமல முகமலர்
சபாவுக்
கிரகமத்துண் டாகவென்
றிசைந்தே.

1.5.102

268 சத்தமுண் டாகிக் கேட்டவப்
பொழுதே

சபாவெனு மடமயி றனக்குப்
பத்திவிட் டொளிரு றுமிராச்
சியத்துப்
பதியின்மா ளிகையெலாந்
தெரிந்து
மித்திர னெழுந்த குணதிசை
தொடுத்து
வீழ்தரு குடதிசை தொடுத்துச்
சித்திரம் பெறவே யிருவிழிக்
கெதிரே

தெரிதரச் சிறந்தன வன்றே. 1.5.103

269 வரியளி குடைந்து தண்ணறா

வருந்து

மலர்ப்புய னப்துல் முத்தலிபு

கருதிய வரங்கேட்

டிருந்துநெஞ் சுருகுங்

காலையிற் ககுபத்துல் லாவி

னிரைநிரை செறிந்த புத்துக

ளனைத்து

நெட்டுயிர்ப் பொடுகலைந்

தலைந்து

விரைவினி லோடிக் காவத

வழிக்கு

வேறுவே றாய்க்கிடந்

ததுவே.

1.5.104

270 பானலங் கடந்து சேலெனப்

பிறழ்ந்து

பரந்துசெவ் வரிக்கொடி

யோடி

மான்மருள் விழியா ராமினா

விருந்த

வளமனைத் திசையினை

நோக்கி
நானிலம் புகலுங் ககுபத்துல்
லாவி
னாலுமு லையுமொரு
நெறியாய்த்
தூநறை கமழ வொளிதிகழ்
தரவே
சூதுசெய் தெழுந்தன
வன்றே.

1.5.105

271 இறையவ னேவ விண்ணவர்
கரத்தா
லியற்றிய மணிமதிட் ககுபா
மறைபடா தெவர்க்குங்
கேட்பன வாக
வாய்திறந் தோதுவ போன்று
குறைபடா வடிவும்
பெருமையும் பெற்ற
கொற்றவ னென்றனை
யின்றே
நிறைதரப் புனித மாக்கினா
னென்ன

நிகழ்த்திய தொருமொழி 1.5.106
யன்றே.

272 இரவினிற் றனித்தங் கிருந்தகா
லையினி

லியற்றிய புத்துக
ளனைத்தும்
பரவியே சிதறக் கண்டுமங்
ககுபாப்
பண்புறச் சுசூதுசெய்
தியல்பா
விரைவினின் மொழிந்த
வார்த்தையுங் கேட்டு
வெருவியே யப்துல்முத்
தலிபு
முருகுகொப் பிளிக்கு
மாமினா மனையின்
முழுமணி வாயில்வந்
தடுத்தார்.

1.5.107

273 தரையினிற் பரந்த குபிரிருட்
குலமுஞ்

சாற்றிய கலியிருட் குலமும்

வரைவிலா தொடுங்க
முகம்மது நபியிம்
மானிலத் துதித்தன ரென்றே
கரையிலா வுவகை யாநந்த
வெள்ளக்
கடலிடை குளித்துறக்
களித்து
விரைவினிற் றிமிரக்
கடற்பகை துறந்து
வெய்யவன் கதிர்கள்விட்
டெழுந்தான்.

1.5.108

274 விடிந்தவப் பொழுதி
லப்துல்முத் தலிபு
விரைவினி லாமினா
வென்னு
மடந்தையைக் கூவி
வருகவென் றுரைப்ப
மடமயிற் பெடையென
வெழுந்து
நடந்தெதிர் வரக்கண்
டம்மநின் னுதலி
னலங்கிளர் பேரொளி

யொன்றுண்
டிடந்திகழ்ந் திலங்கக்
காண்கிலே னென்ன
வீன்றனன் மகவென
விசைத்தார்.

1.5.109

275 வஞ்சிமென் கொடியின்
முகமலர்க் கவினு
மருங்கினில் விசித்தபட்
டுடையுங்
கஞ்சமென் மலர்த்தா
ணிலம்புடைப் பெயர்வுங்
கமழ்தரு மெய்யினிற்
குறியும்
பிஞ்சுநன் னுதலுங்
கண்டுளத் தடக்கிப்
பெற்றவா நென்கொலென்
நெண்ணிக்
கொஞ்சமென் மொழியீர்
மதலையைக் கொணர்கென்
றுரைத்தனர் குளிர்மழைக்
கொடையார்.

1.5.110

276 கூறிய மொழிகேட் டாமினா
வெனது

குமரனை மூன்றுநாள்
வரைக்கும்
வேறொரு வருக்குங்
காணொணா தெனவே
விண்ணவ ருரைத்தன
ரென்றெ
யூறிய மதுர வாயிதழ்
திறந்தே
யோதின ரப்துல்முத் தலிபு
சீறினர் புருவ முரிதர
விருகண்
டிப்பொறி தெறித்திடச்
சிவந்தே.

1.5.111

277 சினந்தமா துலனைக் கண்டுளம்
பதறிச்

சேயிழை யாமினா
திகைத்துக்
கனந்தரு கொடையா
யரசர்நா யகமே

கருதலர்க் கசனியே நுந்த
மனந்தனிற் சினமென்
மனையுநும் மனையே
மகவுநும் மகவினின் மகவே
யினந்தரும் பலன்போ
லெழுந்தசந் ததியே
யெடுமிலம் புகுமென
விசைத்தார். 1.5.112

278 மருமலர் செறிந்து வண்டுகண்
படுக்கு

மஞ்செனுங் கருங்குழன்
மடந்தை
தருமுரை கேட்டு
வெகுளியைப் போக்கிச்
சசிமுக மலர்ந்தகங் குளிர்ந்து
பருதியொத் திலங்கு
மாளிகை புகப்போய்ப்
பார்த்தனர் வாயிலு ளொருவ
ருருவின கருவி கரத்தினி
லேந்தி
யுறுக்கிட வெருக்கொடு
மீண்டார்.

279 மீண்டனர் பதறிக் காறடு மாறி
 விளைந்திடும் பயனையோ
 ராம
 லாண்டகை யிவனார்
 நம்மனை தனைவந்
 தடுப்பனோ தகாதென
 வெண்ணிப்
 பூண்டநம் மினத்தா
 ரனைவர்க்கு முரைத்துப்
 போக்குவ மிவனையா
 மென்னத்
 தூண்டியே நடந்து
 வாயிலைக் கடந்தார்
 துன்பமுற் றப்துல்முத் தலிபு. 1.5.114

280 காரண மனைத்தும்
 வெிளப்படா தமைக்குங்
 காலமென் றறிந்துண ராம
 லூரவ ரெவர்க்கு
 முரைத்திவண் புகவென்
 றுளத்தினி லெண்ணிய
 காலை

பாரிடத் தெறும்பீ றாயிப
முதலாப்
பகுத்தமைத் தவன்விதிப்
படியா
லீரமுற் றுணங்கி நாவழங்
காம
லெழுதின மில்லம்புக்
கிருந்தார்.

1.5.115

281 சிலைநுதற் கயற்க ணாமினா
வென்னுஞ்

செவ்விபூத் திருந்தபொன்
மடந்தை
மலர்தலை யுலகிற் சுருதியை
விளக்கு
முகம்மது நபிநயி னாரை
யிலகிய கமலக் கரத்தினி
லேந்தி
யிருவிழி குளிர்ந்தர நோக்கிப்
பலகலை யறிவுங்
கொடுப்பபோ லெழுநாட்
பான்முலை கொடுத்தன
ரன்றே.

1.5.116

282 மின்னவிர் சுவன வானவர்

கூண்டு

விளங்கொளி யினமணித்
தசம்பி
னன்னிலைச் சலிலங்
கொணந்துகோ தறவே
நறைகமழ் முகம்மது நபியை
யிந்நிலம் விளங்க விளக்குவ
தெனவே
யெழிற்கரத் தேந்திநீ ராட்டிப்
பன்னிய சலவாத் தோதியே
வாழ்த்திப்
பரிவுடன் புகழ்ந்துபோந்
திடுவார்.

1.5.117

283 இலங்கிலை வேற்கை

யப்துல்முத் தலிபு
மெழுதின மனையகத்
திருந்து
நலங்கிளர் நாவும் வழங்கிட
மனத்தி
னால்வகைப் பயனையு
முணர்ந்து

கலங்கியே தெளிந்து
மதலைமேல் விருப்பாய்க்
கடுவிழிக் கனிமொழித்
துவர்வாய்ப்
பொலன்கொடி யாமி
னாமணி மனையிற்
புக்கினர் புயங்கள்விம்
முறவே.

1.5.118

284 திண்டிறற் பொருப்பும்
பொருவரா தெழுந்து
செம்மைவீற் றிருந்தபொற்
புயத்தார்
வண்டணி குழலா ராமினா
வெனும்பேர்
மடந்தைதன் றிருமுக
நோக்கிக்
கண்டெனு மொழியா
யிவ்வயி னிகழ்ந்த
காரணக் காட்சிக ளெல்லாம்
விண்டெமக் குரைரயு
மென்றனர் முறுவல்
விளங்கிய குமுதவாய்

திறந்தே.

1.5.119

285 பறவைக ளனைத்தும் வந்துஞ்
சுவனப்

பதியைவிட் டமரர்வந்

ததுவும்

மறியமு மாசி யாவும்வந்

ததுவும்

வானவர் மகளிர்வந் ததுவும்

வெறிகமழ் பறவை வீசிநின்

றதுவும்

விண்ணகத் தமுதந்தந்

ததுவுங்

குறைவிலாப் புதுமை

பலவுங்கண் டதுவுங்

குறிப்புடன் படிப்படி

யுரைத்தார்.

1.5.120

286 புகன்றநன் மொழிகேட்

டறப்பெரும் புதுமைப்

புதுமையீ தெனச்சிர

மசைத்துன்

மகன்றனைத் தருக

வென்றலு மடமான்
மகிழ்வொடுந் திருமனை
புகுந்து
மிகுந்தபே ரொளிவு
சொரிந்துகால் வீச
விளங்கிய முகம்மதை
யெடுத்துச்
செகந்தனி புரக்கு மப்துல்முத்
தலிபு
செழுமணித் தடக்கையி
லீய்ந்தார்.

1.5.121

287 கறைநிணஞ் சுமந்த செங்கதிர்
வடிவேற்

கரதலன் அப்துல்முத் தலிபு
முறைமுறை மோந்து
முத்தமிட் டுவந்த
முழுமலர்ச் செழுமுக
நோக்கி
நிறைமதி நிகரா முகம்மது
நயினார்
நிலவுகொப் பிளித்திடச்
சிரிப்பக்

குறைபடா வுவுகைப்
பெருக்கெடுத் தெறியக்
குளித்தக மிகமகிழ்ந்
தெழுந்தார்.

1.5.122

288 கதம்பமான் மதம்பே
ரொளிவுடன் நிகழ்ந்த
காளையைக் கரத்தெடுத்
தணைத்து
மதஞ்சொரிந் தசைந்த
களிறென நடந்து
வந்துகஃ பாவினை
வலஞ்செய்
திதம்பெறப் போற்றி
யுள்ளுறப் புகுந்தங்
கிருந்திறை தனைப்புகழ்ந்
தேத்தி
விதம்பெற முகம்ம
தெனப்பெயர் தரித்து
வீறுடன் நிரும்பின ரன்றே.

1.5.123

289 தேமலர்ப் பொழில்சூழ்

சுவனநாட் டரசைத்
திசைதொறும் விளக்குநா
யகத்தை
மாமறைக் கொழுந்தை
முகம்மது நபியை
மறுப்படா தெழுந்தசெம்
மணியைப்
பூமலர்க் குழலி யாமினா
வென்னும்
பூங்கொடிக் கரத்தினி லருளி
நாமவை வேற்கை
யப்துல்முத் தலிபு
நடந்துதன் றிருமனை
சார்ந்தார்.

1.5.124

290 அன்புட னெழுநா ளணியிழை
சுமந்த
வாமினா முலையருந் தியபி
னின்புற அபூல கபுதிரு
மனையி
னிருந்ததோர் மடக்கொடி
துவைபா
மன்பெரும் புகழார்

முகம்மது நபிக்கு
மனமகிழ் வொடுமுலை
கொடுத்துத்
தன்பெரும் புகழும்
வரிசையும் பெருகத்
தழைத்தினி திருக்குமந்
நாளில்.

1.5.125

நபியவதாரப் படலம் முற்றிற்று

ஆகப் படலம் 5-க்குத் திருவிருத்தம்--290
உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.6. அலிமா முலையூட்டுப் படலம்

291 அறிவத பறமுறை பயிற்றி
யன்புட
நெறிவளர் தரவளர்த் திடுவம்
நீயெமக்
குறுதியாய் முகம்மதை
யருளென் றுன்னியே
யிறையுடன் மொழிந்தன ரமர

ரியாருமே.

1.6.1

292 நம்பெறும் பேறென நபியைப்
பொன்னுல
கம்பொனீ ராட்டிநல் லமுத
மூட்டியே
யெம்பதிக் கரசென வியற்று
வோமென
வும்பர்தம் மகளிர்க ளுவந்து
கேட்டனர்.

1.6.2

293 நான்மறை நபியையெம்
மிடத்தி னல்கினாற்
பான்முலை கொடுத்தியாம்
பரிப்பந் தம்மென
மான்மரை விலங்கின
மனைத்தும் வாய்திறந்
தீனமில் லவன்றனை யிரந்து
கேட்டவே.

1.6.3

294 இரைத்தெழும் புள்ளெலா
மேகன் றன்னிடத்
துரைத்திடு மெங்கள்பா லுதவி
னந்நபி
வருத்தமொன் றின்மையா

மதுரத் தேன்கனி
யருத்தியாம் வளர்ப்பதற்
கையமில் லையே.

1.6.4

295 வேறு

என்று கூறிய பலமொழி
கேட்டபி னிறையோன்
மன்ற லங்குழ லாளலி
மாவெனு மடந்தை
வென்றி யாமுலை
கொடுப்பதும் வளர்ப்பதும்
விருப்ப
மன்றி யேதகு மோபிறர்
தமெக்கென வறைந்தான்.

1.6.5

296 இறைவ னிம்மொழி கூறலு

மமரர்க ளியாரும்
பிறமொ ழிந்திலர் மனத்திடைப்
பயம்பெரி தானார்
சிறைவி ரித்திடும் பறவையும்
விலங்கினத் திரளு
மறுமொ ழிக்கிட மில்லெனப்
போற்றின மகிழ்ந்தே.

1.6.6

297 கனைக டற்றிரை யாடைசூழ்
பாரினிற் கவின்கொண்
டனைய நாட்டினி லறபெனும்
வளமைநா டதனுள்
குனையி னென்றொரு பதியலி
மாகுடி யிருந்தா
ரினைய ஓரினி னடந்தவா
றெடுத்திசைத் திடுவாம்.

1.6.7

298 வேறு
கருங்கட னீரையுண் டெழுந்து
கார்க்குலம்
பெருந்தரை யெங்கணும்
பெய்த லில்லையா
லிருந்தபைங் கூழெலாங் கருகி
யெங்கணும்
பரந்தது சிறுவிலைப் பஞ்ச
மானதே.

1.6.8

299 மலிபசி யானையா வறுமை
சேனையாப்
பலபரி பவங்களாப் பழிர
தங்களாக்

கலியமைச் சாய்த்துறைக்
கணக்கர் கோபமாக்
கொலையர சன்கொடுங் கோன 1.6.9
டாத்தினான்.

300 குலமுறை மன்னர்போய்க்
கொடிய பாதகர்
தலைநிலம் புரந்திடுந் தகைமை
போலவே
நலனுறு கொடையெனு நாம
வேந்துகெட்
டிலனெனு மரசுவீற் றிருந்த
காலமே. 1.6.10

301 உருத்திரண் டெழுந்துபொய்
யுடம்பை மெய்யெனத்
திருத்துபுண் ணியம்புகழ் தேடி
நாடொறும்
வருத்தமின் றிப்பொருள்
வழங்கு மேலவர்
தரித்திரம் படைத்திடுஞ் சாம
காலமே. 1.6.11

302 நெடுநிலம் பாரறத் தொட்டு

நீரிறைத்
திடுபயிர் செய்துகாத் திருந்து
கள்வராற்
படுமுறைப் பாடெலாம் படப்ப
லித்திடாக்
கொடுமையா லகவிலை
குறைந்த காலமே.

1.6.12

303 காயிலை கிழங்கெலாங் கருவ
றுத்துகான்
மேய்விலங் கினம்பல கொன்று
மென்றுமே
தீயவப் பசிப்பிணி தீண்ட
லாற்சன
மாய்வுறு சடம்பல மலிந்த
காலமே.

1.6.13

304 நலந்தருங் கற்பெனு நாமங்
கெட்டுட
லுலர்ந்தறப் பசியினா
லொடுங்கி யீனர்த
மிலந்தொறும் புகுந்திரந்
திடைந்து வாடிநற்
குலந்தலை மயக்கிடுங் கொடிய

காலமே.

1.6.14

305 மதலைகள் பிறர்மனை வாயி
றூங்கிநின்
றிதயநொந் திருகையேத்
திரப்பக் கண்டுதாய்
விதிகொலென் றேங்கிட வேறு
வேறதாய்ப்
பதிசுலைத் தெறிந்திடும் பஞ்ச
காலமே.

1.6.15

306 பஞ்சமென் றொருகொடும்
பாவி தோன்றிடத்
துஞ்சினர் சிலர்தனி துறந்த
பேர்சிலர்
தஞ்சமற் றடிமையாய்ச் சார்ந்த
பேர்சில
ரஞ்சியே புறநக ரடைந்த
பேர்சிலர்.

1.6.16

307 கருப்பினிற் சனமெலாங்
கலைந்து போதலா
லுரைப்பருங் குனைனெனு
மூருள் ளோரெலா

நிரைப்பெறக் கூடியே
நினைத்து சாவிநின்
றொருப்பட வய்யுமா றத்துப் 1.6.17
பேசினார்.

308 மகிதலத் துயர்பதி மக்க
மென்னுமூர்
புகுதலே கருமநம் பூவை
மாரணி
நகிலமு தூட்டிட மதலை
நல்குவா
நிகல்புரி தரித்திர மிலையென்
றோதினார். 1.6.18

309 மக்கமா நகரெனும் வரிசை
யூரதிற்
புக்கியே பிழைப்பது
பொருட்டென் றெண்ணியே
மிக்கபே ரனைவரும் விளம்பிக்
காலமே
தக்கநற் பயணமென் றெடுத்துச்
சாற்றினார். 1.6.19

310 ஆரிது மனையலி மாகண்

டுஞ்சிட

வேரிய மடிமிசை விருக்க

மொன்றதிற்

றூரிலை பணரெலாங் கனிக

டுங்கிடச்

சீர்பெறு நறைக்கனி யமுதஞ்

சிந்தவே.

1.6.20

311 மரகத நிறமர மடியிற்

றோன்றியே

சொரிகதிர்க் கனியெலாந்

துய்ப்பச் செங்கயல்

வரிவிழி மயிலலி மாக

னாவினைத்

தெரிதரக் கண்டெழுந்

தெவர்க்குஞ் செப்பினார்.

1.6.21

312 அறிவுறு துவைபெனுந் தந்தை

யாகிய

மறையவன் கேட்டுத்தன்

மகவை நோக்கிநன்

னெறிதிகழ் மக்கமா நகரி

னீர்செலின்

பெறுபல னுறுதியுண் டென்னப்
பேசினான். 1.6.22

313 அம்மொழி கேட்டலி மாவு
மாரிது
நம்மையாள் பவனரு
ணமக்குண் டென்னவே
தம்மினத் தாருடன் கூண்டு
தாழ்விலாச்
செம்மைசேர் மக்கமா நகரிற்
செல்கின்றார். 1.6.23

314 இடுக்கிய குழந்தையு மேந்து
பிள்ளையும்
வடுப்பிள வனையகண் மான
னார்களும்
கடுப்பினிற் கணவன்மா
ருடனுங் கற்குவைத்
திடர்ப்படு சிறுநெறிச் செல்கின்
றாரரோ. 1.6.24

315 வரும்பரி வாகனத் துடனுந்
தம்மனம்
விரும்பிய மக்கமா நகரை

மேவியே

கரும்பெனு மொழியனார்

காளை மாருடன்

பெருந்தெரு விடந்தொறும்

பிரியத் தெய்தினார்.

1.6.25

316 பிறைநுதற் கருங்குழற் பெண்க

ளியாவருங்

குறையற மென்முலை

கொடுத்துக் கூலிக்கா

மறுவறப் போற்றியே வளர்ப்ப

மியாமெனச்

சிறுவர்க ளுளமனை

யனைத்துந் தேடினார்.

1.6.26

317 கூலியின் முலையமு தூட்டுங்

கோதையர்

நாலொரு பதின்மர்வந் தவரு

நன்குறப்

பாலகர் பெற்றுறு பலனும்

பெற்றனர்

சாலவெம் பசிப்பிணி

தவிர்ந்திட் டாரரோ.

1.6.27

318 ஆயிழை யெனுமலி மாவு

மாரிதுந்
தூயநற் றெருவெலாந் திரிந்து
சோர்ந்தொரு
சேய்கிடைத் திலையெனத்
திகைத்து வாடியே
வாயுரை மறந்தற மதிம
யங்கினார்.

1.6.28

319 உடற்பருத் திலவொரு
முலையுஞ் சூகையிம்
மடக்கொடிக் கெனமறுத்
தாரென் றெண்ணியே
தடப்புயத் தப்துல்முத் தலிபு
தம்மனை
யிடத்தினில் வந்துநின்
றிசைத்திட் டார்களே.

1.6.29

320 தரைப்பெரும் புகழெலாந்
தரித்து மாமணி
நிரைத்தணி குங்கும மாலை
நீங்கிலா
வரைப்புய வப்துல்முத் தலிபு
வந்துநின்

றுரைத்தவ ரிருவரை யுற்று
நோக்கினார்.

1.6.30

321 உடலுலர்ந் தொடுங்கியோர்
முலையுஞ் சூகைகொண்
மடமயில் கூலிப்பால் வழங்கு
வோமெனத்
திடமுற விசைத்தன டெரியுங்
காரணம்
கடவுளின் பயனெனக் கருத்தி
லெண்ணினார்.

1.6.31

322 கோதைநின் குலம்பெய ரேது
கூறென
மாதவ ருரைத்தலு மடந்தை
யன்புறச்
சாதெனுங் குலத்தினென் றாயுந்
தந்தையு
மோதுமென் பெயரலி மாவென்
றோதினார்.

1.6.32

323 குலத்துடன் பெயரையுங் கூறக்
கொற்றவர்
நலத்துடன் செல்வமும்

பொறையு நன்கெனப்
பெலத்தது பொருளென
வெண்ணிப் பேதியாச்
சிலைத்தடம் புயர்பல தெரிந்து
கூறுவார். 1.6.33

324 பெறுமொரு தந்தையு மில்லைப்
பின்னிய
வறுமையெத் தீம்தரு மதலை
யுண்டுகொ
லறிவுற முலைகொடுத் தாக்கஞ்
செய்வதற்
குறுவதோ நும்மன மென்ன
வோதினார். 1.6.34

325 மன்றலங் குழலியு மன்ன ராரிது
மொன்றிய மனத்தொடு
முசாவிச் செல்குவ
நன்றுபார்த் தறிகுவ நாமென்
றுன்னியே
வென்றிவேற் செழுங்கர
வேந்துக் கோதினார். 1.6.35

326 அவ்வயி னப்துல்முத் தலிபு
மாங்கொரு

செவ்விய வறிவனைக் கூட்டிச்
செல்கென
நவ்விநோக் குறும்விழி யாமி
னாவெனு
மவ்வலங் குழலலிமா மனைக்க
னுப்பினார்.

1.6.36

327 வேறு

அரிவை யாமினா வகத்தினி
லடைந்தலி மாவுன்
னுரிய மைந்தனுக்
கென்முலைப் பாலமு தூட்டத்
தெரிய வந்தன னருளுக
வென்றலுஞ் சிறந்த
மரும லர்க்குழ லிவர்க்கெதிர்
மொழிவ்ழங் குவரால்.

1.6.37

328 உற்ற தந்தையு மிலையுறு

பொருளிலை யெத்தீம்
பெற்ற பிள்ளையோ
ருதவிசெய் குவர்பிற ரிலைநிர்
பற்று நற்பொருள் குறித்துவந்
தவர்பசி யுடையீ

ரிற்றைக் குண்பதற் கிடமிலை 1.6.38
யென்னிடத் தென்றார்.

329 அந்த வாறலி மாதுணை
யாரிதை நோக்கி
யிந்த நன்மனைக் குறுபொரு
ளேதுமொன் றிலையாந்
தந்தை யும்மிலை யாம்வறு
மைக்குடி தானா
மெந்த வாறியா முய்வதிக்
குழந்தையா லென்றார். 1.6.39

330 பலன்ப டைப்பதும்
வறுமையைப் படைப்பதும்
பாரி
னலம்ப டைப்பது முடைவன்
விதிப்படி நடுக்குற்
றுலைந்து நின்மன
முடைவதென் வெண்டிரை
யுடுத்த
தலம்பு ரப்பதின் னாரனச்
சாற்றவு மரிதே. 1.6.40

331 படியி னிற்பெறும் பலனமக்

குளவெனிற் பாதிக்
கொடிம ருங்குலிக் குழந்தையா
லாங்கொடி யவரேல்
வடிவு றும்பொரு ளடுக்கினு
நம்வயின் வாராக்
கடிதி னிற்புகுந் தறிவமென்
றாரிது கரைந்தார்.

1.6.41

332 இருவ ரும்மெழுந் தாமினா
மனையிடத் தெய்தித்
தெரிவை நின்மகக்
கொணர்கெனக் கேட்டலுஞ்
சிறந்த
பரிம ளந்திகழ் மதலையைக்
கொண் அர்ந்தார் பார்த்தார்
வரிப ரந்தசெவ் விழிதிறந்
தனர்முகம் மதுவே.

1.6.42

333 கண்டி றந்தவப் போதினிற்
கவினொளி கதிர்விட்
டெண்டி சையினும் பரந்திரு
சுடரினு மிலங்கப்
பண்டு கண்டிலாப் புதுமைகொ

லெனவுளம் பயந்து
விண்டு ரைத்திடா திருவரு
மயங்கிமெய் மறந்தார்.

1.6.43

334 பார்த்த கட்கதிர் பரத்தலிற்
பயந்தவர் தெளிந்து
கூர்த்த தம்மனத் ததிசயித்
தகமகிழ் கொண்டு
கார்த்த டங்கடற் கீண்டெழு
முழுமதிக் கதிரைச்
சேர்த்த நேமியம் புள்ளென
வுவகையிற் றிளைத்தார்.

1.6.44

335 வேந்த ராரிது தம்மனை
யாடமை விழித்துக்
காந்தண் மெல்லிதழ்ப்
பசுந்தொடிக் கரத்தினால்
விரைவி
னேந்து மென்றன ரிலங்கிழை
மடமயி லலிமா
வாய்ந்த பேரொளி முகம்மதை
யினிதெடுத் தணைத்தார்.

1.6.45

336 மலிந்த பேரொளி முகம்மதை

யெடுத்தலும் வருந்தி
மெலிந்த மெல்லிழை
சடம்பருத் தோங்கின வீங்கித்
கலந்த மான்மத வாசமுங்
கமழ்ந்தன கருகி
யுலந்த சூகைமென்
முலைதிரண் டழகொழு
கினவே.

1.6.46

337 வடந்த யங்குபூண் செப்பெனச்
பணைத்திறு மாந்து
கடந்த மும்மதக் கரியிணைக்
கோட்டினுங் கதித்துக்
குடந்த யங்குற விம்மிதங்
கொண்டபொற் குவட்டை
யடர்ந்த மென்முலைக்
கண்டிறந் தொழுகின வழதம்.

1.6.47

338 பாகி ருந்தமென் மொழியலி
மாவலப் பாகச்
சூகை மென்முலை திரண்டதும்
பாறுளும் பியதுந்
தேக மெங்கணும் பருத்ததுங்
கண்டெழில் சிறந்தது

வாகு றும்வடி வாயின ராரிது
மகிழ்ந்தே.

1.6.48

339 புதிய நல்வடி வாகிய
பூங்கொடி யலிமா
கதிர்வி ரித்திட மடிமிசை
வைத்துகால் வருடிக்
குதிகொள் பான்முலைக்
குடித்திடக் கொடுத்திடக்
குறையா

மதுர வாய்திறந் தமுதமுண்
டனர்முகம் மதுவே.

1.6.49

340 நறைக மழ்ந்தொளி ததும்பிய
முகம்மது நபியு
முறைமை யாகவுண்
டனர்வலப் பாரிச முலைப்பான்
மறுவி லாததம் மதலையு
மிடதுபான் மருங்கிற்
குறைவி லாதுவ தடிக்கடிக்
குடித்துக்கொப் பளிக்கும்.

1.6.50

341 வற்றித் தூங்கிய லமுறத்து
வெனுமந்த மதலை
நற்ற வம்பெறு முகம்மது

நபிபறக் கத்தா
லுற்ற பால்குடித் துடறழைத்
துறுபிடி யாகி
வெற்றி வெங்கயக் கன்றெனக்
கவின்விளங் கியதே. 1.6.51

342 மாத வம்பெறு முகம்மது
நபிக்குந்தம் மகற்கு
மேத மின்றிய பால்கொடுத்
திருந்துசின் னாட்பின்
கோதி லாக்குனை யினிற்செலக்
கருத்தினிற் குறித்துக்
காத லித்துரைத் தார்துணைத்
தார்கண வருக்கே. 1.6.52

343 இருவ ரும்மனச் சம்மதக்
களிப்புட னேகி
யரசர் நாயக ரப்துல்முத்
தலிபைச்சென் றடுத்து
வரிசை பெற்றனம் பொருள்பல
பெற்றன மகிழ்ந்தெம்
புரிசை சூழ்பதி புகுவமென்
றுரைத்தனர் புகழ்ந்தே. 1.6.53

344 கேட்ட போதினி லப்துல்முத்
தலிபெனுங் கிழவோர்
வேட்ட லாயிரு வருக்குநன்
மொழிபல விளம்பிக்
கோட்டு மாங்குயி லாமினாக்
கிவையெலாங் கூறி
வாட்ட மில்லதோர் நும்பதிச்
செல்கென வகுத்தார்.

1.6.54

345 இந்த வாறுதேர்ந் தாரிது
மெழிலலி மாவுங்
கொந்து லாங்குழ லாமினா
மனையினைக் குறுகிச்
சுந்த ரந்தவழ்ந் திலங்கிய
கொடியினைத் துதித்துச்
சிந்தை யின்னுறுஞ் செய்திக
ளனைத்துஞ்செப் பினரே.

1.6.55

346 தம்ப திச்செல விருவருஞ்
சாற்றிய மாற்றஞ்
செம்பொற் பூங்கொடி யாமினா
கேட்டுளந் திடுக்கிட்
டம்ப ரத்தெழு முழுமதி நிகரகு

மதுவைக்

கம்ப ணிந்தசெங் கரத்தெடுத்
துவகையிற் கலுழ்ந்தார்.

1.6.56

347 தேன்கி டந்தசெங் கனியிதழ்ப்

பவளவாய் திறந்து
வான்கி டந்தொளிர் மதியினு
மொளிர்முகம் மதுவைக்
கான்கி டந்தமெய் யுறமுத்த
மிட்டுடல் களிப்ப
ஆன்கி டந்தவேல் விழிமல
ரிணையிலொத் தினரே.

1.6.57

348 அமரர் நாயக மேபுவி யரசருக்

கரசே
தமரி னுக்கொரு திலதமே
யார்க்குந் தாயகமே
நமது யிர்க்குயி ராகிய
முகம்மது நபியே
கமைத ருங்கட லேயெனப்
போற்றினர் கனிந்தே.

1.6.58

349 போற்றி முத்தமிட் டணியணிந்

தருந்துகில் புனைந்து

மாற்ற லர்க்கிரி யேயென
முகம்மதை வாழ்த்தித்
தேற்று மென்மொழி பலவெடுத்
தாமினா செப்பிக்
கூற்ற டர்ந்தவேல் விழியலி
மாகையிற் கொடுத்தார்.

1.6.59

350 தன்னு டன்பிறந் தவளென
விருகையாற் றமுவி
யென்ம கன்னல னின்மக
னிவனென வியம்பி
மின்னு ணங்குவே லாரிதை
வெற்றியால் வியத்திப்
பொன்னு னாருட னூரினிற்
புமெனப் புகன்றார்.

1.6.60

351 வேறு
அருந்தவம் புரியும்
பெருந்தலம் வணங்கி
யடைகுவம் பதிக்கென
அலிமா
வருந்திடா தெழுந்து
முகம்மதைக் கதிரின்

மணிவளைக் கரத்தினி
லேந்தித்
திருந்திட நடப்பக் ககுபத்துல்
லாவிற்
சிறந்திடுந் தென்கிழ மூலை
யிருந்திடும் ஹஜறு லசுவது
வெனுங்கால்
லெதிர்கொடு நடந்தது
வன்றே.

1.6.61

352 நாரியுங் கருங்கற் றொட்டுமுத்
தமிட்டு

நடந்துக்ஃ பாவலஞ் செய்து
சீரிதி னியன்ற வாயிலி
னெதிரே
சென்றுநின் றிறைஞ்சுமந்
நேரந்
தாரணி திகழ்ந்த குபலெனும்
புத்துத்
தலைகவிழ்ந் ததுவத னடுப்ப
நேர்பெற நிரையா
யிருந்தபுத் தனைத்து
நிலமிசைச் சாய்ந்துருண்

353 புதுமைக ளனைத்துங்
கண்டுகண் குளிர்ந்து
பொற்கொடி ககுபத்துல்
லாவிட்
டிதமுற நடந்து கணவரைக்
குறுகி
யெடுத்திவை யனைத்தையு
மியம்ப
மதியினிற் றெளவுற் றாரிது
மலிமா
மலர்முக நோக்கியிம்
மகவாற்
கதியுறு நமக்குச் செல்வமும்
பெருகுங்
கவலையுந் தீர்ந்தன
மென்றார்.

354 நன்றெனப் புகழ்ந்து மனங்களி
கூர்ந்து
நாரியு மாரிது தாமும்

வென்றிகொண் டனமென்
 றொட்டைமேற் கொண்டார்
 மேன்யிற் சொறியுடன் வரடு
 மொன்றிய கிழடுந் தூங்கிய
 குணமு
 மொழிந்தது திடபிடி யாகிக்
 குன்றென வுயர்ந்து
 பருத்துறக் கொழுத்துக்
 குதிப்பொடு நடந்தன
 வன்றே.

1.6.64

355 குனையின்விட் டெழுந்த
 கொடியிடை மடவாக்

கூடின ரொருமுக மாக
 வனைவருந் திரண்டு
 மக்கமா நகர்விட்
 டருவரைச் சிறுநெறி
 யணுகித்
 தனையரும் புதிய தனையரு
 முயிற்போற்
 றலைவரு மடந்தையர்
 தாமுங்
 கனைகுரற் களிறும்

பிடிகளுங் கன்றுங்
கலந்துட னடப்பதொத்
தனரே.

1.6.65

356 மல்லுயர் திணிதோ ளாடவர்
பலரும்

வனமுலை மடக்கொடி
யவருஞ்
செல்லுநன் னெறிபால்
வயின்வயின் செறிந்த
செடிகளு மரந்தலை
யெவையுங்

கல்லுங்கற் குவையும்
யாவருங் கேட்பக்
கடிதினிற் றெளயவாய்
விண்டு

செல்லுயர் கவிகை முகம்மது
நபிக்குத்
தெரிதரச் சல்லமுரைத்
தனவே.

1.6.66

357 நடந்தவர் வெயிலா லுடறடு
மாறி

நலிதரத் தாகமும் பெரிதாய்
விடந்தயங் கியகண்
ணிணைமட வாரு
மெலிதரச் செல்லுமக்
காலைக்
கிடந்ததோர் கான மிலையில
வாகிக்
கிளைத்திடும் பணரெலாங்
கருகி
யிடந்தொறு நிழலற்
றிருந்ததவ் விடத்தி
லிறங்கின ரனைவருஞ்
செறிந்தே.

1.6.67

358 மான்மதஞ் செறிந்து கமழ்தர
அலிமா

மடிமிசை முகம்மது
விளங்கக்
கானகந் தழைத்துப்
பணர்கள்விட் டெழுந்து
கதிரவன் கனற்கர மறைத்து
நீனிறப் பசந்த விலைமிக
நெருங்கி

நிரைமலர் சொரிதரக்
காய்த்துத்
தேனிருந் தொழுகுங்
கனிபல சிதறித்
திசையெலா நிறைந்தன
வன்றே.

1.6.68

359 கண்டவர் மனமுங் கண்களுங்
குளிர்ந்து

கனிபல பறித்தெடுத் தருந்தி
வண்டணி குழலார்
வருத்தமுந் தீர்ந்து
வழியினிற் பெரும்பலன்
கிடைத்துக்
கொண்டதுந் தாகந் தீர்ந்தது
மலிமா
குழந்தையா லாமெனச்
சூழ்ந்து
முண்டக மலர்த்தா
ளினில்விழி சேர்த்தி
முகம்மதைப் போற்றிவாழ்த்
தினரே.

1.6.69

360 இலைபல தளிர்ந்துக்

குளிர்வனச் சோலை

யிருந்தவா ரனைவரு

மெழுந்து

குலவுவா கனத்திற்

கொண்டுகுன் றுகளுங்

குழிதருங் கானியா றுகளு

நிலைபெறுஞ் சுரமுங்

கடந்தவர் நடந்து

நீள்வரை யனையமா

மதிள்கூழ்

பலபல மனையுந் தெரிதர

நோக்கிப்

பதியெனுங் குனையினை

யடைந்தார்.

1.6.70

361 பதியினை யடுத்தா ரவர்மனை

புகுந்தார்

பாவையர் பலரும்வந்

தடைந்து

மதியினுந் தெளிந்த

வடிவெடுத் தனைய

முகம்மதங் கிருப்பதைக்

கண்டா

ரதிசய மிஃதென் றணிமலர்த்
தாளி
லயில்விழி வைத்துமுத்
தமிட்டு
நிதியமும் பேறும்
படைத்தன ரலிமா
நிகரிலை யிவர்க்கினி
யென்பார்.

1.6.710

362 கூண்டுவந் தெடுப்பார்
புகழ்ந்துபோற் றிடுவார்
கொழுங்கனி முகம்மதை
யிவருக்
காண்டவன் கொடுத்தா
னிந்தநற் பெரும்பே
றணியிழை படைத்தன
ரென்பார்
தூண்டிடா விளக்கோ
முழுமணி தானோ
சுவர்க்கத்தி லிருந்துவந்
ததுவோ
வேண்டிய பொருளு

முறுமொரு நாளோர்
வீட்டினிற் புகிலெனப்
புகல்வார்.

1.6.720

363 வறுமையுந் தீரு நோயும்விட்

டகலு

மனத்தினிற் கவலையு
நீங்குஞ்
சிறுமையு மகலும் புத்தியும்
பெருகுந்
தீவினை வந்தட ராது
தெறுபகை சிதெளயுஞ்
செல்வமும் வளருந்
தேகமுஞ் சிறந்தபூ ரிக்கு
முறுபவந் தொலையு
முகம்மதை யெவர்க்கு
மொருபகற் காண்கிலென்
றுரைப்பார்.

1.6.73

364 தன்கிளை யவரை விளித்தரு

கிருத்திச்

சாற்றினர் செரும்புக ழுலிமா
வென்குலத் தவமோ
யான்செய்த பலனோ

விவர்தமைக் கிடைக்கவும்
பெற்றேன்
முன்பெருஞ் சூகை
வடுவையுந் தவிர்ந்தேன்
முகமலர் தரவடி வானேன்
பின்புறு கலியுங்
காண்கிலேன் பலனும்
பெற்றன னெனவுரைத்
தனரே.

1.6.74

365 பாரினிற் சிற்ந்த மக்கமா
நகர்க்குப்

பயணமென் றிருக்குமன்
றிரவி
னேருமென் மடியில்
விருக்கமொன் றெழுந்து
நிலமிசை கனிகளைச் சிந்த
வாரியே யருந்தி வறுமையும்
பசியு
மறந்துடல் களிப்பொடு
மகிழ்க்
கூருமோர் கனவு கண்டன
னெனவே

கோதையர்க் கெடுத்துரைத்
தனரே.

1.6.75

366 அரந்துடைத் தொளிருங்

கதிரிலை வேற்கண்

ணாமினா திருமக னலிமா

வரந்தரு குழந்தைக்

கொருமுலைப் பாலே

வழங்கின படியறி வதற்கே

சுரந்திடுஞ் சூகை முலையமு

தருந்திக்

துயிறருங் காலையி

லெடுத்துங்

சுரந்துதம் மிடது பான்முலை

கொடுக்கிற்

கனியிதழ் வாய்திறந்

தருந்தார்.

1.6.76

367 ஆரிது மனையிற் சிலதுருச்

சொம்முண்

டறக்கிழ டொடுசொறி

மலடுஞ்

சோரியில் வரடும் வங்குமா

யிருந்த

துருவைகண் முதுகினிற்
றிறமா
வாரணிந் திலங்கு
மணிமுலை யலிமா
முகம்மது திருமலர்க்
கரத்தாற்
சீருறத் தடவ விக்கினஞ்
சிதைந்து
செவ்விபெற் றிலங்கிய
வன்றே.

1.6.77

368 வாலசைத் திடாத கிழடிகள்
வுருவாய்

வரடுவங் கறமல டும்போய்ச்
சாலவும் பருத்திட் டுடறிரண்
டழகாய்த்
தளதளத் தணிமயி
ரொழுக்காய்ச்
சூலுமாய்ச் சிறிது பாலுமாய்
முலைக்கண்
சுரப்பெடுத் தறச்சொரிந்
திடலா
யேலவார் குழலார்

மனையிடங் கொள்ளா
திருந்தது பறழ்களு
நிறைந்தே.

1.6.78

369 ஓங்கிய குனையி னெனும்பதி
தன்னி

லுறைபவ ரெவர்மனைக்
கேனு
நீங்கரும் பிணிவந் தடுத்திடி
லவர்க
ணிறைதரு முகம்மதைக்
காண்கிற்
நீங்ககன் றிடுமச் செய்திகண்
டறிந்து
செறிதரு பிறநக ருளரும்
பாங்கினிற் புகுந்து முகம்மது
மலர்த்தாள்
பணிந்துமெய் மகிழ்ச்சிபெற்
றிருப்பார்.

1.6.79

370 மறைதராச் சோதி முகம்மது
நயினார்

வடிவுறு மெய்யினிற் றுகளு
முறைதரா நீரிற் கழுவினா

திருந்து
 முலவுறு சிக்குமொன்
 றணுகாக்
 குறைதரா வாசங் கமழ்வது
 மாறாக்
 குமிழினீர்ச் சிறிதுமே
 யணுகாக்
 கறைதரா வரிச்செங்
 கண்டுகின் ரெழினுங்
 கலந்துறு மாசுமொன்
 றணுகா.

1.6.80

371 சலமலா திகளீ னாற்றமுந்
 தோற்றாத்

தரையருந் திடுவதே யல்லா
 னிலமிசை யெவர்க்குங்
 கண்ணினிற் றோன்றா
 நீடரு நீழலுந் தோன்றா
 வுலவிய வெறும்பு
 மொண்சிறை யீயு
 மொருபொழு தாகிலுந்
 தீண்டாக்
 கலையினின் மயிலைப்

படர்தராப் பிள்ளைக்
கனியெனு முகம்மது
நபிக்கே.

1.6.81

372 மாமயி லலிமா கண்டுயில்

காலை

முகம்மது துயிலிட நோக்கித்
தாமதி யாது சந்திர னிறங்கித்
தன்னுரு மாறிவேற்
றுருவாய்க்
காமரு மலர்த்தாண்
மெல்லென வருடிக்
கதிர்மணித் தொட்டிலை
யாட்டிப்
பூமண மனைக்கு ளிருந்தடி
பணிந்து
போவது தினந்தொறுந்
தொழிலே.

1.6.82

373 இந்துவந் துறைந்து மலரடி

வருடி

யிரவெலாங் காத்தினி
திருந்து

கொந்தலர் குழலார்
மனையெலா நிறைந்த
கொழுங்கதிர் பரப்பிடக் கூடி
வந்துவா னவர்க ளிடமற
நெருங்கி
மனைப்புறங் காப்பென
விருப்பச்
சுந்தர வதன முகம்மது
நபியைத்
துய்யவ னினிதுற
வளர்த்தான்.

1.6.83

374 வரையெனத் திரண்ட புயநபி
நயினார்

முகம்மதை வளர்த்திடு
மனைக்குட்
கரையிலாச் செல்வந்
தனித்தினி பெருகிக்
காட்சிகள் பலவுமுண் டாகி
நிரைநிரை மாடா
டொட்டகம் பலவு
நிறைந்துபா றயிர்குறை
விலதாய்த்

தரையினிற் குடிக்குட்
பெருங்குடி யான
தலைவரா ரீதென விருந்தார். 1.6.84

375 குனையினி லலிமா மக்களுந்
தாமுங்

குடிக்குயர் குடியென வாழு
மனையினி லொருநாட்
஁பமிட் டதுமில்
முகம்மது பேரொளி
யல்லாற்
றனியவே னருளாற்
றுன்பநோய் வறுமை
தனையடுத் தவர்க்குமில்
லாமற்
சினவுவேற் கரத்த ராரிது
மகிழ்ந்து
செல்வமுஞ் செருக்கும்பெற்
றிருந்தார். 1.6.85

376 எந்நில மனைத்துந் தீனெறி
நடப்ப

வியல்பெறு மனுமுறை
நடப்பத்
துன்னிய வறத்தின்
றுறைவழி நடப்பத்
துன்பமற் றின்பமே நடப்பப்
பன்னருஞ் செங்கோ
லுலகெலா நடப்பப்
பரினிற் குலமுறை நடப்ப
மன்னிய ரெவருஞ் சொற்படி
நடப்ப

1.6.86

முகம்மது நபுநடந் தனரே.

377 நிலமிசை ஹாஷீங் குலம்பெயர்
விளங்க

நிகரிலா நேர்வழி விளங்கக்

குலவிய நிறையும்

பொறுமையும் விளங்கக்

கோதிலாப் பெரும்புகழ்

விளங்க

வுலகுயர் புதுமைக் காரணம்

விளங்க

வுயர்தரு வேதமும் விளங்க

மலர்திரு சோதி முகமதி

விளங்க

முகம்மது சொல்விளங்

கினவே.

1.6.87

378 விண்ணகத் தமரர் மனமகிழ்

வளர

வியனூறும் வரிசைகள்

வளரக்

கண்ணகத் துறைந்து

கருணையும் வளரக்

கவினிறை பிறையென வளர

வெண்ணரும் புதுமைக்

காரணம் வளர

விறையவன் நிருவருள்

வளர

மண்ணகத் திருந்து

கிலையெலாம் வளர

முகம்மது நபிவளர்ந் தனரே. 1.6.88

379 பாரினிற் பரந்த குபிர்க்குல

மறுத்துப்

படர்தரு தீன்பயிர் விளக்கச்

சீருறுங் கனக மாமழை

பொழியத்

திரண்டெழுஞ் செழுமுகிற்
குலம்போற்
பேர்தருங் குறைஷிக்
குலத்தினி லுதித்துப்
பிறங்கொளி முகம்மது
நபிக்கு
வார்பொரு முலையார்
மனங்களித் துவப்ப
வருடமு மிரண்டுசென்
றனவே.

1.6.89

380 கதிருடன் கதியு மொருவடி
வெடுத்த
காட்சிபெற் றிருந்தணி
சிறந்து
மதியினு மொளிரு முகம்மது
நபிக்கு
வயதிரண் டானதன் பின்னர்
குதிகொளு மமுத மடிக்கடி
சுரந்து
கொடுத்திடு முலைமறப்
பித்துப்
பதியினி லிருந்து பொற்பதி

புரக்கும்
பலன்படைத் துவந்தன
ரன்றே.

1.6.90

381 நெறித்திருண் டடர்ந்த
செழுமழைக் கூந்த
னேரிழை வனமுலை
யலிமாக்
குறித்தசெம் பவளம்
விரிந்தெனத் தேன்பாய்
கொழுமடற் குமுதவாய்
திறந்து
செறித்ததிண் மாட மக்கமா
நகரிற்
செல்குவந் தருணமீ
தென்னப்
பொறித்தபொற் குவட்டைப்
பணைத்தெழும் புயத்துப்
புரவல ராரிதுக் குரைத்தார்.

1.6.91

382 ஆரிது மதனைக் கேட்டுறத்
தெளிந்தங்

கழகுறுங் கருமீ தென்னச்
சீர்பெறு மனையா
டம்மையும் பயந்த
செல்வரி லொருசிறு
வனையும்
பாரினில் விளங்கு முகம்மது
தமையும்
பண்புடன் வாகனத் தேற்றி
யேர்பெறும் வரிசை மக்கமா
நகருக்
கெழுந்தனர் செழும்புய 1.6.92
மிலங்க.

383 வானவர் சுனப் பதிநிக ரனைய
மக்கமா நகரினிற் புகுந்து
கானமர் குழலா ராமினா
வென்னுங்
கனிமொழிப் பொற்றொடிக்
கரத்தி
னானமுங் கவினும்
வளர்ந்துமே னிவந்த
நபிமுகம் மதுநயி னாரைத்
தேனவிழ் பதும மென்மலர்ச்

செழுந்தாட்
டிருந்திழை களிப்பொடுங்
கொடுத்தார்.

1.6.93

384 மடந்தையிற் சிறந்த வாமினா
வென்னு

மலர்க்கொடி முகம்மதை
வாங்கி
யிடம்பெறப் பிறழ்ந்து
சிவந்தவே லென்னு
மிணைவிழி முகத்தொடுஞ்
சேர்த்திக்
குடங்கையி லேந்தி மார்புறத்
தழுவிக்
குமுதவாய் முத்தமிட்
டுவந்து
கிடந்தன மனத்திற் றுயரெலா
மகற்றிற்
கிளர்தரு முவகையிற்
குளிர்ந்தார்.

1.6.94

385 முலைச்சுமை கிடந்த சிற்றிடை
திரண்ட

முகிலெனுங் குழலலி
மாவை
யிலைத்தளிர் விரல்கண்
முதுகுறப் பொருந்த
வின்னுயிர் பொருந்தல்போற்
றழுவி
நிலைத்தபொற் பாவை
யெனவரு கிருத்தி
நெறியுடன் பலமொழி
புகழ்ந்து
மலைத்தடம் புயத்தா
ரீதையும் போற்றி
மகிழ்ந்தன ராமினா வன்றே. 1.6.95

386 நெய்நிணங் கமழ்ந்த செங்கதிர்

வடிவே

னிருபர்கோ னப்துல்முத்

தலிபு

மைநிறப் பாவைக்

கயல்விழி யலிமா

வந்தது கேடுவந் தடுத்து

மெய்நிறக் கதிர்முச் சுடரையு

மழுக்கும்

விறன்முகம் மதுதமை
யெடுத்துக்
கைநிறை பொருட்போ
லிருவிழி குளிர்க்
கண்டக மகிழ்ந்துடல்
களித்தார்.

1.6.96

387 வடிவுறுஞ் சுடர்வே லப்துல்முத்
தலிபு

மரைமலர் மாமுக நோக்கிக்
கொடியென வயங்கு
நுண்ணிடை யலிமா
கொவ்வையங் கனியிதழ்
திறந்து
படியினி லெவர்க்குங்
காணெணாப் புதுமைப்
பாலகர் முகம்மது தம்மான்
மிடிமையுந் தவிர்ந்தோம்
பாக்கியம் பெற்றொம்
வேண்டுவ பிறிதிலை
யென்றார்.

1.6.97

388 ஆடவர் திலக ரப்துல்முத் தலிபு

மாமினா வெனுங்குலக்
கொடியும்
பீடுறு மலிமா தம்மையுந்
தலைமைப்
பெருமையா ரீதையும்
போற்றி
நாடுறு மனத்தா லினத்தவர்
மனைக்கு
ணன்குற விருந்துக
ளளைத்துத்
தேடிய பொருளைக்
கிடைத்தவர் போலச்
செல்வமுற் றிருந்தனர்
சிலநாள்.

1.6.98

389 செவ்விய வரிசை மக்கமா

நகரிற்

றிங்கணா லிரண்டுசென்

றதற்பி

னெவ்வரம் பினுக்கு

மிகுவரம் பெனவா

ழிலங்கிழை யாமினா

தமையு

மவ்வலந் தொடையா
ரப்துல்முத் தலிபு
மன்னையும் பொருந்துறப்
போற்றிக்
கவ்வையங் கழனி
குனையினிற் புகுதுங்
கருத்தினக் கருதியே
யுரைத்தார்.

1.6.99

390 எண்ணரும் பெருமைப்
புகமுசை னயினா
ரெடுத்தியற் றியபல
வரிசைப்
புண்ணியப் பொருளாய்
வருமபுல் காசிம்
புந்தியி னடுவுறப்
பொருந்திக்
கண்ணினு மிருக்கு முகம்மது
நபியைக்
கடிதினில் வாகனத் தேற்றி
நண்ணிய குனையின்
வழியினைக் கடந்து
நடந்துதம் மனையினைச்

அலிமா முலையூட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 6-க்குத் திருவிருத்தம்--390.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.7. இலாஞ்சனை தரித்த படலம்

391 புரிசைசூழ் மக்கந் தன்னிற்
 போந்தவ ணிருந்தும் பின்னர்த்
 திருவுறை குனையி னென்னும்
 பதியினிற் சேர்ந்தும் பாரிற்
 குரிசின்மா முகம்ம தென்னுங்
 குலமணி தமக்கு நாளின்
 வருடமு ரென்னத் தேகம்
 வளர்ந்தது மிரட்டி தானே.

1.7.1

392 ஆண்டுமூன் றுறைந்து நாலா
 மாண்டுசென் றதற்பின் செல்வம்
 பூண்டமா மயிலே யன்ன
 பொலன்கொடி யலிமா

வென்னுந்

தூண்டிடா விளக்கின் செவ்விச்
சுடர்மதி முகத்தை நோக்கிச்
காண்டகாப் புதுமை வண்மை
முகம்மது கவல லுற்றார்.

1.7.2

393 சேட்டிளஞ் சிங்க மென்னுந்
திறலுரை யப்துல் லாவும்
பூட்டிய தனுவால் வெற்றி
பொருந்துகை லமுறத் தென்னுந்
தோட்டுணைத் தனைய ரெங்கே
சொல்லுக வனையே யென்னக்
கேட்டபி னலிமா வென்னுங்
கேகய மறுத்துக் கூறும்.

1.7.3

394 பிள்ளைமென் கனியே செல்வம்
பெறுந்தவப் பலனே யெந்த
மூள்ளகத் துயிரே மாமை
யோங்கிய முகம்ம தேயிந்
நள்ளிருட் பொழுது நீங்கி
விடிந்தபி னம்பி மார்க
டுள்ளுமென் மறிகண் மேய்ப்பத்
தொடர்ந்தனர் காட்டிலென்றார்.

1.7.4

395 கானகத் தொருவின் பின்னே
கலந்தனர் தனையர் தாமென்
றானவ ருரைப்ப நவ்வி
யகுமதுங் கருத்தி லுற்றுத்
தூநகைத் தளரச் செவ்வாய்த்
துடியிடைக் கொடியை நோக்கி
யானுமவ் வழிசெல் வேனென்
றடுத்தடுத்த துரைப்ப தானார்.

1.7.5

396 வரமுறு முகம்ம திந்த வாசக
முரைப்பத் தேன்பாய்
விரைமலர் செருகுங் கூந்தன்
மென்கொடி யலிமா கேட்டுக்
கரையிலா வுவகை பொங்கிக்
காளைதம் வதன நோக்கி
நிரைதரு தகர்ப்பின் னாளைச்
செல்கென நிகழ்த்தி னாரே.

1.7.6

397 விரிகதிர்ப் பருதி வெய்யோ
னுதித்தபின் விளங்குஞ்
செவ்வித்
துரைமுகம் மதுக்கு வெள்ளைத்
துகிலெடுத் தரையிற் சாத்திச்
சிரசினி னெய்யுந் தேய்த்துச்

செறிமணிக் கோல்கைக் கீய்ந்து
குரிசிலைக் குறித்துச் சூழ்ந்த
குமரரை விளித்துச் சொல்வார்.

1.7.7

398 கற்செறி பொதும்பிற் கூர்ந்த

கண்டக வனத்திற் சேர்ந்த

புற்செறி வில்லாப் பாரிற்

பொறியரா வுறையுங் கானில்

விற்செறி வேனற் காட்டில்

விரிநிழ லில்லாச் சார்பின்

மற்செறி புயத்தீர் சேறன்

மறுமென மறுத்துஞ் சொல்வார்.

1.7.8

399 பணர்விரி நிழலுந் துய்ய

பசம்புலி னிடமும் வாய்ந்த

மணம்விரி வனசம் பூத்த

மடுவுறை யிடமு மார்க்கு

முணவுறை கனியுஞ் சேர்ந்த

வொருங்கினி லாடு மேய்ப்பக்

குணவரை யனைய செவ்விக்

குரிசிலைக் கொடுபோ

மென்றார்.

1.7.9

400 இலங்கிழை யலிமா கூறும்

வார்த்தைகேட் டிளையோ
 ரெல்லா
 நலங்கிளர் மனம்பூ ரித்து
 நன்மொழி யீதென் றெண்ணித்
 துலங்குசெம் மணியைச் சூழ்ந்த
 பலமணி போலச் சூழ்ந்து
 குலங்கெழுங் கொறியின்
 பின்னே முகம்மதைக் கூட்டிச்
 சென்றார்.

1.7.10

401 பருதியின் கரங்கள் காணாப்
 பாசடை செறிந்த நீழற்
 றருவிடை முகம்ம தென்னுஞ்
 சலதரக் கவிகை வேந்தை
 யிருமென விருத்திச் சூழ்ந்த
 விளையரிற் சிலர்புற் கான்றிற்
 றுருவைமேய்த் தருநீ ரூட்டித்
 தோன்றுவ ரலது நீங்கார்.

1.7.11

402 சுற்றிய துணைவ ரோடுஞ்
 சொரிகதிர் முகம்ம தென்னு
 நற்றவ முடைய நம்பி வருவதை
 நோக்கி நாடிச்
 சிற்றிடை யலிமா வென்னுஞ்

சேயிழை யெதிரிற் சென்று
பொற்றொடிக் கரத்தி லேந்திக்
கொறியுடன் மனையிற் புக்கார். 1.7.12

403 மற்றுமீவ் வண்ணஞ் சின்னாண்
முகம்மது மப்துல் லாவும்
பற்றுவிட் டகலா ராடும் பலுகின
தொன்று பத்தாய்க்
குற்றமி லலிமா வென்னுங்
கொடிமனை தயிர்பா னன்னெய்
வற்றுறாப் பெருகிச் செல்வம்
வளர்ந்தினி தோங்கிற் றன்றே. 1.7.13

404 குறுமறி யாய ராருங் குரிசிலைச்
சூழவ ரல்லாற்
பிறிதொரு நெறியுஞ் செல்லார்
பெய்பரற் கானி லாங்கோர்
செறிபுனற் றடத்தி னீழற்
சேர்ந்தொரு முகமாய்க் கூடி
யிறையவன் றூதர் முன்சென்
றேவல்செய் திருப்ப ரன்றே. 1.7.14

405 நன்றிகொ ளிளையோ ரெல்லா
நறைமுகம் மதுவை யார்க்கும்

வென்றிகொ ளரசா வைத்து
வேறுவே றதிகா ரத்தா
ரென்றவ ரவர்க்கே பேரிட்
டிருந்தடி பணிந்து சார்ந்த
மன்றல்சே ருவாயி னீழன்
மகிழ்ந்தினி திருக்கும் போதில். 1.7.15

406 பட்டுடை யினராய்ச் சாந்தம்
பழகுதோ ளினராய் வாய்ந்த
கட்டழ கினராய் வீசங் கதிர்மதி
வதன ராய்மெய்க்
கிட்டகஞ் சுகரா யாண்மை
யிலங்கும்வா லிபராய்ச் சோதி
விட்டொளிர் மின்னி னொப்ப
விழைவினி லிருவர் வந்தார். 1.7.16

407 படியகங் கெண்டி செம்பொற்
பதுமமென் கரத்தி லேந்தி
வடிவுட னொருவர் நிற்ப
மற்றொரு காளை கையிற்
றொடிபகுப் பென்னக் கூன்வா
டோன்றிட வெதிர தாகத்
திடமுட னிற்பக் கண்டு
சிறுவர்கள் கலக்க முற்றார். 1.7.17

408 சிறுவர்க ளுள்ளந் தேம்பிக்
திடுக்கிட நிற்குங் காலை
மறுவகன் மதியம் போன்ற
முகம்மதை யடுத்துப் பாரி
லிறையவன் றூதே யெங்கட்
கின்னுயிர்க் குயிரே யென்ன
நறைமலர்க் கரத்தைப் பற்றி
நடந்துவாய் நிழலி லானார்.

1.7.18

409 தருநிழ லிடத்தில் வள்ள
றம்முனும் பின்னு மாக
விருவரு மிருப்பக் கண்ட
விளையவ ரனைத்து மேங்கி
வெருவுவ ருள்ளந் தேறா
மெலிகுவ ரிவரியா ரென்ன
வுருகுவர் கரைவர் கண்ணீ
ரொழுகிட வொருங்கு நிற்பார்.

1.7.19

410 பதறுவர் கலங்கி யேங்கிப்
பதைபதைத் தலறி விம்மிக்
கதறுவ ரந்தோ வென்னக்
கலங்குவர் கலன்க ளியாவுஞ்
சிதறிட வோடி யோடித்

திரும்பிநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கி
யிதயநொந் தாவி சோர
விடைந்துவா டுவர்க ளன்றே.

1.7.20

411 மல்விதம் பயிலுந் திண்டோண்
மன்னவ ரிவர்க ளியாரோ
தொல்விதிப் பயனால் வந்து
சூழ்ந்துகைக் கருவி தன்னாற்
கொல்வதுக் கிசைந்த பேரோ
குரிசிலைக் கொண்டு தம்மூர்
செல்வதுக் கிருக்கின் றாரோ
தெரிகிலோ மென்ன நைவார்.

1.7.21

412 கடலிடைப் புவியி லெங்கண்
முகம்மது பேரிற் கையாற்
றொடநினைத் தவரு மில்லைத்
தொடர்ந்துகைப் பற்றி நுங்க
ளிமற விருத்தல் செய்தீ ரேதுகா
ரணமோ வெங்க
ளுடனுரைத் திடுவீ ரென்ன
வுரைத்துவாய் புலர்ந்து நிற்பார்.

1.7.22

413 மறைபடாச் செவ்வி வாய்ந்த
முகம்மது பேரிற் சற்றே

குறைபட நினைக்கின் நீராற்
குடிசுடி வடு நுங்கட்
கிறையவன் மினிவும் பாரி
லெண்ணிலாப் பழியுஞ் சூழு
முறையல விடுமி னென்ன
மொழிந்துநெஞ் சழிந்து நிற்பார்.

1.7.23

414 முகம்மது பேரி னும்மால்
வடுவரு மாகி லிந்தச்
செகமகி ழுலிமா வென்னுந்
திருந்திழை பழியு மீன்ற
நகைமணி முறுவ லாமி
னாவுயிர்ப் பழியு மல்லாற்
பகைபெரி துடைய ராகிப்
பழியெலாஞ் சுமப்பீ ரென்றார்.

1.7.24

415 இத்திறஞ் சிறுவர் கூற வியலபு
துல்லா வென்னுஞ்
சித்திர வடிவன் செவ்வாய்
திறந்திரு வரையு நோக்கி
வித்தகர் முகம்ம தின்னை
விடுமெனை நுங்கட் கேற்ற
குத்திரங் கொலையா தேனுங்
குறித்ததி முடித்தி ரென்றான்.

416 சிறுவர்க ளுரைக்கு மாற்றங்
 கேட்டபின் ஜிபுற யீலு
 மறநெறி மீக்கா யீலு மதிசயித்
 தகத்தி னுள்ளே
 மூறுவல்செய் துரையா தொன்று
 மொழிந்தில ராகிச் செவ்வி
 நிறைமுகம் மதுவைச் சேர்ந்த
 நிழலிடைப் படுத்தல் செய்தார்.

417 படுத்தொளி பரப்புஞ் செவ்வி
 முகம்மதைப் பார்த்துக் கூன்வா
 ளெடுத்துநாற் றிசையு நோக்கி
 யியல்பெற வுரத்தி னேரே
 வடுப்பட ஓன்றி நொய்தாய்
 வகிர்ந்திடும் போதி னெஞ்சந்
 திடுக்கொடு பதறி நின்ற
 சிறுவர்கள் சிதறி னாரே.

418 நேயமுற் றுரத்தைக் கீண்டு
 நிறையொளி பொங்குங் கஞ்சக்
 காய்முகை கிழித்துள் ளூற்ற
 கறுப்பொடு கசடு மான

மாயவன் கூற்றை மாற்றி
வழுவறக் கழுவி மாறா
தாயுநன் னினைவீ மானல்
லறிவுட னிறப்பல் செய்தார்.

1.7.28

419 உண்மையு நினைவுஞ் சேர்த்தி
யூறிலா துறப்பொ ருத்தி
வண்மைசேர் முகம்ம தின்றண்
மணிப்பிடர்த் தணிவ தாகத்
திண்மைகொள் புயமி ரண்டிற்
றெரிதர நடுவிற் றூய
வொண்ணிறப் புறவி னண்டத்
தோதிய வளவ தாக.

1.7.29

420 முத்திரை யென்னு மவ்வி
லாஞ்சனை டஹ்ரித்து மூவா
வுத்தமர் தெரிந்து நோக்கி
யொருவருக் கொருவர் சொல்வா
ரித்தகைக் குரிசி னின்ற
நிறையிடை கண்டோ ரெல்லாம்
பத்திவிட் டொளிருஞ் சொர்க்கப்
பலன்பதம் பெறுவ ரென்றே.

1.7.30

421 தரம்பெறு மாயி ரம்பேர்
நிறையெனச் சாற்றிப் பத்தா
யிரம்பெயர் நிறையுண் டென்ன
வியம்பிநூ றாயி ரம்பேர்க்
குரம்பெறக் கனமுண் டென்ன
வோதியோர் கோடி கோடி
நிரம்புமா னிடருக் குற்ற
நிறையென்று நிகழ்த்தி னாரே.

1.7.31

422 வகுத்தநாட் டொடுத்துப்
பின்னாள் வருவதோர் நாளீ
றாகத்
தொகுத்தவ சனங்க ளெல்லா
மிவரெடை தோன்றா தென்னப்
பகுத்தவர் பார்த்துப் பாரிற்
படைப்புள சனங்க ளெல்லா
மிகத்திவர் ஷபாஅத் தாலீ
டேறுவ ரென்ருஞ் சொன்னார்.

1.7.32

423 அதிசயித் துரைத்து நின்றங்
ககுமது சிரசைத் தொட்டுத்
துதிசெய்து முத்த மிட்டுத்
தூயவன் றோழ ரான
புதியதோர் ஹபீபுல் லாவென்

றோதிய பேரும் போர்த்து
மதிமகிழ்ந் துவகை பொங்கி
வானவர் வாழ்த்திச் சொல்வார். 1.7.33

424 அருமறை முகம்ம தேநும்
மகத்தினி லஞ்சல் வேண்டாம்
வரமுறு புதுமை நும்பால்
வருவதுண் டனேக மந்தத்
தரமறிந் துவகை யெய்து
முமக்கெனச் சாற்றிப் போற்றிப்
பெரியவ னருளால் வானோர்
பேருல கடைந்தா ரன்றே. 1.7.34

425 ஓடிய சிறுவர் கானொந்
துலைந்திளைத் துடலம் வேர்த்து
வாடிய முகத்திற் கண்ணீர்
மார்பக நனைப்பச் சோர்ந்து
பாடியிற் புகுந்து தங்கண்
மனப்பயங் கரத்தை வந்து
கூடிய பெயருக் கெல்லாம்
வகைவகை கூறு கின்றார். 1.7.35

426 அப்பொழு தப்துல் லாவும்

லமுறத்து மமுது விம்மி
யெய்ப்பொடு மேங்கி யேங்கி
யீன்றவர் முகத்தை நோக்கி
மைப்படுங் கவிகை வள்ளன்
முகம்மதைக் கொன்றா ரென்று
செப்பிய மாற்றக் கூற்றஞ்
செவிப்புக மயங்கி வீழ்ந்தார்.

1.7.36

427 ஆரிது தெருமந் துள்ளத்
தறிவழிந் தாவி சோரக்
காரிகை யலிமா பூண்ட கலன்பல
திசையுஞ் சிந்த
வேரியங் குழன்மா மேக
மின்னென மேனி தேம்பிப்
பாரினிற் புரண்டே றுண்ட
மயிலெனப் பதைக்க லுற்றார்.

1.7.37

428 பதைத்தெழுந் தையோ
வென்னப் பாலக னப்துல்
லாவை
மதித்துமுன் னடத்திக் காந்தண்
மலர்க்கரஞ் சிரசி லேற்றி
யுதித்தெழுங் கமலப் பாத
முதிரங்கொப் பளிப்பக் கானின்

மிதித்தலைந் திடுங்கொம்
பொப்ப விரைவினி னடந்து
சென்றார்.

1.7.38

429 அயிரொழித் தரம்பொற் றேய்க்கு
மறக்கொடும் பரற்கா னேகிக்
குயில்புரை சொல்லார் செல்லக்
கோட்டுவாய் நிழலின் கண்ணே
யியிருந்தம் மனமுங் கண்ணு
மோருருக் கண்ட தன்ன
செயிரற மகன்வா னோக்கி
நின்றிடுங் செய்தி கண்டார்.

1.7.39

430 கண்ணினின் மணியே யெந்தங்
கருத்துறு மறிவே காமர்
விண்ணினிற் குறைப டாமல்
விளங்கிய மதிய மேயிம்
மண்ணினுக் கரசே நந்த
மனைக்குறு செல்வ மேயெம்
புண்ணியப் பலனே யென்னப்
பூங்கொடி யெடுத்த ணைத்தார்.

1.7.40

431 வடிவுறு மேனி நோக்கி மாமதி

வதன நோக்கி
யுடலுறும் வடுக்கா ணேனிங்
குற்றவை யுரைப்பா யென்று
கொடியிடை யலிமா கூறக்
கொடுவரை முழையிற் றோன்று
மடலுறு சீய மன்ன அகமது 1.7.41
புகல லுற்றார்.

432 இத்தரு நிழலி லியாங்க
ளிருக்கையி லிருவர் வந்தேன்
கைத்தலம் பற்ற நின்ற காளையர்
வெருவி யேகப்
பத்திர மாயென் றன்னைப்
படிமிசைக் கிடத்திக் கூன்வாள்
வைத்துரங் கீண்டல் கண்டேன்
மறுத்தொன்றுந் தெரிகிலேனே. 1.7.42

433 நினைவொடு மெழுந்தேன்
பின்னென் னெஞ்சினில் வடுவுங்
காணேன்
மனமகிழ்ந் திருவ ரும்மெய்
மகிழ்ச்சியா லெனது சென்னி
தனையுறத் தடவி முத்திச்
சஞ்சலம் வேண்டா நும்பாற்

கனபுது மைகளுண் டென்றோர்
காரணப் பெயரு மிட்டார்.

1.7.43

434 ஈதலா லனேக மாற்ற
மெடுத்தெடுத்தியம்பி யென்னை
மாதவ முகம்ம தேநல்
வரிசையின் மணியே யென்ன
வோதின ரோதி வானத்
துறைந்திடல் பார்த்து நின்றேன்
றாதையு நீரு மென்னைத்
தழுவவுங் கண்டே னென்றார்.

1.7.44

435 உரைத்தவிச் செய்தி யெல்லா
மூரவ ருடனு முற்ற
வரைச்சிலை சுமந்த திண்டோண்
மன்னரா ரிதுவு மோசைத்
திரைக்கொடிப் பவள மன்ன
சேயிழை யலிமா வுங்கேட்
டிரைத்தக மகிழ்ச்சி பொங்கி
யெழுந்துதம் பதியிற் புக்கார்.

1.7.45

436 வேறு
வாடு மெல்லிழைப் பாதிநுண்

ணிடையி லலிமா
கூடி வந்தவ ரனைவர்க்கு
நன்மொழி கொடுத்து
நாடி நும்மனை புகுமெனத்
தமார்களை நடத்தித்
தேடி டாப்பொருண் முகம்மதை 1.7.46
மனைவயிற் செறித்தார்.

437 வனந்த னிற்செலுஞ் சிறுவரோ
டிணக்கிலார் மறியி
னிளந்த னிற்றொடர்ந் தேகவு
மனத்தினி லியையார்
சினந்த சின்மொழி மறந்தொரு
நாளினுஞ் செப்பா
ரனந்த ரத்தவர் மனையினிற்
புகுத்தியு மறியார். 1.7.47

438 சேம மாகிய பொருளினைக்
காத்திடுந் திறம்போல்
வாம மாமணி முகம்மதை
வளர்க்குமந் நாளிற்
றாம வெண்புயத் தினர்நசு
றானிக டடஞ்சூழ்
பூம லர்ப்பொழில் குனையின்வந்

தடைந்தனர் புதிதாய்.

1.7.48

439 ஹபஷி நாட்டினி லுறைநசு
றானிக ளானோர்
குவித ருந்தனக் கொடியலி
மாவையுங் கூண்டு
கவின்ப முத்தொழு கியமுகம்
மதுவையுங் கண்டு
செவியி ராசிய மொருவருக்
கொருவர்செப் பினரால்.

1.7.
49

440 நபியெ னும்பெரு முத்திரைக்
குறியும்பொன் னகர்க்கும்
புவியி னுக்குமோ ரரசெனப்
பொருந்திலக் கணமு
மவிரொ ளித்திரு மேனியு
மவயவத் தழகு
முவையெ லாமறிந் திவர்நபி
யெனவுளத் திசைந்தார்.

1.7.50

441 புனைம ணிப்புய ராரிதுக்
குயிரெனப் பொருந்து
மனைவி யாகிய மயிலலி
மாமுனம் வந்து
கனைத ருங்கட லமுதமென

வாழ்த்தியுட் களித்து
வினைய மாய்நக றானிகள்
சிலமொழி விரித்தார்.

1.7.51

442 உங்க டம்மனைக் குளதொரு
குழந்தையும் முயிர்போ
லெங்க டம்மனத் துவகையால்
வளர்ப்பதற் கிசைந்தோந்
திங்கள் வாணுத லளித்தியேற்
செல்வமுஞ் செருக்கும்
பொங்கு மாநிதி தருகுவ
மியாமெனப் புகன்றார்.

1.7.52

443 நன்று நும்மனத் தெண்ணிய
வுவகையா னடுக்க
மின்றிக் கேட்பதெக் குழந்தைநீ
ரியம்புமென் றிசைத்தார்
வென்றி மற்புயன் முகம்மது
வெனப்பெயர் விரித்தார்
குன்று போன்முலை செவிசுட
மனங்கொதித் திடவே.

1.7.53

444 புகன்ற புன்மொழி போதுநும்
பதிபுகப் போது

மிகழ்ந்தி ருந்திராற் பழிவரு
மூரிலெம் மினத்தார்
திகழ்ந்தி ருப்பவ ரறிகிலர்
கேட்கிலோ செகுப்ப
ரகந்தனைப்புற மிடுஞ்செலும்
போமென வறைந்தார்.

1.7.54

445 காட்டி னிற்புஜ விளைந்தகா
ரணத்தையும் ஹபஷா
நாட்டி லுற்றவர் கேட்டகா
ரியங்களு நறவூ
ரேட்டி லங்கிதழ்ப் பதத்தலி
மாமனத் தெண்ணிக்
கூட்டித் தாயிடஞ் சேர்ப்பதே
கருத்தெனக் குறித்தார்.

1.7.55

446 வருட மைந்துமோர் திங்களுஞ்
சென்றது மக்கா
புரம டைந்தியா முகம்மதைப்
புகழொடும் பொருவில்
அரிவை யாமினா வகத்திடைப்
புகுத்தலே யறிவென்
றுரைத ரத்திற லாரிது மனங்களித்
துவந்தார்.

447 மாத வழுகம் மதும்வரி விழியலி
 மாவுங்
 கோத றுந்துணை வரும்வழித்
 துணையுடன் கூடித்
 தீது றுங்கொடும் பாலையுங்
 குறிஞ்சியுஞ் சேர்ந்த
 பாதை யின்றரு நிழலிளைப்
 பாறினர் பரிவாய்.

448 இறங்கி யங்கிருந் தெழுத்திட
 நினைக்குமந் நேரம்
 பிறங்கு மோர்கர நீடரக்
 கண்டனர் பெரிதா
 யறங்கி டந்தொளிர் முகம்மதை
 காண்கில ரலிமா
 மறங்கி டந்தவேற் கட்கடன்
 மடைதிறந் தனவே.

449 என்ன மாயமிங் கென்னென
 நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
 வன்ன மென்மலர்க் கரநெரித்
 துதரத்தில் வைத்துத்

துன்னு பூங்குழல் விரிதரச்
செவ்விதழ் துடிப்பக்
கன்னி மாமயில் கலங்கினர்
புலம்பி கதறி.

1.7.59

450 படியின் மீதினி லோடுவர்
தேடுவர் பதறிக்
கடிதிற் கன்முழை முட்செறி
பொதும்பினுங் கவிழ்ந்து
நெடிது நோக்குவர் செடியறக்
கிளறுவர் நிகரில்
வடிவு றும்மக வேயெனக்
கூவுவர் வருந்தி.

1.7.60

451 வெய்ய கானிடை நீங்கவுங்
காண்கிலன் வேறோர்
கைய லாற்பினைப் பிறரெடுத்
தேகவுங் காணே
னுய்யு மாறினி யேதென
வுலைந்துட லொடுங்கி
அய்ய கோமக னேவிதி
யோவென வழுதார்.

1.7.61

452 கவச வல்லுரங் கீண்டவர்

வஞ்சனைக் கருத்தோ
ஹபஷி மாநசு றானிகண்
மாயமோ வலது
புவியிற் பூதங்க ளலகைகள்
செய்தொழிற் பொருளோ
வெவர்க ளிவ்விடர் செய்தவ
ரெனமன மிடைந்தார். 1.7.62

453 வஞ்சி மெல்லிடை வாட்டமு
நடுக்கமும் வாசக்
கஞ்ச மென்முகக் கோட்டமுங்
கண்ணினீர்க் கவிழ்ப்புங்
கொஞ்ச மென்மொழி குழறிடப்
புலம்பிய குறிப்பு
மஞ்சி நின்றதும் பயந்தொடுங்
கியவர லாறும். 1.7.63

454 கரிய பூங்குழல் சென்னிறப்
பூழ்தியிற் கரந்து
விரித ரக்கிடந் தொளிருமெய்
பதைத்துவாய் வெளிளி
யெரியு நெய்யிடை யிட்டபைந்
தளிரென விருந்த
வரிவை தன்வயி னெறிசெலும்

பேர்க்கண் டடைந்தார்.

1.7.64

455 ஏது வந்தவை யென்றடைந்
தவர்சில ரியம்பக்
கோதை யீரென துறுகுலக்
களிறொரு குழந்தை
தீதி லாப்பெயர் முகம்மது
வெனுஞ்சிறு வரையிப்
பாதை யின்னிழந் தேன்கொடி
யேனெனப் பகர்ந்தார்.

1.7.65

456 கேட்ட பேர்கடம் மனம்பயந்
தறக்கெடி கலங்கிக்
காட்டி னிப்பெரும் புதுமையைக்
கருத்தினிற் றெள்ளந்து
மூட்டும் வல்வினை பிரித்திட
முடித்தவன் முறையாய்க்
கூட்டி விப்பதும் வலியதோ
கூட்டுவன் கோதாய்.

1.7.66

457 எனவெ டுத்தநன் மொழிகளா
லிவர்கருத் தியைய
நனைத ருங்குழன் மடந்தையர்
தேற்றியு நடுக்கந்

தினையி னவ்வள வாயினுந்
தேறிலர் தியங்கு
மனைய காலையில்
விருத்தனென் றொருத்தன்வந்
தடைந்தான்.

1.7.67

458 கையி லூன்றிய தடியுமோர்
கயிற்கவி கையுமாய்
மெய்யெ லாநரம் பெழுந்துல
ரியவிரி திரையாய்த்
துய்ய நூல்விரித் தனநரை
துலங்கிடக் கூனி
நையு மென்றலை நடுக்கொடு
மெலமெல நடந்தே.

1.7.68

459 வந்து தோன்றிய முதியவ
னரிவைநின் மனத்தி
னொந்தி ருந்தவா றேதெனப்
பூவொடி நுவன்றார்
கந்த டர்க்கயக் களிற்றெனு
முகம்மதைக் காணிற்
சிந்தி னேனுயிர் சிந்தவு
நினைத்தன னெனவே.

1.7.69

460 திருந்து மென்மலர்க்
கொடியிடை கேட்டிநின் சிந்தை
வருந்த னின்றிரு மகன்முகம்
மதுவையிவ் வழியிற்
பொருந்தக் கூட்டுறுந்
தெய்வமொன் றுளதியாம்
புகுந்தங்
கிருந்து கேட்குவம் வம்மென 1.7.70
நன்மொழி யிசைத்தான்.

461 விருத்த னம்மொழி யியம்பிட
விளங்கிழை யலிமா
கருத்தி லுற்றிவை யறிகுவ
மெனநடுக் கானிற்
குருத்த செங்கதி ருதித்தெனக்
கொடுமுடி யியற்றி
யிருத்து மாலயத் தேகின
ரவன்மொழிக் கிசைந்தே. 1.7.71

462 முருகு லாங்குழன் மடந்தையர்க்
காய்நரை முதியோன்
செருகு பொன்மலர்க் கோயிலிற்
காவணத் தினினின்
றுருகு தன்மனப் பயத்தொடும்

வாய்புதைத் தொதுங்கிப்
பொருவி லாமணி யேழுத்
லேயெனப் புகழ்ந்தான்.

1.7.72

463 போற்றித் தெண்டனிட்
டெழுந்தொரு வரமெனப்
புகன்று
கூற்ற டர்ந்தவேல் விழியெளி
யவளிவள் குழந்தை
மாற்ற லர்க்கரி வடிவுறும்
பெயர்முகம் மதுவை
யாற்றி னிலிழந் தாளருள்
வாயென வறைந்தான்.

1.7.73

464 மாது தன்மகன் முகம்மது
வெனும்பெயர் சிலையின்
காதி னுட்புகக் கருத்துறக்
கலங்கிமெய் நடுங்கிப்
பாதை யிற்புகு முதியவன்
பதமலர் கெதியா
மோதி வீழ்ந்தது முகந்தரை
படமுனங் கியதே.

1.7.74

465 சிலைம ருண்டது கண்டலி

மாமனந் திடுக்கிட்
டலைவி னோடற நரைமுதி
யவன்முக நோக்கிக்
கொலைகொ னீசெலு நெறிகுறு
கெனக்கொழுங் கமலத்
திலையின் மேனடுத் துளியென
வழியினின் றிடைந்தார்.

1.7.75

466 இந்த நாளையிற் றேவத
மவன்பெய ரியம்ப
வந்த போதினிற் றலைமுகங்
கவிழ்ந்தது மடவா
யுந்த மைந்தனுக் குடையவன்
வேறுள னொருவ
னந்த நாயக னிடத்தினி
லறைகென வகன்றான்.

1.7.76

467 ஆற்றி ருந்தெழுந் திருகையுஞ்
சிரசினி லாக்கித்
தூற்றும் வேல்விழி நீரிடுஞ்
சுவடுகண் மறைப்ப
நாற்றி சையினுங் கண்மலர்
பரப்பிட நடந்து

தேற்று நன்மறை மக்கமா
நகரினைச் சேர்ந்தார்.

1.7.77

468 அபுதுல் முத்தலி பெனுமர
சணிமனை யடுத்துச்
சுவன நாயகக் குரிசிலை
வழியிடை தோற்றிப்
புவியிற் றோன்றிய துன்பமு
முதியவன் புகலச்
சவிகெ டப்பெருந் தேவதந்
தரைபடிந் ததுவும்.

1.7.78

469 மரும லர்த்தொடைத் தடம்புயர்
செவிமடற் றுளையிற்
றிருக வெந்துதீ யுமிழ்ந்தவே
றிணித்தன சிவணக்
கருகி யீரலுஞ் சிந்திடத்
தெளமனங் கலங்கி
யுருகக் கூறின ரூற்றெடுத்
தொழுகுநீர் விழியார்.

1.7.79

470 பழுதி ருந்தசொற் கேட்டலும்
படர்ந்தசெந் நெருப்பி
லொழுகு மென்மெழு காயுறு

கருத்தழிந் துடைந்து
கொழும டற்செழுங் கமலமென்
மலர்முகம் கூம்பி
யழுது சஞ்சலத் துறைந்தன
ரப்துல்முத் தலிபு. 1.7.80

471 கலவை மான்மத மார்பகஞ்
சிவந்தகட் டரளங்
குலவ வந்தவை
யெவைகொலென் றினத்தவர்
கூற
மலையெ னுந்திடக் கடக்கரி
யுதிரம்வாய் மடுத்துண்
டுலவு வேற்கர ருற்றவை
யனைத்தையு முரைத்தார். 1.7.81

472 மலைய டங்கலுந் தடவியும்
வனத்தினை வகிர்ந்துந்
தொலைவிற் றீவினுஞ் சுற்றியு
முகம்மதைத் தொடர்ந்து
நிலைத ருங்கதிர் படுமுனந்
தருகுவ நுமது
நலித லைத்தவிர் மெனத்திசை
திசைதொறு நடந்தார். 1.7.82

473 பரற்செ நிந்தகா னிடத்தினும்
பருப்பத நெறியும்
விரற்பு குந்திடா வனத்தினும்
வேறுசிற் றூரு
மிரைத்த பீடிகை மாடமா நகரிக
ளெவையு
நிரைத்துத் தேடியுங் காண்கில
மெனநிகழ்த் தினரே.

1.7.83

474 அகந்த யங்கிமெய் மறந்தெழி
லப்துல்முத் தலிபு
வகிர்ந்து பேரொளி திருந்திட
விரிந்தகஃ பாவிற்
புகுந்து சுற்றிவந் தடிபணிந்
திறைஞ்சிவாய் புதைத்து
நெகிழ்ந்த நெஞ்சினோ டாகுலத்
தயருமந் நேரம்.

1.7.84

475 தரையில் வானகத் திருந்திறங்
கியதொரு சத்தம்
விரைக மழ்ந்திடுங் ககுபத்துல்
லாவிற்றென் மேல்பா
னிரைம லர்த்தடத் தோடையின்
வாழையி னிழற்கீ

ழரிய மாமறை முகம்மதங்
கிருப்பதென் றதிர்ந்தே.

1.7.85

476 அந்த ரத்தினின் முழங்கிய
மொழிவழி யறிந்து
சிந்தை கூரவத் திசையினிற்
சிலருடன் செலும்போழ்
திந்து தண்கலை யெண்ணிரண்
டுடனிறைந் திறங்கி
வந்தி ருந்ததொத் திருந்தன
ரெழின்முகம் மதுவே.

1.7.86

477 கதலி நீழலி லிருந்தொளிர்
குரிசிலைக் கண்டென்
மதலை தம்மிரு கண்மணி
யேமுகம் மதுவே
யதிரு மைக்கடற் றரளமே
யெனவட லரச
ரிதய மீதுறக் களித்துத்தம்
மிருகரத் தெடுத்தார்.

1.7.87

478 அடைய லர்க்கரி யேறெனு
மப்துல்முத் தலிபு

கொடிமி டைந்தசை புரிசைசூழ்
நகரினைக் குறுகிக்
கடிம லர்க்குழ லாமினா
செழுமலர்க் கரத்தில்
வடிவின் மிக்குயர் முகம்மதைக் 1.7.88
கொடுத்தனர் மகிழ்ந்தே.

479 கண்ணி ருந்தொளிர் மணியெனக்
கண்டுகண் களித்துட்
புண்ணி ருந்தென விடுந்திடுந்
துன்பமும் போக்கி
வண்ண வார்குழ லாமினா
முகம்மதை வாழ்த்தி
யெண்ண மொன்றுநம்
மிடத்திலை யெனச்சிறந்
திருந்தார். 1.7.89

480 அடர்ந்த செவ்வரிக் கொடிபட
ரரிவிழி யலிமா
தொடர்ந்த தன்மனத் திருட்களி
வாளினாற் றுணித்து
மடந்தை யாமினா மனையினில்
வரமலர்க் கரத்தா
லிடம்பெ றத்தழீஇ யிருவரு 1.7.

481 போது லாங்குழ லாமினா

வெனுமணிப் பூவைச்

சாதெ னுங்குலத் தாரலி மாவுறத்

தழுவி

யாத ரத்தொடு முகம்மதை

யெடுத்துமுத் தாடிச்

சீத வெண்பொழிற்

குனைனெனும் பதியினைச்

சேர்ந்தார்.

1.7.91

இலாஞ்சனை தரித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 7-க்குத் திருவிருத்தம்...481

[உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப](#)

1.8. புனல் விளையாட்டுப் படலம்

482 அலத்தக மலர்ப்பதந் தாமி

னாவெழிற்

சிலைத்தடப் புயமுகம்

மதுமெய்ச் சீர்பெறக்

கலைத்தட மதியென வளரக்
கண்டுறு
நலத்தரு கண்களித் திருக்கு
நாளினில்.

1.8. 1

483 பொறிநிக ராமினா வென்னும்
பூங்கொடி
யறிவக முகம்மதைக் கூட்டி
யாதிநா
னெறிதரு மக்கமா நகரை
நீங்கியே
செறிவள மதினமா நகரிற்
சென்றனர்.

1.8.2

484 தன்னுயி ரனையமுன் னவரிற்
சார்ந்தவர்
பொன்னடி வணங்கிய பொருவி
றங்கையை
யென்னுயி ரென்னுயி ரெனத்தழீ
இக்குல
மன்னுயிர் முகம்மதை யெடுத்து
வாழ்த்தினார்.

1.8.3

485 பிடிநடை யமினா பெரிய

தந்தைதம்
வடிவுறு மைந்தரு மன்னு
சின்னையர்
குடிவளர்த் திடுங்குலக் கொற்ற
வேந்தரு
மடிகளென் றகுமதி னடியைப்
போற்றினார்.

1.8. 4

486 அனநடைச் சின்மொழி யாமி
னாதிருத்
தனையருந் தம்பிய ரியாருந்
தன்குல
மனைமயி லனைவரு மனம
கிழ்ச்சியாற்
கனைகட லமுதென நபியைக்
காழுற்றார்.

1.8.5

487 இப்பெரு முவகையுற் றிருப்ப
மன்னெறிக்
கொப்பரு மதீனமென் றோது
மூரிடைத்
துப்புறழ் மதுரவாய்ச் சிறுவர்
சூழ்தர

மைப்புயன் முகம்மதோர் வாவி
நண்ணினார். 1.8.6

488 பண்ணரு மறைநபி பாரிற்
றோன்றிய
நண்ணிய புனல்விளை யாட
நாடுநா
ளெண்ணுற வடுத்ததென் நிறங்கி
வானதி
மண்ணினிற் குடியிருந் தனைய
வாவிடே. 1.8.7

489 வடுவிழித் தடமுலை யார்கண்
மாமத
னடறரு முசையி னார்தம்
மாருயிர்க்
கடகரி யெனுமபுல் காசிம்
செல்வம்போ
லிடனறப் பெருகியங் கிருந்த
வாவிடே. 1.8.8

490 சேடுறு முகம்மது செவ்வி
வாய்ப்பநீ
ராடுவ திஃதென வாவி யம்புயம்
பாடுறு மாசணு காது பைந்துண

ரேடலர் போர்வைபோர்த் திருந்த
தொத்ததே. 1.8.9

491 கரைதவழ் தென்றலங் காலி
னால்விரை
சொரிமலர் வாவிநீ ரசைந்து
தோன்றுவ
தரிதிரைக் கரங்களிற் சங்க
மார்த்திட
விருகரை முத்தெடுத் தெறிதல்
போலுமே. 1.8.10

492 தேன்மலர்ச் சண்பகஞ் செறிந்த
நீழலும்
பானிறக் கதிர்மணற் பரப்பு
மன்னமுஞ்
சூன்முதிர் குடவளைத்
தொனியும் வைகிய
கான்மலர் வாவிசண் களிப்ப
நோக்கினார். 1.8.11

493 மணிமுர சதிரறா மதீன மாநகர்த்
திணிபுய வரசர்கள் செல்வ
ரியாவரும்
பணிமணி முகம்மது நிறைந்த

பங்கயத்

தணிதிகழ் வாவிநீ ராட லுற்றனர். 1.8.12

494 நிறைதட மசைதலா னிகரி

லாமுத

லிறையவன் றூதர்தம் மிடத்தின்

மூழ்குறக்

குறைபடா வரியமெய் குளிரு

மோவென

நறைபுனல் கலங்கியுண்

ணடுங்கல் போன்றதே.

1.8.13

495 பம்புநீர் வாவிசுண் குளிர்ந்திப்

பாரிடை

யெம்பெரு மானம திடத்தின்

மூழ்கலாற்

செம்பொனா டவர்க்குறாச்

சீர்பெற் றோமெனக்

கம்பித மம்புயக் கரங்கள்

காட்டுமே.

1.8.14

496 தங்கிய புனலிடை குளிப்பத்

தத்துநீ

ரெங்கணுங் கரைதவழ்ந் திழிந்து

தோன்றுவ
கங்கைதன் னுள்ளகங் களிப்புற்
றானந்தம்
பொங்கியே யுடற்புறம் பொசிவ 1.8.15
போன்றதே.

497 வடிவுறு முகம்மது வாவித்
தண்புன
லிடைகுளித் துயர்தர விலங்கும்
வாண்முகம்
படிமிசை யாயிரங் கலைகொள்
பான்மதி
கடலிடை முளைத்தெழுங் காட்சி 1.8.16
போன்றதே.

498 வருந்திமெய் நடுக்கொடு
மரைகண் மூழ்குவ
தருந்தவப் பேறெனு மகும்
தின்றிருக்
கருந்தடங் கண்முகந் தாள்கைக்
கொப்பெனப்
பொருந்துறோ மெனவனம்
புகுதல் போன்றதே. 1.8.17

499 அகமது வாவிநீ ராடல்

காண்டலுஞ்
சகமகிழ் தடக்கரைத் தருக்க
டேமலர்
வகைவகை சொரிந்தன வெற்றி
வானவர்
புகழொடும் பொன்மலர்
பொழிவ போன்றவே.

1.8.18

500 மதுமலர்த் தேனையுண் டிருந்த
வண்டினம்
புதுமணச் சுரும்பொடு மிசைத்த
பொங்கிசை
சதுமறை முகம்மது தழைத்து
வாழ்கவென்
றதிவிதப் புகழெடுத் தறைத
லன்னதே.

1.8.19

501 பின்னிய தடத்தரு சினையிற்
பேடொடு
மன்னிய குயிலினம் வாய்விட்
டார்ப்பது
கன்னலஞ் சுவைக்கலி மாவை
நந்நபிக்

கின்னண மியம்புமென்
றிசைத்தல் போலுமே.

1.8.20

502 பொன்முடி வேந்தர்கள் புதல்வர்
தம்மொடு

மன்னவர் முகம்மதும் வாவி

நீர்குளித்

தன்னமென் றூவியி னரிய

வெண்டுகின்

மின்னினைப் பொதிந்தென

வரையில் வீக்கினார்.

1.8.21

503 கணமணிக் கலன்பல வணிந்து
கள்ளறா

மணமலர் மாலிகை சூடி

வான்றொடு

பணர்தரு பாசடைத் தருவின்

பாலுயிருத்

துணைவரோ டரியெனத்

தோன்றல் வைகினார்.

1.8.22

504 வரிவளைத் தடம்புனை மதீன
மாநகர்க்

குரியவர் குபிரினி லுறையெ

கூதிக
ளரிதினிற் றடக்கரை யடுத்துப்
பூமழை
சொரிதல்கண் டகுமதைச் சூழ்ந்து
நோக்கினார். 1.8.23

505 பாலுறச் செழுங்கதிர் பரப்பி
மென்கணைக்
காலுற வளர்ந்தசெங் கரமும்
பொன்மலை
போலென வீங்கிய புயமு
மாழுகக்
கோலமுங் காட்சியென்
றுணர்ந்து கூறினார். 1.8.24

506 மண்ணகத் துதித்தமா னுடன்கொ
லோவலால்
விண்ணகத் தமரர்கள் வேந்த
னோவென
வெண்ணிய வெண்ணகத் தடங்கி
லாவெழி
லண்ணலைப் பார்த்துத் தைய
முற்றனர். 1.8.25

507 முத்திரை யொன்றுள முழுது
மெய்யினிற்
பத்திவிட் டொளிர்வன பாதம்
பாருறாச்
சித்திர நீழலுந் தெரியக்
காண்குறா
வித்திற நபியெனத் துணிந்தி
யற்றினார்.

1.8.26

508 பூரண மதியமே போலவ்
பின்னைநாட்
டாரணி தனினபி வருவர்
சான்றென
வாரணத் துணர்ந்தறிந் தறிஞர்
கூறிய
காரணக் குறிப்பிவர் காணுங்
காணென்றார்.

1.8.27

509 கண்டவர் கேட்டவர்க் குரைப்பக்
காதினிற்
கொண்டவர் கருத்தினிற் குறித்து
சாவுவ
ரண்டர்நா யகநபி யுண்டென்
றாதிநூல்

விண்டது தவறுறா மெய்யென்
றோதுவார்.

1.8.28

510 தேந்தரு தடத்தரு விடுத்துச்
செம்மலு
மாந்தர்கண் களிப்புற மனையிற்
புக்கபி
னேந்தெழி லாமினா வினமு
மாயமுந்
தாந்தம துளங்களி னெண்ணஞ்
சாற்றுவார்.

1.8.29

511 நபியெனு மொருவர்பின் னாளிற்
றோன்றியிப்
புவியிடை வருவரென் றோதிப்
போந்தவ
ரிவரெனக் குறித்தன ரினியிவ்
வூரிடைக்
கவர்மனக் காபிர்கள் கொடியர்
காணென்றார்.

1.8.30

512 குருத்திறன் முகம்மதைக்
குடியிவ் வூரிடை
யிருத்துதல் பழுதுநம் மினத்த

ரியாவர்க்கும்
பொருத்தமில் லெனமனம்
புழுங்கித் தங்குலத்
திருத்திழை யாமினா வறியச்
செப்பினார்.

1.8.31

513 தம்பியர் தனையர்சொற் கேட்டுத்
தம்முளம்
வெம்பியே யாமினா மிகவி
சாரமிட்
டம்பினை யடர்ந்தகண் ணாலி
சிந்திட
நம்பியை நோக்கித்தந் நகரை
நாடினார்.

1.8.32

514 இனத்துளார் தங்கடம் மிதயத்
துள்ளுயிர்ப்
புனக்கொடி துன்புறப் புந்தி
கூர்தர
நினைத்தநன் மொழிபல
நிகழ்த்திப் பங்கய
நனைத்தட மக்கமா நகர்க்க
னுப்பினார்.

1.8.33

515 விட்டொளிர் விளங்குமி னாமி

னாநறுங்

கட்டழ ககுமதை நடத்திக்

கள்ளறா

வட்டிலை முள்ளரை வனச

வாவியு

நெட்டிலை முளிக்கழைக் காடு

நீந்தினார்.

1.8.34

516 கொடியிடை யாமினா

வென்னுங் கோதையோர்

பிடியென வனமெலாம் பெருக

மான்மதக்

கடிகமழ் முகம்மதோர் கன்றும்

போலவே

யடவிவிட் டகன்றபு வாவி

லாயினார்.

1.8.35

517 கருவிளை வரிவிழிக் கன்னி

யாமினா

வரியமெய் நடுக்கமுற் றவலித்

தேங்கவே

சுரமென வெருபகை தோன்றித்

துக்கமுற்

நிரவலர் போற்றனி யிறந்திட்
டாரரோ.

1.8.36

518 அரசர்நா யகநபிக் காண்டோ

ராறுட

னொருதிருத் திங்களு நிறைந்த

தோதிய

வரிதினிற் கணக்கிலக் காக

வாண்டுமோ

ரிருபஃ தாமினா விறந்த காலமே. 1.8.37

519 தாயிறத் தலுமனஞ் சலித்துச்

சஞ்சலத்

தீயினிற் கிரிமியிற் றிடுக்கிட்

டேங்கியே

மாயிரும் புவியிடை தனித்து

மன்னுயிர்

போயின தெனநி னைவறப்

புலம்பினார்.

1.8.38

520 சிறுகுடி யெனமபு லாவிற்

சேர்ந்தவர்

மறைநபி முகம்மதின் வாட்டந்

தேற்றியே

குறைவறாக் கற்பெனுங் கோதை
மாதினை

யறைமறை முழக்கொ
டும்மெடுத்த தடக்கினார். 1.8.39

521 ஒலிபுனர் றடத்தபு வாவி

லுள்ளவர்

கலியிரு டுரந்தசெங் கவிகை

வள்ளறந்

நலிதலைப் போக்கிமக் காவை

நாடியே

வலிதனிற் பாசரம் வரைந்திட்

டாரரோ.

1.8.40

522 சிலைநுத லாமினா விறந்த

செய்தியின்

மலைவுறு வாசகங் கண்டு

வாய்புலர்ந்

தலைகுலைந் தப்துல்முத் தலிபு

மன்றுதந்

நிலைதடு மாறியுள் ளறிவு

நீங்கினார்.

1.8.41

523 மனத்துலை கவலையை மாற்றித்

தம்முயி
ரினத்தவர் சிலர்தமக் கிசைந்த
வாசக
மனைத்தையு முரைத்தபு வாவிற்
போய்நபி
தனைச்சிறு பொழுதினிற் றருதி
ரென்றனர்.

1.8.42

524 வில்லுற விசைத்தெறி சரத்தின்
வேகமா
யொல்லையிற் சிலரபு வாவிற்
லோடியே
மல்லுறு புயமுகம் மதுவைக்
கண்டுநற்
சொல்லொடுந் தேற்றியுட் டுயர
மாற்றினார்.

1.8.43

525 மதிமுக முகம்மதை மக்க
மாநகர்ப்
பதியினிற் கொடுவரப் பார்த்துச்
சிந்தைகூர்ந்
ததிசயித் தப்துல்முத் தலிபு
மாமலர்
பொதிதரு தடப்புயம் பொருந்தப்

புல்லினார்.

1.8.44

526 மண்ணினிற் பதமுறா வள்ள

றம்மைதங்

கண்ணெதிர் விட்டக லாத

காட்சியா

யெண்ணியுள் ளகத்தினி லிருத்தி

யெங்குலப்

புண்ணிய மிதுகொலென் றுவந்து

பூரித்தார்.

1.8.45

527 இலைமலர் கிழிந்துதே னிழிய

வாய்மடுத்

தலகில்வண் டுண்டுபண்

ணார்க்குந் தார்ப்புயர்

கலைதெரி ஹபீபுல்லா

வென்னுங் காளைதந்

நிலைபெற வாண்டொரே ழாநி

றைந்தவே.

1.8.46

528 கனைகுரன் மும்மதக் களிற்றின்

மத்தகச்

தினையுறக் கீண்டுகிர் குடிக்குஞ்

சீயமே

யனையவ ரப்துல்முத் தலிபு

தந்திரு

மனையர செனநபி வளரு

நாளினில்.

1.8.47

529 தழையறக் கருகிநீர்த் தடங்கள்

வற்றிமெய்க்

குழைவொடு கானலைக் குறித்து

நீரென

வுழையின மோடியுள்

ளொடுங்கப் பாரிடை

மழையறச் சனமெலா மறுக்க

முற்றதே.

1.8.48

530 புவியிடை மழைபொழி யாத

நோவினா

லப்துல்முத் தலிபெனு மரசர்

நாயகர்

நபிதமைக் கூட்டிமுன் னடத்தி

யாங்கொரு

தவிசெனு முரம்புறு தலத்தி

ருத்தினார்.

1.8.49

531 இருகையு நபிதமை யேந்தச்
சொல்லித்தம்
மிருகர நபிதிருக் கரத்தை
யேந்தியே
யிருவரு மிரங்கிநின் றிரந்து
நோக்கவே
யிருவிசம் பிடைமழை யிறைத்த 1.8.50
தெங்குமே.

532 பாரின்றர் பெரும்புனல் பரந்த
செல்வமித்
தாருடை முகம்மதின் பறக்கத்
தாலென
ஆரினிற் றலைவருக் கியம்பி
யுண்மகிழ்ந்
தேர்பெறு மப்துல்முத் தலிபி
ருந்தனர்.

1.8.51

533 நறைபொழில் ஹபுசுநன்
னாட்டின் சேனையை
அறபிகள் பொருதுவெ றோரென்
றோதிய
திறன்று செய்திகேட்டிதுவுஞ்

செவ்விநூ
லிறைநபி பொருட்டலா
திலையென் றோதினார்.

1.8.52

534 நபிதிரு வயதிரு நான்குந்
திங்களுங்
கவினுற விரண்டுசென் றதற்பின்
காணுநாட்
புவியினிற் பத்துறப் பொருந்தும்
போதினி
லபுதுல்முத் தலிபுமே லுலக
டைந்தனர்.

1.8.53

535 விறகரத் தபுதுல்முத் தலிபு
மேலுல
கிற்புகுந் தாரென வினமு
மக்களுங்
கற்புடை மகளிருங் கமல
வாண்முகம்
பொற்பறப் புடைத்தமு தேங்கிப்
பொங்கினார்.

1.8.54

536 விதிமறை நூலவர் விருத்தர்
மன்னவ

ரிதமுற வந்தடுத் திரங்கும்
பேர்க்கெலா
மதிபல சொல்லியுட் புழுக்க
மாற்றியே
யதிவிதத் துடனெடுத் தடக்கி
னாரரோ.

1.8.55

537 சடங்குள தெவ்வையுந்
துடைத்துத் தங்குல
மடங்கலே றனையவர் கூண்டு
மாசிலாத்
தடம்புய முகம்மதை வளர்க்கத்
தக்கதோ
ரிடம்பெறு மனத்தவ ரெவரென்
றோதினார்.

1.8.56

538 அம்மொழி கேட்டபித் தாலி
பாகிய
மும்மதக் கரியுயிர் முகம்ம
துக்கினி
யெம்மனை யலதுவே றிடமுண்
டோவெனச்
செம்மலர்க் கரத்தெடுத்
தணைத்துச் சென்றனர்.

1.8.57

புனல் விளையாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்படலம் 8-க்குத் திருவிருத்தம் ..538
உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1..9 புகைறா கண்ட படலம்

539 மலையெ னத்திரட் புயரபுத்
தாலிபு மனையி
லலைக டற்புடை வருமுழு
மணியகு மதுவு
நிலைத ரித்தவெண் கதிட்மதி
நிகரென வளர
வுலைவில் செல்வமும்
வளர்ந்தன வென்றுபத்
தெனவே.

1.9. 1

540 சலத ரத்தைநேர் கரத்தபித் தாலிபு
தம்பாற்
குலவு வீரமுங் கல்வியும்
வெற்றியுங் குடியாய்
நலமு றப்புகுந் திருந்தன

நாடொறும் வனசத்
திலகு செல்வியு மிவர்மனை
முன்றில்வீற் றிருந்தாள்.

1.9.2

541 சுரபி யின்றிரள் கூன்றொறுத்
திரளொடுஞ் சுரந்த
கரிய மேதியின் குலமொரு
பெருங்கடல் கடுப்பப்
பெருகி யோங்கின கொறிகளும்
பல்கின பிறரும்
பருகப் பாறயிர் குறைவறப்
பெரும்பலன் படைத்தார்.

1.9.3

542 நான மெய்கமழ் வேதநா யகர்நம
திடத்தி
லான தாலிவை பெற்றன
மெனவக மகிழ்ந்து
வானு லாவுவெண் புகழ்பித்
தாலிபு மன்னர்
தேனு லாம்பொழிற் சாமினிற்
செலக்கரு தினரே.

1.9.4

543 வெள்ளி வெண்டகட்
டொளிர்நிலா வெறித்தமே

னிலைக

ணள்ளி ருட்களி சீத்தெறி மக்கமா

நகரிற்

கொள்ளும் பற்பல சரக்கெவை

யவையெலாங் கொண்டு

தெள்ளி தாகித்தம் புறச்சரக்

கறையையுந் திறந்தார்.

1.9.5

544 ஏறு வாம்பரி யொட்டையி

லெடுத்தெடுத்தேற்றிக்

கூற வல்லவ ரெவரவ

ரவர்க்கெலாங் கூறி

யாற டுத்தொரு பொழில்புற

விடுதிய தாகி

யூறு தேன்குழன் மனைவியர்க்

கிவையெலா முரைத்தார்.

1.9.6

545 சொன்ன வாசகங் கேட்டலு

முகம்மது துணுக்குற்

றென்னை யுங்கொடு ஷாமினுக்

கேகுமென் நிசைப்பப்

பொன்னு நன்கதிர் மணியையும்

போர்த்தெடுப் பவர்போல்

வன்ன வார்கழற் குரிசிலுக்

குறுமொழி வகுத்தார்.

1.9.7

546 பாதை போவதும் வருவது
மெளதல பரற்கா
டேத முற்றது சுரத்திடை
படுமிடர் கொடிது
காத நான்கினுக் கொருகர
நீருறாக் கடுங்கான்
வாதை மிக்குள வருமொழி
மறுமென மறுத்தார்.

1.9.8

547 தந்தை சொல்லிய சொல்லினுக்
கரியகட் டரளஞ்
சிந்த நோக்கிய முகம்மது
திருமுக நோக்கிப்
புந்தி நேர்ந்தனை தேற்றவுந்
தெலிந்திலை புகழோ
யெந்த வாற்றினு நிற்பிரிந் தேகல
னென்றார்.

1.9.9

548 குலத்த டக்கிளைத் தாமரைக்
குழுவினி னாப்ப
ணலத்து தித்தெழுந் செழுமணி
நபிகணா யகத்தைச்

சிலைத்த டப்புயர் வருகெனப்
பணிபல திருத்தி
யிலைத்த டக்கதிர் வேலெடுத்
தினத்துட னெழுந்தார்.

1.9.10

549 பார்த்தி வரபூ பக்கரும் பாதையர்
பலரு
மேத்து மெய்ப்புகழ் முகம்மதைச்
சூழ்தர வியைந்து
மாத்த டக்கரி கூன்றொறுச்
சுமைதிசை மலியப்
பூத்த தாமரைக் கழனிவிட்
டருநெறி புகுந்தார்.

1.9.11

550 காறு நீங்கியே முகம்மது
வருவது கண்டு
மாறி லாதசந் தோடமு
மொன்பதாம் வயதிற்
றேறி லாமனச் சிறுவனென்
றெண்ணிய திடுக்கு
மூறு துன்பமு மின்பமு
முடன்வர நடந்தார்.

1.9.
12

551 மடங்க லேறபித் தாலிபென்

றோதிய மன்னர்
கடங்கொண் மும்மதக் கரிதிரி
வனத்தையுங் கடந்து
சடங்க முங்கிய சடிமமு
மிடபமுஞ் சாய்த்தே 1.9.
யடங்க லுங்கொடு நடந்தொரு 13
தலத்தினி லானார்.

552 தக்க தோர்புக றாவெனுந்
தலத்தினிற் சார
மிக்க பேரொளி வெய்யவன்
மேற்றிசைச் சார்ந்தான்
றிக்கெ லாந்துதி செயுமபித்
தாலிபுஞ் செறிந்த
வொக்கல் சூழ்தர வின்னுயிர்ப்
புதல்வரோ டுறைந்தார். 1.9.14

553 ஆங்கி ருந்தனர் விடிந்தபி
னத்தலத் தொருவ
னோங்கி மும்மறை நுண்பொரு
ளனைத்தையு முணர்ந்து
தீங்கி லாதமுக் காலமுந்
தெளிந்தறி திறலோன்
றாங்கு மில்லறந் துறவறந்

தெரிந்தமா தவத்தோன்.

1.9.

15

554 நகையு றாவுறா மெனும்பகுத்
தறிவினை நாளும்
வகையு றாநசு றானிகள்
குருக்களின் மதியோன்
புகையு றாவெனும் பெயரின
னெத்திசைப் புறத்தும்
பகையு றாதசெம் மலர்முக
முகம்மதைப் பார்த்தான்.

1.9.16

555 கண்டு நந்நபி மெய்யெழி
லிருமலர்க் கண்ணா
லுண்டு தன்னகங் குளிர்ந்தர
வுடலெலாங் களிப்புக்
கொண்டு வீங்கினன் மறையினிற்
கண்டதுங் குலத்தோர்
பண்டு சொற்றதுங் கேட்டதுங்
கனவினிற் பயனும்.

1.9.17

556 வாய்ந்த முத்திரைக்
குறியுஞ்செங் கரங்களின்
வனப்புந்

தோய்ந்து சீரடி படியுறாப்
புதுமையுஞ் சுடரால்
வேய்ந்த மெய்யின் மாசணு
காததும் விறலோ
னாய்ந்து நன்னபி யிவரெனத்
திடமுற வறிந்தான்.

1.9.18

557 அறிந்து ணர்ந்தபண் டிதனபித்
தாலிபை யழைத்துச்
சிறந்த வாதனத் திருத்தித்தன்
செவ்விதழ் திறந்து
பிறந்த் ஓர்குல நும்பெய
ரிப்பெரும் பெயரோ
டுறைந்த பிள்ளையின்
பெயர்தெரி தரவுரை மென்றான்.

1.9.

19

558 ஆதி மாகமூர் கிளையது
னான்குலத் தாசீ
மோது மியானபித் தாலிபென்
பின்னவ னுயிரின்
போத ரத்தின னப்துல்லா
தருதிருப் புதல்வன்
மாத வனிவன் பெயர்முகம்
மதுவென வகுத்தார்.

559 பைத்த டப்பணி நெிளதர
 விண்டுகள் பரப்ப
 மொய்த்த வொட்டையு மிடபமு
 முழக்கொடு நடத்தி
 யெத்த லத்தினுக் கேகுவிர்
 நீவிரென் றியம்ப
 வித்த கர்பொழில் ஷாமினுக்
 கெனவிளம் பினரே.

1.9.21

560 அரும்பு மென்மலர்த்
 தொடைதிரட் புயவபித் தாலிபு
 விரும்பிச் சாமினுக் கெழுந்தன
 மெனவுரை விளம்பத்
 தரும்பெ ரும்பயன் முகம்மதைச்
 சடுதியிற் கூட்டித்
 திரும்பு நும்மனைச் சென்மென
 வுரைத்தனன் றிறலோன்.

1.9.22

561 வெடித்த மென்மலர்த்
 தேனையுண் டினவெறிச் சுரும்பு
 படித்த பாட்டயர் பொழிறிகழ்
 ஷாமெனும் பதிக்குப்

பிடித்து நோக்கிய சரக்குட
னெமையொரு பேச்சி
லடித்த லம்புக வுரைத்தசொல்
லென்னென வறைந்தார்.

1.9.23

562 வாடி றத்தபித் தாலிபு நடுங்கியுள்
வருந்திக்
கேட்ட போதினிற் புகையுறா
வெனுமறைக் கிழவோன்
பூட்டும் விற்றடக் கரமுகம்
மதுமைப் புகழ்ந்திந்
நாட்டின் மேல்வருங் காரண
மனைத்தையு நவில்வான்.

1.9.24

563 ஆத மக்கடந் தலைமுறை
யைம்பதின் பின்னர்
சோதி மாநபி வருவரிந்
நாளெனத் துணிந்து
பேத மற்றவ ருரைத்ததுங்
கண்டதும் பெரியோன்
வேதஞ் சொற்றது மிவரலாற்
பிறிதுவே றிலையே.

1.9.25

564 கொலையெ ஹூதிகள் வன்னக

றனியின் குலத்தோ
ரலகில் கூட்டமுண் டப்பெரும்
ஷாமினி லடைந்தாற்
றொலைவி றுன்புற வறக்கொடு
வினையொடுந் தொடர்வர்
கலைவ தன்றிநும் மிடர்தவிர்த்
திடுவதுங் கடிதே.

1.9.26

565 நபியு மிங்கிவ ரலதுவே
றிலையிவ ணபிக்குத்
தவறெ டுத்தவர் முடித்திட
நினக்கினுஞ் சாரா
நபியு மோமுதி யவரலச் சிறுவரா
கையினார்
றவிரு நும்பதி புகுமென
வுரைத்தனன் றவத்தோன்.

1.9.
27

566 உரைத்த வாசகங் கேட்டபித்
தாலிப்தம் முளத்திற்
பொருத்த மீதெனச் சம்மதித்
திருக்குமப் போதிற்
றிருத்து நந்நபிக் குறுபகை
விளைத்திடச் சினந்து

நிரைத்தே ஹூதிகள் வந்தடைந்
தனர்சிலர் நெருங்கி.

1.9.28

567 அடர்ந்து வந்துநின் றவர்முகக்
குறிப்பையு மவரைத்
தொடர்ந்து மாயவன் சூழ்ச்சியுங்
கொடுமனத் துணிவுங்
கடந்த வார்த்தையுங் கண்டுபண்
டிதனகங் கறுத்து
ளிடைந்து நோக்கினன் றழற்கதி
ரெழவிரு விழியால்.

1.9.29

568 கடுத்து நோக்கியங் கவருளங்
கலங்கக்கட் டுரைக
ளெடுத்து ரைத்துநின் னபிதமை
வாழ்த்துமென் றிசைத்து
விடுத்திர் நும்மன நினைவெனக்
காபிர்கள் விரைவி
னடுத்த வல்வினைத்
துணியைவிட் டப்புற மகன்றார்.

1.9.30

569 ஈத லால்நசு றானிக
ளெண்ணிலொன் பதுபேர்
சீத மென்றடம் புனைபுக

றாவினைச் சேர்ந்து
மாத வத்தின னறப்புறச்
சாலையில் வந்து
கோத றப்பணிந் திருகரஞ்
சிரத்தினிற் குவித்தார். 1.9.31

570 வந்து கண்டவர்க் கின்புறு
மொழிபல வழங்கி
யெந்த ஓருளீ ரெவ்விடத்
தேகுவிர் நீரென்
றந்த மிக்குறு பண்டிதன் கேட்டபி
னடைந்தோர்
சிந்தை கூர்ந்துதம் வரவினை
யெடுத்துரை செய்தார். 1.9.32

571 அந்த மில்லவன் மும்மறை
யுணர்த்திய தழகாய்
நந்த மார்க்கமுஞ் சமயமுங்
கெடநமர் நலிய
வந்து தோன்றுவர் நபியென
முகம்மதிவ் வருட
மிந்த மாதமிற் சாமினுக் கேகுவ
ரெனவே. 1.9.33

572 கோதி லாமறை யுரைத்தசொ
லுலத்தினிற் குறித்துச்
சூத மென்பொழில் வளைதரு
ஷாமினைச் சூழ்ந்த
பாதை நான்கினு மொற்றரை
யனுப்பியிப் பாதைக்
கேத மன்றிறும் பாலடைந்
தோமென விசைத்தார்.

1.9.34

573 வடிவு றும்மறை யுரைத்தது
முளதுமும் மறைக்கு
நெடிய வன்னபி யுதித்தவண்
வருவது நிசமே
படிய திர்ந்திட நடந்தலைக்
துலைந்துமெய் பதறக்
கடிதிற் றேடியே திரிவதெக்
காரண மென்றான்.

1.9.35

574 முதிய வேதிய னுரைத்தலும்
பகையென முளைத்துப்
புதிய தாய்நபி யெனவரி
லவரைவிண் புகுதச்
சதிசெய் வோமென வந்தனஞ்
சரதமென் றுரைத்தார்

மதியி லாதறை யிருளினு 1.9.
மிருண்டபுன் மனத்தார். 36

575 நிறைம திக்கதி ரெனவொரு
நபியையிந் நிலத்திற்
குறைவி லாதவன் விதித்தனே
னீவிர்நுங் குலத்துக்
கிறைவர் கூடியு மிடர்செயுங்
கொடுங்கொலை யிருளான்
மறையு மோமறை யாதென
வுரைத்தனன் மறையோன்.

1.9.37

576 சுடிகை மன்னவர் குலத்துறு
தொன்மறை நபிக்குப்
படியி டத்திடர் நினைத்திடி
லிம்மையிற் பழியுங்
குடிகு டத்தொறும் வழுவும்
லாற்கொடு நரக
முடிவி லெய்துவ ரென்றன
னீதிநூன் முறையால்.

1.9.38

577 வானர் முன்னினும் பின்னினுஞ்
சுற்றியெவ் வழிக்கு
மீன மின்றியே திரிகுவ

ரெண்ணிறந் தோர்க
ளான தாலொரு தீங்கிலை
நபிக்கென வறைந்தான்
ஞான மூற்றிருந் தொழுகிட
மொழிந்தசெந் நாவால்.

1.9.39

578 வச்சி ரத்தினி வெழுதிய
வெழுத்தினை மாற்றப்
பச்சை மென்மல ரிதழ்கொடு
துடைத்திடும் படிபோற்
செச்சை முங்கிய புயநபிக்
குறுகொலை செயவே
யச்ச மின்றிநீர் துணிந்ததென்
றறைந்தன னறிவால்.

1.9.40

579 வேத வேதிய னுரைத்தநன்
மொழியெலாம் விரைவிற்
காதி னுட்புகுந் தெண்ணிய
கருத்தினைக் கலக்கப்
பாத கப்பய னியாம்நினைத்
தவையெனப் பயந்து
கோத றத்தெளிந் தார்நசா
றாக்கடங் குலத்தோர்.

1.9.
41

580 பொருந்து மாதவன் செம்மலர்
பொருவுசே வடியில்
விரிந்த செங்கரங் கூப்பியுண்
மனவினை வெறுத்துத்
தருந்த வப்பய னும்மொழி
யெனவெதிர் சாற்றித்
திருந்து நல்வழி கொண்டன
ரவரவர் திசைக்கே.

1.9.42

581 முன்னர் மாமறை முதியவன்
சொற்றபின் முறையா
யிந்நி லத்தெஹூ திகள்சில
ரடைந்து மிடராய்
வன்னி தாநசா றாக்கள்வந்
ததுவுமுள் ளகத்தி
லுன்னி னாரபித் தாலிபென்
றொழுங்குறு முரவோர்.

1.9.43

582 நன்ன யம்பெறு முகம்மதை
மக்கமா நகரிற்
கின்ன ணம்விடுத்து துதுமென
வெழிலபித் தாலிப்
சொன்ன போழ்தினிற் பண்டிதன்
முகமதி துலங்கி

யன்ன தேகருத் தாமெனக் 1.9.
களித்தக மகிழ்ந்தான். 44

583 வருதி யென்றெழின்
முகம்மதைத் தவிசில்வைத்
துயர்த்தித்
திரிகை யின்கனி மோதகத்
தொடுசில வெடுத்துப்
பரிவி னிற்கொடுத் தணிமல
ரடியிடைப் பணிந்து
பொருவின் மக்கமா நகரினிற்
புகுமெனப் புகன்றான். 1.9.45

584 சிசைசு மந்தொளிர் புயத்தபித்
தாலிபு செழுங்க
மலைகு டிக்குறு மனியபூ
பக்கரை வாழ்த்தி
நலனு றும்படி முகம்மதை
மக்கமா நகரிற்
கலைவி னல்விழி கொடுசொலு 1.9.
மெனவனுப் பினரே. 46

585 அண்ண லச்செழு மக்கமா
நகரினுக் கனுப்பி

வண்ண வார்கழ லடலபித்
தாலிபு மறையின்
பண்ண மைந்தவாய் முத்யவற்
கிவையெலாம் பகர்ந்து
கண்ண கன்பொழிற் சாமினுக்
கெழுந்தனர் கடிதின்.

1.9.47

586 குன்றுங் கானமு மடவியுஞ்
சுரங்களுங் குறுகிப்
பொன்றி லாப்புசுழ் ஷாமெனும்
பதியிடைப் புகுந்தே
யொன்று நாலென வாணீபத்
தொழின்முடித் தொடுக்கி
வென்றி கொண்டெழுந் தனரது
னான்கிளை வேந்தர்.

1.9.48

587 எழுந்து ஷாமெனும் பதியைவிட்
டிருஞ்சுரங் கடந்து
பொழிந்த சாரலிற் பொருப்பிட
மனைத்தினும் பொங்கி
வழிந்து பாய்தரு மருவியுங்
கண்டுள மகிழ்ந்து
செழுந்த டம்பொழின் மக்கமா
நகரினைச் சேர்ந்தார்.

1.9.49

588 அறநெ றிக்குயி ராயபித் தாலிபு
மடுத்தோர்க்
குறுபொ ருட்கொடுத் திரவலர்க்
கின்னமு தூட்டி
யிறையிவ னன்மறை முதியவர்
வேட்டவை யீந்து
மறுவில் வண்புகழ் முகம்மதை
யினிதொடும் வளர்த்தார்.

1.9.
50

589 கான றைப்பொழில் சூழ்தரச்
சிறந்தமக் காவிற்
றான வன்னரு டழைத்தெழு
முகம்மது தமக்கு
வானர் வந்திரு செம்மல
ரடியிணை வருட
வான நல்வய
தொருபதினன்குசென் றனவே.

1.9.51

590 அந்த நாளினின் மக்கம நகரினை
யடுத்து
வந்த தோர்படை கயிசென
வரும்பெருங் கூட்டந்
தந்த மில்விடுத் தனைவரு

மோரிடஞ் சார்ந்து
சிந்தை நொந்துவன் மறமற
வொடுங்கினர் திகைத்தே.

1.9.52

591 கலக்க முற்றவ ரெவரெவ
ரெனச்சிலர் கடுத்து
நலக்க முற்றிடப் பொருகுவ
மியாமென நவில்வார்
நிலைக்கு மோநிலை யாதுநம்
படையென நிகழ்வா
ரலக்க ழிந்தொரு மொழியுரைத்
தனரனை வருமே.

1.9.53

592 சந்த மான்மதங் கமழ்புய
வப்துல்லா தவத்தால்
வந்த பேரொளி வெற்றிவெம்
புலிமுகம் மதுவை
நந்த மூரவ ரினப்படை
யுடன்கொடு நடந்தா
லிந்த வல்வினைப் பகையிடர்
தவிர்ந்திடு மெனவே.

1.9.54

593 நன்று நன்றென இபுனுசுத்
ஆனுநந் நபியுந்

துன்று வெம்படைத் தலைவரும்
பரியுடன் சூழக்
குன்று லாவுகொ ளரிக்குலக்
குறைஷிக ணடந்து
சென்று தாக்கினர் கைசெனும்
படைதெறித் ததுவே.

1.9.55

594 தருவே னத்தரு முசையி
னார்தரு மதலை
திருவு லாவிய புயனபுல்
காசிஞ்செங் கரத்தாற்
பொருள்வ ரப்பெறு மவர்கலி
யுடைந்தது போல
வெருவி யோடின கைசெனும்
படைமிடை மிடைந்தே.

1.9.56

595 மாறு கொண்டகை செனும்படை
தெறித்திட வயவர்
பேறு கொண்டனம் வெற்றியுங்
கொண்டனம் பெரியோன்
வீறு கொண்டநன் முகம்மதின்
பொருட்டென வியத்தி
யாறு கொண்டன ழுரடைந்
தனரனை வருமே.

1.9.57

596 பண்டு நாட்டொடுத் திற்றைநாள்
வரைக்குமப் படையைக்
கண்டு நாமுறிந் தனமலால்
வெற்றிகண் டறியோம்
வண்டு வாழ்மலர்த்
தொடைப்புய முகம்மது வரலாற்
கொண்ட வெற்றிபோல்
வெற்றிவே நிலையெனக்
குறித்தார்.

1.9.58

புகைறா கண்ட படலம் முற்றிற்று

ஆகப் படலம் 9-க்குத் திருவிருத்தம்...596

This file was last revised on 19 March
2003

Please send your comments to the
[webmasters of this website.](#)